ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः

एतत् एव समाधानम् अस्ति।

किं त्वं अवगच्छसि यत् येशुना उक्तम्— यावत् परमेश्वरस्य राज्यं जगति साक्ष्यरूपेण प्रचारितं न भवति, तावत् अन्तः न आगमिष्यति?

वृकः अपि मेषशावकेन सह वसति। ते सर्वे मम पवित्रपर्वते न हन्ति न च विनश्यन्ति। यथा जलैः समुद्रं व्याप्यते, तथा पृथिवी प्रभोः ज्ञानेन परिपूर्णा भविष्यति।

द्वारा

Bob Thiel, Ph.D.

ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः

एतत् एव समाधानम् अस्ति।

By Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

किमर्थं मानवजातिः स्वसमस्याः समाधानं कर्तुं न शक्नोति?

किं त्वं जानासि यत् बाइबिल् यः प्रथमं च अन्तिमं च येशुना उपदिष्टम् इति दर्शयति, ते देवाधिपत्यस्य सुसमाचारम् विषये आसन्?

किं त्वं जानासि यत् ईश्वरस्य राज्यं प्रेरितानां च तेषां प्रथमशिष्याणां च मुख्यं आसीत्?

किं ईश्वरस्य राज्यं येशोः व्यक्ति एव? किं ईश्वरस्य राज्यं येशुः अधुना अस्मासु स्वजीवनं यापयति? किं ईश्वरस्य राज्यं भविष्ये कश्चित् वास्तविकः राज्यः? किं त्वं बाइबिल् यत् उपदिशति तत् विश्वासिष्यसि?

राज्यम् किम्? ईश्वरस्य राज्यम् किम्? बाइबिल् किं उपदिशति? प्रारम्भिक-ईसाई-चर्च् किं उपदिशत्?

किं त्वं अवगच्छसि यत् यावत् परमेश्वरस्य राज्यं साक्ष्यरूपेण जगति प्रचारितं न भवति तावत् अन्तः न आगमिष्यति?

अग्रमुखपृष्ठे स्थितं छायाचित्रं बर्डिन् प्रिन्टिङ् एण्ड् ग्राफिक्स् संस्थया रचितं मेषशावकं वृकसहितं शयितं दर्शयति। पृष्ठमुखपृष्ठे स्थितं छायाचित्रं यरूशलेमस्थे ईश्वरचर्चस्य मूलभवनस्य अंशम् अस्ति, यत् २०१३ तमे वर्षे डॉ० बॉब् थियेल इत्यनेन ग्रहीतम्।

विषयसूची

किं मानवजातिः समाधानानि धारयति? पृ. ४

२. येशुः किं सुसमाचारम् उपदिशत्? पृष्ठः ९

३. किं पुरातननियमग्रन्थे ईश्वरस्य राज्यं ज्ञातम् आसीत्? पृष्ठः विंशतिः

४. किं प्रेरिताः राज्यस्य सुसमाचारं उपदिशन्? पृ. २६

५. नवनीतिवचनस्य बहिः स्रोताः ईश्वरस्य राज्यं उपदिशन्। पृ. पञ्चत्रिंशत्

६. ग्रीको-रोमान् गिरिजाः राज्यं महत्त्वपूर्णं इति उपदेशयन्ति, किन्तु... पृ. ५३

७. किमर्थं ईश्वरस्य राज्यम्? पृ. ६१

संपर्कविवरणम् पृ. ६८

सूचनाः एषः ग्रन्थः कृत्रिमबुद्ध्या आङ्ग्लभाषायाः संस्करणतः अनुवादितः अस्ति, अतः कतिपयाः वाक्याः मूलरूपं पूर्णतया न प्रतिबिम्बयन्ति, परन्तु ते समीपस्थाः इति आशा अस्ति। आङ्ग्लभाषायाः संस्करणं www.ccog.org इत्यत्र निःशुल्कं ऑनलाइन लभ्यते।

1. मानवजातेः समाधानानि सन्ति वा?

विश्वं अनेकेषु समस्यासु अभिमुखम् अस्ति।

बहवः जनाः क्षुधिताः सन्ति। बहवः जनाः उत्पीडिताः सन्ति। बहवः जनाः दरिद्रतां अनुभवन्ति। बहवः राष्ट्राणि गम्भीररूपेण ऋणेन ग्रस्तानि सन्ति। बालाः, अजन्माः अपि, दुर्व्यवहारं अनुभवन्ति। औषधप्रतिरोधक-रोगैः बहवः वैद्याः चिन्तिताः सन्ति। प्रमुखेषु औद्योगिकनगरेषु वायुरोग्यकरं न भवति। विविधाः राजनेताः युद्धस्य धमकीं कुर्वन्ति। आतङ्कवादी-आक्रमणानि निरन्तरं भवन्ति।

किं विश्वनेतारः मानवजातिं आवहन्ति समस्याः निवारयितुं शक्नुवन्ति?

बहवः एवम् मन्यन्ते।

नवीनः सार्वत्रिकः कार्यसूची

२०१५ तमे वर्षे सेप्टेम्बर् मासस्य पञ्चविंशतितमे दिने, वेटिकनस्य पोप् फ्रांसिसेन मुख्यभाषणानन्तरम्, संयुक्तराष्ट्रसंघस्य १९३ राष्ट्राः कदाचित् 'नवसार्वत्रिककार्यसूची' इति नामधेयं 'सप्तदश सततविकासलक्ष्यानि' कार्यान्वितुं मतदानं कृतवन्तः। एतानि संयुक्तराष्ट्रसंघस्य सप्तदश लक्ष्याणि सन्तिः

लक्ष्यम् १. सर्वत्र सर्वरूपेण दरिद्रतायाः अन्तः कर्तव्यः।

लक्ष्यम् २। क्षुधां निवारय, अन्नसुरक्षां च पोषणसुधारणं च साधय, तथा सततकृषेः संवर्धनं कुरु।

लक्ष्यम् ३। सर्वेषां सर्ववयस्कानां आरोग्यम् सुनिश्चितुम् तथा कल्याणम् संवर्धयितुम्।

लक्ष्यम् ४। सर्वेषां समावेशकं समतामूलकं गुणवत्तायुक्तं शिक्षणं सुनिश्चितं कुर्वीत तथा सर्वजीवनपर्यन्तं अधिगमस्य अवसराणां संवर्धनं कुर्वीत।

लक्ष्यं ५. लिङ्गसमतां साधयित्वा सर्वाः स्त्रियः कन्याश्च सशक्तीकर्तुम्।

लक्ष्यम् ६। सर्वेषां कृते जलस्य स्वच्छतायाश्च उपलब्धता च सततव्यवस्थापनं सुनिश्चितम्।

लक्ष्यम् ७। सर्वेभ्यः सुलभं, विश्वसनीयं, टिकाऊं च आधुनिकं ऊर्जा-साधनम् सुनिश्चितम्।

लक्ष्यं ८। निरन्तरं सर्वसमावेशकं च दीर्घकालिकं आर्थिकविकासं, पूर्णं उत्पादकं च रोजगारं, सर्वेषां च उचितं कर्म प्रवर्धयेत्।

लक्ष्यं ९। दृढसंरचनां निर्मातुं, समावेशकं च सततं च औद्योगिकीकरणं प्रवर्धयितुं, नवोन्मेषं च पोषयितुं।

लक्ष्यं १०। देशेषु च राष्ट्रान्तरगतं च असमानतां न्यूनीकर्तुम्।

लक्ष्यम् ११। नगराणि मानवनिवासानि च समावेशकानि, सुरक्षितानि, दृढानि, सततधारणीयानि च कुर्वीत।

लक्ष्यम् १२। सतत उपभोग-उत्पादन-रूपाणां सुनिश्चितीकरणम्।

लक्ष्यम् १३। जलवायुपरिवर्तनस्य च तस्य प्रभावानां च प्रतिरोधाय शीघ्रं कार्यं कुर्वीत।

लक्ष्यम् १४। सततविकासार्थं महासागराणि, समुद्राणि च समुद्रीसंपदाः संरक्ष्यन्तु तथा सततं उपयोगं कुर्वन्तु।

लक्ष्यम् पञ्चदश। भूमि-पारिस्थितिकी-तन्त्राणां संरक्षणं, पुनरुद्धारणं च सतत-उपयोगस्य संवर्धनं कुर्वीत। वनानि सतततया सञ्चालयेत्। मरुभवनस्य प्रसारणं निरोधयेत्। भूमि-क्षयः च भूमिसंक्षयश्च निरोधयेत् तथा प्रतिवर्तयेत्। जीवविविधता-हानिं च निरोधयेत्।

लक्ष्यम् षोडशम्। शाश्वतविकासार्थं शान्तिपूर्णानि समावेशकानि च समाजाः संवर्धनीयाः। सर्वेभ्यः न्यायप्राप्तिः सुलभा कर्तव्या। च सर्वस्तरेषु प्रभावशालिनि उत्तरदायित्वयुक्तानि समावेशकानि च संस्थाः निर्मातव्याः।

लक्ष्यम् सप्तदश। कार्यान्वयनसाधनानां दृढीकरणं कुर्वीत तथा सततविकासार्थं वैश्विकसहभागितां पुनरुज्जीवयेत्।

अयं कार्यसूचिः २०३० तमे वर्षे पूर्णतया कार्यान्वितव्यः इति मन्यते तथा च 'सततविकासार्थं २०३० कार्यसूचिः' इति अपि कथ्यते। नियमनम्, शिक्षा च अन्तरराष्ट्रीयं अन्तरधार्मिकं च सहयोगं मार्गेण मानवजातिं व्याप्नुवन्ति रोगाः निवारयितुं

लक्ष्यति। यद्यपि तस्य बहूनि उद्दिष्टानि उत्तमानि सन्ति, तथापि केचन तस्य उपायाः लक्ष्याश्च पापयुक्ताः (उदाहरणार्थं उत्पत्ति ३:५)। एषा कार्यसूची स्वर्गीय पोप् फ्रांसिसस्य 'लौडातो सी' इति परिपत्रेण अपि अनुरूपा आसीत्। पोप् लियो चतुर्दशः अपि अस्य २०३० कार्यसूच्याः समर्थनार्थं वक्तव्यानि कृतवान्।

नवीनं सार्वत्रिकं कार्यसूचिं 'नवीनं कैथोलिकं कार्यसूचिं' इति कथ्यते, यतः 'कैथोलिक' इति शब्दः 'सार्वत्रिक' इति अर्थं वहति। पोप् फ्रांसिस् तस्य अंगीकारं आह्वयत्।
अस्य कार्यसूच्याः 'आशायाः महत्त्वपूर्णं लक्षणम्'

संयुक्तराष्ट्रसंघस्य समझौतानुसारेण २०१५ तमे वर्षे डिसेम्बरे पेरिस् नगरे एकः सम्मेलनः अभवत् (आधिकारिकशीर्षकम् – 'संयुक्तराष्ट्रसंघस्य जलवायुपरिवर्तन-ढाँचा-संविदायाः पक्षकारकानां एकविंशतितमं सम्मेलनम्')। पोप् फ्रांसिस् अपि तं अन्तरराष्ट्रीयसंमतिकं प्रशंसितवान् तथा राष्ट्रेभ्यः उपदिशत् – "सावधानतया आगामिं मार्गं अनुगच्छन्तु, च निरन्तरवर्धमानैक्यबोधेन।"

विश्वस्य प्रायः सर्वे राष्ट्राः पेरिस्-सन्धिषु सहमताः, यत्र विशिष्टाः पर्यावरणलक्ष्याः वित्तप्रतिज्ञाश्च आसन्। ततः २०१६ तमे वर्षे अमेरिकाध्यक्षः बराक् ओबामा अस्मिन्नेव संधौ संयुक्तराज्यं प्रतिबद्धं कर्तुं एकं दस्तावेजं हस्ताक्षरितवान्। किन्तु २०१७ तमे वर्षे अमेरिकाध्यक्षः डोनाल्ड् ट्रम्प् उक्तवान् यत् संयुक्तराज्यः पेरिस्-संधिं स्वीकर्तुं न इच्छति, अतः अमेरिकां तत्र बहिष्कृतवान्। अनेन अन्तरराष्ट्रीयं आक्रोशं उत्पन्नम्, यस्मात् अमेरिकायाः यूरोपात् च विश्वस्य अन्येषु बहुषु भागेषु पृथक्करणं जातम्। पोप् फ्रांसिस् उक्तवान् यत् यदि मानवजातिः जलवायुपरिवर्तनानि न करोति तर्हि सा पतितव्या।

यद्यपि कोऽपि दूषितं वायुं श्वासातुम्, अनाहारं अनुभवितुम्, दरिद्रतां वहितुम्, संकटग्रस्तः भवितुम् च न इच्छति, तथापि संयुक्तराष्ट्रसंघस्य २०३०-कार्यसूच्याः वा पेरिस्-सन्धीनां लक्ष्यान् प्राप्तुं मानवानां प्रयत्नाः मानवजातिं आवहन्ति समस्याः समाधानं करिष्यन्ति वा?

संयुक्तराष्ट्राणां कार्यवृत्तान्तः

द्वितीयविश्वयुद्धानन्तरम् २४ अक्टोबर् १९४५ तमे दिनाङ्के संयुक्तराष्ट्रसंघः संस्थापितः। तस्य संस्थापनकाले सदस्यराष्ट्राणां संख्या ५१ आसीत्; अधुना तु १९३ अस्ति।

संयुक्तराष्ट्रसंघस्य स्थापनेन आरभ्य विश्वे शतानि, यदि न सहस्राणि, संघर्षाः अभवन्, किन्तु अद्यापि यत् तृतीयं विश्वयुद्धम् इति कथ्यते, तत् न अभवत्।

केचन मन्यन्ते यत् संयुक्तराष्ट्रसंघेन इव प्रचारितं अन्तरराष्ट्रीयसहयोगं, धर्मसहिष्णुता-एकता-कार्यसूच्या च, यां पोप् लियो चतुर्दशः च अन्ये बहवः धर्मागुरुः च प्रवर्धयितुं यतन्ते, शान्तिं समृद्धिं च आनयिष्यति।

तथापि संयुक्तराष्ट्रसंघस्य एतत् कर्तुं पूर्वकृत्यवृत्तान्तः न उत्तमः आसीत्।संयुक्तराष्ट्रसंघस्य स्थापनेन आरभ्य अनकेषु सशस्त्रसंघर्षेषु, कोट्यधिकानि जनाः क्षुधिताः, शरणार्थिनः वा अतिदारिद्राः च सन्ति।

दशकानि पूर्वम् संयुक्तराष्ट्रसंघः स्वस्य सहस्राब्दीविकासलक्ष्यान् कार्यान्वितुं प्रवृत्तः। तत्र अष्ट विकासलक्ष्यानि आसन्, किन्तु एतत् स्वयमेव संयुक्तराष्ट्रसंघेन अपि सफलं न अभवत्। तस्मात् २०१५ तमे वर्षे तथाकथितानि सप्तदश सततविकासलक्ष्यानि अंगीकृतानि। केचित् आशावान् सन्ति, केचित् तु तद् स्वप्नवत् कल्पना इति मन्यन्ते।

यत् युटोपियायाः विषये, २०१६ तमे वर्षे मे मासस्य षष्ठे दिने तदा पोप् फ्रांसिस् उक्तवान् यत् सः मानवतापूर्णं यूरोपीय-युटोपियां स्वप्ने दृष्टवान्, यत् तस्य चर्च् तं खण्डं प्राप्तुं साहाय्यं कर्तुं शक्नोति। किन्तु तस्य पोपस्य स्वप्नं दुःस्वप्नरूपं भविष्यति (प्रेरणा १८ इति पश्यत)।

सहयोगः सफलता च स्युः, किन्तु...

मेरियम्-वेब्स्टरस्य शब्दकोशः वदति यत् यूटोपिया इति कल्पितं स्थानम् अस्ति यत्र शासनम्, विधानानि च सामाजिकपरिस्थितयः च परिपूर्णाः सन्ति। बाइबिल् उपदिशति यत् मानवजातिः स्वयमेव स्वसमस्याः समाधानं कर्तुं न शक्नोति।

> हे प्रभो, अहं जानामि यत् मनुष्यस्य मार्गः स्वयमेव न नियन्त्र्यते; न च यः चलति सः स्वपादानां चालनं निर्देशयितुं शक्नोति।

बाइबिल् उपदिशति यत् अन्तरराष्ट्रीय सहयोगः विफलः भविष्यति।

> विनाशः च दुःखं च तेषां मार्गेषु सन्ति। शान्तिमार्गं ते न जानन्ति। तेषां नेत्रयोः समक्षं ईश्वरभयः नास्ति।

तथापि बहवः मानवाः स्वकल्पित-आदर्शसमाजस्य साधनाय प्रयत्नं कुर्वन्ति, कदाचित् अपि धर्मं समावेशयितुं यतन्ते। किन्तु प्रायः कोऽपि न इच्छति एकस्य सत्यदेवस्य मार्गे

अनुगन्तुम्। न तु यत् संयुक्तराष्ट्राणां वा वेटिकनस्य लक्ष्यानां प्रति किञ्चित् अपि प्रगतिः न स्यात्। केचन लक्ष्यानि स्युः (च लक्ष्यानां बहूनि उत्तमानि), तथा केचन विघ्नाः अपि स्युः।

वास्तवतः च सम्भवतः महासंघर्षानन्तरम् अन्तर्राष्ट्रीयशान्तिसन्धिः स्वीकृता च पुष्टा भविष्यति (दानिएल् ९:२७)। यदा सा भविष्यति तदा बहवः मिथ्या मन्यन्ते यत् मानवजातिः अधिकं शान्तिमयं आदर्शसमाजं स्थापयिष्यति।

बहवः तादृशेन अन्तरराष्ट्रीय 'आदर्शोन्नति' इति मोह्यन्ते (तुलनीयम् यहेज्केल् 13:10) तथा विविधैः चिन्हैः च आश्चर्यैश्च (2 थिस्सलूनिकीया 2:9-12)। किन्तु बाइबिल् वदति यत् एषा शान्तिः दीर्घं न तिष्ठति (दानियेलः ९:२७; ११:३१–४४), यद्यपि नेतारः यत् वदन्ति (१ थिस्सलूनिकी ५:३; यशायाह् ५९:८)।

येशोः विना (योहन् १५.५; मत्ती २४.२१–२२) मानवजातिः अस्मिन् 'वर्तमानदुष्टयुगे' स्वर्गपृथिवीं स्थापयितुं शक्नोति इति कल्पना मिथ्यासुसमाचारः अस्ति (गलातियन् १.३–१०)।

यदि केवलं मानवजातिः खलु यथार्थतया स्वर्गसदृशं राज्यं स्थापयितुं पूर्णतया अक्षमा अस्ति, तर्हि किमपि स्वर्गसदृशं राज्यं संभवति वा?

आम्।

ईश्वरस्य राज्यं अयं ग्रहं च अनन्तरम् सर्वानन्तकालं अद्भुततया उत्तमं करिष्यति।

२. येशुः किं सुसमाचारम् उपदिशत्?

बाइबिल् उपदिशति यत् 'ईश्वरस्य राज्यम्' इति नाम्ना ख्यातम् आदर्शसमाजम् मानवशासनस्य स्थानं गृहीष्यति (दानियेलः २.४४; प्रकाशितवाक्यम् ११.१५; १९.१–२१)।

यदा येशुः सार्वजनिकसेवां आरब्धवान्, सः प्रवचनेन आरब्धवान्। ***ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः*** मार्केण यत् प्रतिवेदितम्, तत् एतत्:

> यदा योहान् कारागृहं प्रविष्टः, तदा येशुः गलीलदेशं आगत्य ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारं प्रचारयत्। स च अवदत् – "कालः पूर्णः, ईश्वरस्य राज्यं समीपम्। पश्चात्तापं कुर्वन्तु, सुसमाचारे च विश्वासं कुर्वन्तु।" (चिह्नः एकः चतुर्दशः-पञ्चदशः)

पदम् सुसमाचारः ग्रीक्-शब्दात् *euangelion* इति प्रतिध्वनितम् आगच्छति, यस्य अर्थः 'शुभसन्देशः' अथवा 'शुभसमाचारः' इति। नवप्रतिज्ञापत्रे ईश्वरस्य राज्यसंबद्धः आङ्ग्लशब्दः "kingdom" इति NKJV मध्ये लगभग १४९ बार, Douay Rheims Bible मध्ये १५१ बार उल्लिखितः। एषः यूनानीशब्दात् *basileia* इति प्रतिध्वनितः, यः राज्याधिकारं वा राज्यां इति सूचयति।

मानवराज्यानि च ईश्वरस्य राज्यं च राजा विद्यते (प्रकाशितवाक्यम् सप्तदशः चतुर्दशः), ते भौगोलिकं क्षेत्रं व्यापयन्ति (प्रकाशितवाक्यम् एकादशः पञ्चदशः), ते नियमाः सन्ति (यशायाह 2:3-चत्वारि; त्रिंशत्:नव), ते च प्रजाः सन्ति (लूका 13:29)।

मत्तीयेन लिखितं येशोः प्रथमं सार्वजनिकं उपदेशं अत्र अस्ति।

> ततः येशुः गलीलदेशं सर्वं विचरन् तेषां सभासु उपदिशन् राज्यस्य शुभवार्तां प्रचारयन्। (मत्ती 4:23)

मत्ती अपि लिखति:

> ततः येशुः सर्वान् नगराणि ग्रामान् च गत्वा तेषु सभासु उपदिशन् राज्यस्य शुभवार्तां प्रचारयन् आसीत्। (मत्ती 9:35)

नवनीतिवचनग्रन्थः येशुः अनन्तकालं राज्यं करिष्यति इति दर्शयति।

सः याकोबस्य गृहे अनन्तकालं राज्यं करिष्यति, तस्य च राज्यस्य अन्तः न भविष्यति। (लूकः १:३३)

लूका लिखति यत् येशुः प्रेषितः आसीत् ईश्वरस्य राज्यस्य प्रचारार्थम्। येशुना यत् उपदिष्टम् तत् पश्य।

सः तेभ्यः उक्तवान् – "अन्येषु अपि नगरेषु मम ईश्वरस्य राज्यस्य प्रचारः कर्तव्यः, यतः अहं एतस्मात् हेतोः प्रेषितः अस्मि।" (लूकः ४:४३)

किं त्वं कदाचित् तद् उपदिष्टम् श्रुतवान्? किं त्वं कदाचित् अवगतम् यत् ईसा प्रेषितः ईश्वरस्य राज्यं प्रचारयितुम् आसीत्?

लूक् अपि लिखति यत् येशुः गत्वा ईश्वरस्य राज्यं प्रचारयत्।

१० यदा च प्रेरिताः प्रत्यागत्य यत् ते कृतवन्तः सर्वं तस्मै अवदन्। ततः सः तान् गृह्य गोप्यं एकाकिनं बेत्सैदा इति नाम्ना नगरस्य निर्जनं स्थानं प्रति गतः। ११ किन्तु यदा जनसमूहः तद् अवगतम्, ते तं अनुगच्छन्; सः च तान् स्वीकृत्य ईश्वरस्य राज्यविषये तेषां भाषितवान्। (लूकः ९:१०–११)

येशुना उपदिष्टम् यत् ईश्वरस्य राज्यं तस्य अनुयायिनां सर्वोपरि प्राथमिकता भवेत्।

किन्तु प्रथमं ईश्वरस्य राज्यं च तस्य धार्मिकतां च अन्वेषय। (मत्ती षट् त्रिंशत् त्रयः त्रिंशत्)

[31] परन्तु परमेश्वरस्य राज्यं अन्वेषयत, तर्हि एतानि सर्वाणि युष्मभ्यं योजितानि भविष्यन्ति।[32] न भीष्यताम्, लघु पशुसमूह, यतः युष्मभ्यं राज्यं दातुं तव पितुः प्रसन्नचित्तम् अस्ति। (लूका द्वादशः त्रिंशत्-एकत्रिंशत्)

ईसा-मसीहीभ्यः प्रथमं ईश्वरस्य राज्यं अन्वेष्टव्यम्। ते एतत् कुर्वन्ति यत् एतत् स्वप्रथमं प्राथमिकं कुर्वन्ति, मसीहस्य इच्छया यथा ते जीवन्ति तथा च तस्य पुनरागमनस्य राज्यस्य च प्रतीक्षां कुर्वन्ति। तथापि ये बहवः ईसा-मसीहं स्वीकरोति, ते न केवलं प्रथमं ईश्वरस्य राज्यं अन्वेष्टुम् इच्छन्ति, अपि तु तस्य किं इति न जानन्ति। बहवः अपि मिथ्या मन्यन्ते यत् लौकिकराजनीतौ संलग्नता ईश्वरः ईसा-मसीहीभ्यः अपेक्षते। ईश्वरस्य राज्यं न अवगत्य, ते न

अधुना यथोचितं जीवन्तु अथवा मानवजातिः कथं इतस्ततः दोषयुक्ता इति अवगच्छन्तु।

पश्यतु अपि यत् राज्यं लघुसमूहाय प्रदास्यते (रोमन् ११:५ इति तुलनीयम्)। सत्यलघुसमूहस्य अङ्गत्वाय इच्छितुं नम्रता अपेक्ष्यते।

पृथिव्यां ईश्वरस्य राज्यः अद्यापि न संस्थापितः।

येशुना उपदिष्टम् यत् तस्य अनुयायिनः राज्यस्य आगमनार्थं प्रार्थनां कुर्वन्तु, अतः ते तत् न धारयन्ति।

> 9 हे स्वर्गे वसन् पितरः, तव नाम पवित्रं भवतु। 10 तव राज्यं आगच्छतु। तव इच्छा यथा स्वर्गे तथा पृथिव्यां अपि पूर्यते। (मत्ती षट्-अध्यायः नव-दश-श्लोकाः)

येशुना स्वशिष्यान् ईश्वरस्य राज्यस्य प्रचारार्थं प्रेषितवान्।

> ततः सः स्वान् द्वादश शिष्यान् समाहूत्य सर्वभूतप्रेतविनाशाय तथा रोगनिवारणाय तेभ्यः सामर्थ्यं अधिकारं च प्रदत्तवान्। ततः सः तान् ईश्वरस्य राज्यस्य प्रचारार्थं प्रेषितवान्। (लूका ९:१-२)

येशुना उपदिष्टम् यत् तस्य केवलं उपस्थिति एव राज्यं नासीत्, यतः तदा पृथिव्यां राज्यं न संस्थापितम् आसीत्; अतः सः तदा स्वनाम्ना पिशाचान् निष्कासयितुं न शक्नोत्।

> किन्तु यदि अहं ईश्वरस्य आत्मानैव पिशाचान् निष्कासयामि तर्हि निःसन्देहं ईश्वरस्य राज्यम् युष्मभ्यं आगतम् अस्ति। (मत्ती १२:२८)

मार्केण यथा दर्शितम्, सत्यं राज्यं न अधुना अस्ति, परन्तु भविष्ये अस्ति।

> यदि तव नेत्रं त्वां पापं कर्तुम् प्रेरयति तर्हि तं निष्कर्षय। एकनेत्रेण ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशः भवतः द्विनेत्रेण अपि पातितः भवितुम् अपेक्षया श्रेष्ठः। (मार्क् ९:४७)

> येशुः परितः पश्यन् स्वशिषेभ्यः अवदत् – "धनवान् ये सन्ति तेषां ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशः कथं क्लिष्टः!" शिष्याः तस्य वचनैः विस्मिताः अभवन्। तर्हि येशु पुनरपि तेभ्यः उक्तवान् – "बालकाः, धनविश्वासिनः ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशः कथं क्लिष्टः!" [25] उष्ट्रस्य सूच्यन्तुकेण गमनं सुकरतरम्, धनाढ्यस्य च ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशः क्लिष्टतरम्। (मार्कः १०:२३–२५)

निश्चयेन वदामि युष्मभ्यं यत् अहं द्राक्षारसस्य फलं पुनरपि न पिबामि यावत् दिवसे अहं तं नवम् ईश्वरस्य राज्ये पिबामि। (मार्कः १४:२५)

अरिमाथेयः जोसेफः, प्रमुखः परिषद्-सदस्यः, यः स्वयम् ईश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन् आगतः धैर्यं च प्राप्तवान् ... (मार्क् १५:४३)

येशुना उपदिष्टम् यत् राज्यम् अद्य अस्मिन् लोके न अस्ति।

येशुः प्रत्युत्तरं दत्तवान् – मम राज्यं अस्मात् लोकात् नास्ति। यदि मम राज्यं अस्मात् लोकात् आसीत्, तर्हि मम सेवकाः युद्धं कुर्वन्ति, यतः अहं यहूदेभ्यः न समर्प्येयम्। किन्तु अधुना मम राज्यं अत्र नास्ति। (योहन् १८:३६)

येशुना उपदिष्टम् यत् तस्य राज्ञः रूपेण प्रत्यागमनानन्तरम् राज्यम् आगमिष्यति।

[31] यदा मानवपुत्रः स्वमहिमायाम् आगमिष्यति, सर्वे च पवित्राः स्वर्गदूतः तेन सह आगमिष्यन्ति, तदा सः स्वमहिमायाम् सिंहासनं उपविश्यति। [32] सर्वे राष्ट्राः तस्य पुरतः समागमिष्यन्ते, सः च तान् परस्परं पृथक् करिष्यति, यथा गोपः मेषान् बकृभ्यः पृथक् करोति। [33] च मेषान् स्वदक्षिणे स्थापयिष्यति, बकृकान् च वामे। [34] ततः राजा स्वदक्षिणेषु अवदिष्यति— 'आगच्छत, हे मम पितुः आशीर्वादिताः, जगत्सृष्ट्याः आरम्भात् युष्मभ्यं सिद्धं राज्यं स्वीकरोत्।' (मत्ती पञ्चविंशत्-अध्यायस्य त्रिंशत्-एकत्रिंशत्-श्लोकाः)

यतः ईश्वरस्य राज्यं अत्र नास्ति, तावत् तस्य संस्थापनानन्तरम् वयं यथार्थं आदर्शराज्यं न पश्यामः।यतः बहवः ईश्वरस्य राज्यं न अवगच्छन्ति, ते तस्य प्रेमपूर्णस्य शासनस्य कथं कार्यं भवति इति न अवगच्छन्ति।

देवराज्यं न आगमिष्यति यावत् परजातीनां पूर्णता आगता न भवति (रोमन् ११:२५)— तत् अद्यापि न जातम्।

येशुः राज्यं कथं इव आसीत् इति उक्तवान्?

येशुः ईश्वरस्य राज्यस्य स्वरूपं कथं इति विषये कतिपयान् व्याख्यानं दत्तवान्।

[26] सः च अवदत् – "ईश्वरस्य राज्यं यथा मानवः भूमिम् बीजानि विसृजेत्, [27] रात्रौ सुप्त्वा दिवसे च उत्तिष्ठेत्, बीजानि च अंकुरन्ति वर्धन्ते, सः स्वयम् कथं न जानाति।" २८ पृथिवी स्वयमेव फलं ददाति—प्रथमं तृणं, ततः शिरः, ततः

शिरसि पूर्णधान्यम्। २९ किन्तु यदा धान्यम् पक्वं भवति, तदा सः शीघ्रं हसिकां स्थापयति, यतः कटनी आगता। (मार्क् ४:२६–२९)

ततः सः उवाच— "ईश्वरस्य राज्यं कथं? अथ कस्मै तद् उपमां दास्यामि? तद् सरसणबीजवत् यत् मानवः गृह्णाति स्वोद्याने स्थापयति; तत् वृद्धिं प्राप्य महद्रुमं भवति, यस्य शाखासु आकाशपक्षिणः निवसन्ति।" [20] पुनरपि सः अवदत् – "ईश्वरस्य राज्यं अहं किं उपमेयम्?" [21] यथा कणिका, या स्त्रिया गृह्य त्रीणि पिष्टमापयः यावत् सर्वं खमीकृतम्। (लूकः १३:१८–२१)

एते दृष्टान्ताः सूचयन्ति यत् प्रथमं ईश्वरस्य राज्यं अतीव लघु अस्ति, परन्तु अन्ततः अनन्तब्रह्माण्डे व्याप्यते।

लूके अपि लिखितवान्:

ते पूर्वात् पश्चिमतः उत्तरतः दक्षिणतः आगमिष्यन्ति च ईश्वरस्य राज्ये उपविशन्ति। (लूकः १३:२९)

एवं ईश्वरस्य राज्ये विश्वस्य सर्वतः जनाः भविष्यन्ति। न तु एतत् राज्यम् इजरायलीयोद्भवानां वा विशिष्टजातीनां एव सीमितम् भविष्यति। विश्वस्य सर्वतः जनाः अस्मिन् राज्ये उपविशन्ति।

लूका १७ च राज्यम्

लूका १७:२०–२१ कतिपयैः क्लिष्टम् इति मन्यते। किन्तु तत्र गन्तुं पूर्वम् अवगच्छ यत् लोकाः वस्तुतः ईश्वरस्य राज्ये खादन्ति।

"यः ईश्वरस्य राज्ये पूपं खादति सः धन्यः।" (लूका चतुर्दशः पञ्चदशः च)

यतः जनाः भविष्ये ईश्वरस्य राज्ये खादन्ति, अतः एतत् इदानीं केवलं तेषां हृदयेषु निहितं नास्ति, यद्यपि लूका १७:२१ इत्यस्य अन्यथा सूचयन्ति मिथ्यानुवादाः वा अवबोधनदोषाः।

लूका १७:२०–२१ इत्यस्य एएफवी अनुवादः कतिपयेभ्यः अवगन्तुं सहाय्यं कर्तुं शक्नोति।

यदा फरीसीयाः तस्मै पृच्छन्ति यदा ईश्वरस्य राज्यं आगमिष्यति, सः तेभ्यः प्रत्युत्तरं ददाति – ईश्वरस्य राज्यं निरीक्षणेन न आगच्छति; न च ते वदिष्यन्ति

– 'पश्य, अत्र अस्ति!' अथवा – 'पश्य, तत्र अस्ति!' यतो हि पश्य, ईश्वरस्य राज्यं युष्माकं मध्ये एव स्थितम्। (लूका १७:२०–२१, AFV; पश्यत च NASB तथा ESV अनुवादान्)

पश्य येशुः अनपरिवर्तितान्, देहप्रेमिणः च कपटी च फरीसीभ्यः संभाषति। येशुः तेषां प्रत्युत्तरं दत्तवान् — प्रश्नं येशुं पृच्छितवन्तः फरीसीभ्यः एव आसन्। ते तं न अवगन्तुम् अस्वीकारवन्तः।

किं ते चर्चे आसन्? न!

येशु अपि शीघ्रं संस्थाप्यमानां चर्चां विषये न भाषत्। न च मनसि वा हृदि वा भावनाः विषये भाषत्।

यदि कश्चित् मन्यते यत् ईश्वरस्य राज्यं चर्च एव अस्ति, च ईश्वरस्य राज्यं फरीसियेषु अन्तर्गतम् आसीत्, तर्हि किं चर्च फरीसियेषु अन्तर्गतम् आसीत्? स्पष्टतया न।

एष निष्कर्षः किंचित् हास्यास्पदः न वा? यद्यपि केचन प्रोटेस्टेन्ट् अनुवादाः लूका १७:२१ इत्यस्य अंशं "ईश्वरस्य राज्यं युष्मासु अन्तर्गतम् अस्ति" इति अनुवादयन्ति (NKJV/KJV), तथापि रोमनकैथोलिकस्य "न्यू जेरुसलेम् बाइबिल्" इति ग्रन्थः सम्यक् अनुवादयति "ईश्वरस्य राज्यं युष्मासु मध्ये अस्ति।"

येशुः फरीसीनामध्ये आसीत्—सः तस्य राज्यस्य राजा भविष्यति। अधुना फरीसीनाः मन्यन्ते यत् ते ईश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन्ति। किन्तु ते तद् मिथ्या अवगतम्। येशुः अवदत् यत् तद् केवलं यहूदयेभ्यः सीमितं वा स्थानीयं राज्यं न भविष्यति, यथा ते मन्यन्ते (न च कतिपयैः अधुना मन्यते इव गिरिजाघरः)। ईश्वरस्य राज्यं केवलं मानवीयदृश्यराज्यानां मध्ये एकं न भविष्यति, यत् लोकाः तत्रैव इति वा तत्र इति निर्दिश्यन्ति।

येशुः स्वयम् तस्य राज्यस्य राजा भवितुम् जातः, यथा सः स्पष्टतया पिलाटाय उक्तवान् (यूहन्ना १८:३६–३७)। ज्ञातव्यम् यत् बाइबिल् बहुशः 'राजा' इति च 'राज्यम्' इति च पदयोः परस्परपरिवर्तनीयतया प्रयुज्यते (उदाहरणार्थ दानियेल ७:१७–१८, २३)। तदा तत्र भविष्यत् ईश्वरराज्यस्य राजा फरीसीनां समीपे स्थितः आसीत्। किन्तु ते तं स्वराजरूपेण न अवगच्छन् (यूहन्ना १९:२१)। यदा सः पुनरागच्छति, जगत् तं अस्वीकरिष्यति (प्रकाशितवाक्यम् १९:१९)।

येशुः लूका १७ अध्याये निम्नलिखितश्लोकेषु स्वद्वितीयआगमनं वर्णयितुं प्रवृत्तः, यदा ईश्वरस्य राज्यं सर्वं पृथिवीं शासनं करिष्यति (मोफट्ट् अनुवादेन):

> [22] तेषां शिष्यानां प्रति सः अवदत् – "दिनानि आगमिष्यन्ति यदा भवन्तः व्यर्थं दीर्घकालं मानवपुत्रस्य एकं अपि दिनं प्राप्तुम् इच्छन्ति। [23] जनाः वदिष्यन्ति – 'पश्य, अत्र सः अस्ति!'" 'पश्य, तत्र सः!' परन्तु न निर्गच्छध्वम् न च तेषां अनन्तरं धावध्वम्। यथा आकाशस्य एका पार्श्वात् परां पार्श्वं विद्युत् क्षिप्रं व्याप्नोति, तथा मनुष्यपुत्रः स्वदिने भविष्यति। परन्तु सः प्रथमं महान् दुःखं वहितुम् अर्हति तथा अद्यतनपीढया तिरस्कृतः स्यात्। (लूका १७:२२–२५, मोफैट्)

येशुना विद्युत्-प्रकाशं उद्धृतवान्, यथा मत्ती २४:२७–३१ मध्ये, यत् तेन समग्रं जगत् शासनार्थं पुनरागमनं भविष्यति। येशुना न उक्तम् यत् तस्य प्रजाः तं पुनरागमनकाले न पश्यितुं शक्नुवन्ति—ते पश्यन्ति (प्रेरितकृत्येषु १:११)।

तथापि बहवः जनाः तं स्वराज्ञरूपेण न जानिष्यन्ति (प्रकाशितवाक्यम् एकादशः पञ्चदशः) च तस्मै विरुद्धं युध्यन्ति (प्रकाशितवाक्यम् 19:19)! बहवः मन्यन्ते येशुं प्रतिमसीहस्य प्रतिनिधित्वं करोति। येशुः न उक्तवान् यत् ईश्वरस्य राज्यं तेषां फरीसीनां अन्तर्गतम् अस्ति—सः अन्यत्र तेभ्यः उक्तवान् यत् ते कपटनत्वात् राज्ये न प्रवेशिष्यन्ति (मत्ती २३:१३–१४)। न च येशुः उक्तवान् यत् चर्च् एव राज्यं भविष्यति।

ईश्वरस्य राज्यं मानवैः कदाचित् प्रवेशितुं शक्यते — यथा धर्मात्मनां पुनरुत्थानकाले। तथापि अब्राहामः च अन्ये कुलपितरः अपि अद्यापि तत्र न सन्ति (हेब्रेयर्स् एकादशः अध्यायः त्रयोदशः श्लोकः च चत्वारिंशत् श्लोकः)।

शिष्याः तदा अवगतवन्तः यत् ईश्वरस्य राज्यं तेषां अन्तर्गते न आसीत्, तथा च यथा लूका १७:२१ अनन्तरं निम्नलिखितं दृश्यते, तदेव प्रकटितव्यम् आसीत्।

> यदा ते एतानि श्रुतवन्तः, तदा सः अन्यं दृष्टान्तं उक्तवान्, यतः सः यरूशलेमस्य समीपे आसीत् च ते मन्यन्ते यत् ईश्वरस्य राज्यं शीघ्रमेव प्रकटिष्यते। (लूकः १९:११)

राज्यं स्पष्टतया भविष्ये आसीत्।

राज्यं समीपं अस्ति इति कथं ज्ञातुं शक्यते? तस्य प्रश्नस्य उत्तरार्थं येशुना भविष्यद्वाणीयघटनाः (लूका २१:८–२८) निर्दिष्टाः, ततः सः उपदिशत्:

> [29] उडुम्बरवृक्षं च सर्वान् वृक्षांश्च पश्य। [30] यदा ते कल्लवन्ति तदा त्वं स्वयमेव पश्यसि च जानासि यत् ग्रीष्मकालः समीपः अस्ति। [31] एवं त्वम् अपि यदा एतानि घटनानि पश्यसि तदा जानासि यत् ईश्वरस्य राज्यः समीपः अस्ति। (लूका २१:२९–३१)

येशुः स्वजनान् भविष्यद्वाणीसंबद्धानां घटनानां अनुगमनं कर्तुं इच्छत्, यतः ते राज्यस्य आगमनं कदा भविष्यति इति ज्ञातुं शक्नुवन्ति। अन्यत्र येशुः स्वजनान् आह्वयत् यत् ते भविष्यद्वाणीसंबद्धानां घटनानां निरीक्षणं कुर्वन्तु च सावधानतया अवलोकयन्तु (लूका २१:३६; मार्कः १३:३३–३७)। येशोः वचनैः अपि बहवः लोके भविष्यद्वाणीसंबद्धानां घटनानां निरीक्षणं उपेक्षन्ते।

लूका २२–२३ मध्ये यीशु पुनरपि प्रदर्शयत् यत् ईश्वरस्य राज्यं भविष्ये पूर्यते यदा सः उपदिशत्।

> अहं भवत्सहितं एतत् पासोवर्भोजनं दुःखानुभवात्पूर्वं अतीव इच्छया इच्छितवान्। अहं युष्मभ्यं वदामि यावत् एतत् परमेश्वरराज्ये न सिद्धं भवति तावत् पुनरपि न खादितुम् इच्छामि। ततः सः पात्रं गृह्य कृते धन्यवादं च अवदत् – "एतत् गृह्य परस्परं विभजत; यतः अहं वदामि न पिबामि द्राक्षाफलरसं यावत् परमेश्वरस्य राज्यं आगच्छति।" (लूका २२:१५–१८)

> [39] किन्तु ये दुष्टाः तेन सह क्रूशदण्डेन बद्धाः, ते तं अपहसन्; स च अवदत् – "यदि त्वं मसीहः असि, तर्हि आत्मानं रक्ष, अस्मानपि रक्ष।" [40] तस्य सहदण्डबद्धः एकः तं निन्दित्वा अवदत् – "किं त्वं ईश्वरं अपि न भीतः? यतः त्वं अपि तेन सह दण्डे बद्धः असि।" [41] वयं न्याय्यतया एव, यतः यथोचितं कुर्वतः फलम् अनुभवामः; एषः तु किञ्चित् दुष्टकृत्यं न कृतवान्। [42] च स येशूना अवदत् – "हे स्वामिन, यदा त्वं स्वराज्ये आगमिष्यसि तदा मां स्मर।" [43] येशू च तस्मै अवदत् – "अमेन, अहं तुभ्यं वदामि, अद्य त्वं मया सह स्वर्गे भविष्यसि।" (लूका 23:39-43)

मार्कः च लूका च यथा दर्शयन्ति, येशोः हत्यन्तरम् अपि ईश्वरस्य राज्यम् शीघ्रं न आगतम्।

> अरिमाथेयः योसेफः, प्रसिद्धः परिषद्-सदस्यः, यः स्वयम् ईश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन्, आगत्य धैर्यं धारयन् ... (मार्कः १५:४३)

> सः यहूदीनां नगरस्य अरिमाथेया इत्यस्य आसीत्, स्वयम् अपि ईश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन् आसीत्। (लूका २३:५१)

पुनरुत्थानानन्तरम् (१ कुरिन्थीय १५:५०–५५) ख्रिश्चनाः पुनर्जन्म प्राप्त्वा ईश्वरस्य राज्यं प्रवेशिष्यन्ति, यथा योहान् लिखतिः

> [3] येशु तं प्रत्युत्तरं दत्वा अवदत् – "सत्यं सत्यं वदामि त्वाम्, यदि कश्चन पुनर्जन्म न प्राप्नोति, तर्हि स ईश्वरस्य राज्यं न पश्यति।" [4] निकोदेमः तस्मै अवदत् – "पुरुषः वृद्धः भूत्वा कथं पुनर्जन्म लभते? किं सः पुनरपि मातुः गर्भे प्रविष्टः जन्म लभते?" [5] येशुः प्रत्युत्तरं दत्तवान् – "सत्यं सत्यं वदामि ते, यावत् कोऽपि जलेन च पवित्रे आत्मना च न जायते, तावत् सः ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशं न लभते।" (यूहान् ३:३-५)

केवलं ईश्वरजनाः एव सहस्राब्दानन्तरम् परमं ईश्वरस्य राज्यं पश्यिष्यन्ति।

अधुना कृपया अधिकं अवगच्छतु यत् यीशुः पुनरुत्थितः अनन्तरम् पुनरपि ईश्वरस्य राज्यस्य विषये उपदिशत्।

> सः दुःखानन्तरम् अपि बहूनां अचूकप्रमाणानां द्वारा जीवितः आत्मानं प्रदर्शयत्, चत्वारिंशत् दिनपर्यन्तं तैः दृष्टः, ईश्वरस्य राज्यसम्बद्धानां विषयाणां च भाषितवान्।

येशुना प्रदत्तानि प्रथमं च अन्तिमं च उपदेशौ ईश्वरस्य राज्यविषये आसीताम्। येशुः तस्य राज्यस्य विषये शिक्षयितुं दूत इव आगतः।

येशुना अपि प्रेरितः योहान् पृथिव्यां भविष्यत् सहस्रवर्षीयं ईश्वरस्य राज्यं विषये लिखितुम् आज्ञापितवान्। पश्य यत् सः योहान् लिखितुम् आज्ञापितवान्:

> अहं तेषां आत्मान् दृष्टवान् ये ये येशोः साक्ष्यं दातुं च ईश्वरवचनस्य प्रचारार्थं शिरच्छेदिताः आसन्, न च ते पशुं न च तस्य प्रतिमां पूजितवन्तः, न च ते ललाटे वा हस्ते तस्य चिह्नं प्राप्तवन्तः। ते च सह ख्रीष्टेन सह सहस्रवर्षाणि जीवितवन्तः राज्यं च कृतवन्तः। (प्रकटीकरणम् विंशतिः चतुर्थः)

प्रारम्भिक-ईसाइयाः उपदिशन् यत् सहस्रवर्षीयं ईश्वरस्य राज्यं पृथिव्यां भविष्यति तथा बाइबिल् यथा उपदिशति तद्वत् जगत्-शासनं प्रतिस्थापयिष्यति (प्रेरितवाक्यम् ५:१०, ११:१५)।

यदि ईश्वरस्य राज्यं अतिमहत्त्वपूर्णं अस्ति, तर्हि अधिकांशेभ्यः तस्य विषये किमर्थं न बहु श्रुतम्?

आंशिकतः यतः ईशुः तं रहस्यमिति आह।

> सः तेभ्यः अवदत् – "युष्मभ्यं ईश्वरस्य राज्यस्य रहस्यं ज्ञातुं प्रदत्तम्; परन्तु ये बहिः सन्ति तेषां सर्वे अपि दृष्टान्तैः आगच्छन्ति।" (मार्कः ४:११)

अद्यापि ईश्वरस्य यथार्थं राज्यं बहुभ्यः रहस्यमिव अस्ति, यथा ईश्वरस्य योजनायाः अपि बहु अंशः रहस्यमिव अस्ति। (पश्यतु अपि अस्माकं निशुल्कं पुस्तकं, जालस्थले उपलब्धम्) www.ccog.org शीर्षकम्: ईश्वरस्य योजनायाः रहस्यम् ईश्वरः किमर्थं किञ्चित् सृष्टवान्? ईश्वरः किमर्थं त्वाम् सृष्टवान्?तत्।

चिन्तय अपि यत् येशुना उक्तम् यत् युगस्य अन्तः शीघ्रमेव आगमिष्यति यदा राज्यस्य सुसमाचारः सर्वत्र जगति साक्ष्यरूपेण प्रचारितः भवति।

> एतत् राज्यसुसमाचारः सर्वेषु लोकेषु सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः साक्ष्यरूपेण प्रचारितः भविष्यति, ततः अन्तः आगमिष्यति। (मत्ती २४:१४)

ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य प्रचारः अतीव आवश्यकः अस्ति, यः एतेषु अन्तकालेषु सम्पादयितव्यः। एषः 'शुभसन्देशः' इति, यतः सः मानवजातेः दुःखानां वास्तविकं आशाप्रदानं करोति, यद्यपि राजनेतारः यत् शिक्षयन्ति।

यदि यूहन्ना-वचनानि मन्यसे तर्हि स्पष्टं भवेत् यत् ख्रीष्टीय-सत्य-चर्च् अधुना राज्यस्य सुसमाचारं घोषयितुं कर्तव्या। एतत् चर्च्-कार्येषु सर्वोपरि प्राथमिकता भवेत्। एतत् सम्यक् कर्तुं बहुभाषाः उपयुज्यन्ताम्। एतत् एव निरन्तरं ईश्वरचर्च् कर्तुं यतते। अतः एतत् पुस्तिका बहूभाषासु अनूदिता अस्ति।

येशुना उपदिष्टम् यत् बहवः तस्य मार्गं न स्वीकरिष्यन्ति।

> [13] संकीर्णद्वारात् प्रविशन्तु; विस्तीर्णं हि द्वारं च प्रशस्तः मार्गः विनाशाय, यस्मिन् बहवः प्रविशन्ति। [14] संकीर्णं हि द्वारं क्लेशकरः च मार्गः जीवनाय, यं अल्पाः एव प्राप्नुवन्ति। (मत्ती सप्तमः अध्यायः त्रयोदशः च चतुर्दशः श्लोकौ)

ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः जीवनाय नेतुम् प्रेरयति।

रोचकं भवेत् यत् यद्यपि बहवः ख्रिश्चान् इति आत्मघोषयन्तः जनाः ख्रीष्टस्य मुख्यं लक्ष्यं ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य प्रचारः आसीत् इति विस्मृतवन्तः इव दृश्यन्ते, तथापि लौकिकधर्मशास्त्रज्ञाः इतिहासज्ञाश्च बहुशः अवगतवन्तः यत् एतत् एव बाइबिल् वास्तवतः उपदिशति।

तथापि येशुः स्वयम् अपेक्षितवान् यत् तस्य शिष्याः ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारं उपदिशन्तु (लूका ९:२,६०)। यतः भविष्यत् राज्यं ईश्वरस्य नियमैः अधारितं भविष्यति, तत् शान्तिं समृद्धिं च आनयिष्यति—अस्मिन् युगे तेषां नियमानां पालनं खलु सत्यशान्तिं आनयति (भजनसंग्रहः ११९:१६५,१७२; एफिसीयन् २:१५)।

च एषा राज्यस्य शुभवार्ता प्राचीननियमग्रन्थेषु ज्ञाता आसीत्।

३. किं पुरातननियमग्रन्थे राज्यं ज्ञातम् आसीत्?

येशोः प्रथमं च अन्तिमं च अभिलेखितं उपदेशः ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य उद्घोषणेन आसीत्। (मार्कः १:१४–१५; प्रेरितकृत्येषु १:३)

ईश्वरस्य राज्यम् यीशुकाले यहूदयाः किंचित् ज्ञातव्यम् आसीत्, यतः तद् तेषां शास्त्रेषु उल्लिखितम् आसीत्, यत् वयं अधुना प्राचीनप्रतिज्ञापुस्तकम् इति कथयामः।

दानियेलः राज्यस्य विषये उपदिशत्।

दानियेलः भविष्यवक्ता लिखितवान्:

> चतुर्थं राज्यं लोहेन इव दृढं भविष्यति यतः लोहः सर्वं भङ्गयति च चूर्णयति च तथा लोहेन इव चूर्णयन् तत् राज्यं अपि सर्वान् भङ्गयित्वा चूर्णयिष्यति। [41] यथा त्वं पादयोः पादाङ्गुलीनां च अंशांशं कुम्भकारमृत्तिकायाः अंशांशं च लोहेन सह दृष्टवान्, तथा राज्यं विभज्यते; तथापि लोहेन सह मृत्तिकायाः मिश्रणवत् लोहेन तत्र दृढता भविष्यति। [42] यथा पादाङ्गुलीनां अंशांशः लोहेन अंशांशः मृत्तिकया च, तथा राज्यं अंशतः दृढं अंशतः दुर्बलं भविष्यति। [43] यथा त्वं लोहं मृत्तिकापिष्टेन सह मिश्रितम् दृष्टवान्, तथा ते मानवानां बीजेन सह मिलन्ति; परन्तु परस्परं न संलग्नुयन्ते, यथा लोहः मृत्तिकापिष्टेन न मिलति। [44] एतेषां च राज्ञां दिने स्वर्गदेवः राज्यं स्थापयिष्यति यत् न कदापि विनश्यति; न च तद् अन्येभ्यः लोकेभ्यः दत्तं भविष्यति; सर्वान् एतान् राज्यान् भङ्गयित्वा विनश्यति च; सः च नित्यम् अवशिष्टः भविष्यति। (दानियेलः २:४०–४४)
>
> परन्तु परमेश्वरस्य पवित्राः राज्यं प्राप्स्यन्ति तथा शाश्वतं शाश्वतम् राज्यं धारयिष्यन्ति। (दानियेलः ७.१८)
>
> अहं पश्यन् आसम्; तथा तद् एव शृङ्गः संतानाम् प्रति युद्धं कुर्वन् तेषां च जयं प्राप्तवान् यावत् दिव्यदिवसाधिपः आगतः, तदा परमेश्वरस्य संतानाम् कृते न्यायः कृतः, च संतानाम् राज्यं प्राप्तुम् समयः आगतः। (दानियेलः ७:२१–२२)

दानिएलात् वयं अवगच्छामः यत् कालः आगमिष्यति यदा ईश्वरस्य राज्यः अस्मिन् लोके राज्यान् विनाशयिष्यति च अनन्तकालं स्थास्यति। वयं अपि अवगच्छामः यत् साधवः अस्य राज्यस्य प्राप्तौ स्वभागं प्राप्स्यन्ति।

दानियेलस्य भविष्यवाणीनां बहवः अंशाः अस्माकं एकविंशतितमे शताब्दे कृते सन्ति।

नवनीतिमतेः कतिपयानि उद्धरणानि पश्यतुः

> 12. याः दश शृङ्गाः त्वया दृष्टाः, ते दश राजानः ये अद्यापि राज्यं न प्राप्तवन्तः; किन्तु ते एकघटिकायै पशुना सह राजानः इव अधिकारं प्राप्नुवन्ति। 13. एते एकचित्ताः सन्ति, च ते स्वबलं स्वअधिकारं च पशुना समर्पयिष्यन्ति। ते मेषपुत्रेण संग्रामं कुर्वन्ति, मेषपुत्रः च तान् जयिष्यति, यतः सः स्वामिनः स्वामिनाम् राजराजः च अस्ति; ये च तेन सह सन्ति, ते आहूताः च चयनिताः च विश्वासिनः च सन्ति। (प्रकटीकरणम् सप्तदशः १२–१४)

तस्मात् वयं पवित्रग्रन्थयोः प्राचीननवयोश्च पश्यामः यत् अन्तकाले पृथिव्यां दशभागीयं राज्यं भविष्यति, यत् ईश्वरः तं विनश्यति च स्वराज्यं स्थापयति।

यशायाहः राज्यविषये उपदिशत्।

ईश्वरः यशायाहं प्रेरितवान् यत् सः ईश्वरस्य राज्यस्य प्रथमभागं, सहस्रवर्षपर्यन्तं शासनं यत् सहस्राब्दी इति ख्यातम्, एवमेव लिखितुम्।

> १ येशैः मूलतः दण्डः उद्भविष्यति, तस्य मूलैः शाखा अपि वर्धिष्यते। २ प्रभोः आत्मा तस्मिन् विश्रान्तिं गृह्णाति; बुद्धेः च प्रज्ञायाश्च आत्मा, परामर्शशक्तिमयः च आत्मा, ज्ञानस्य च प्रभोः भयस्य च आत्मा।
>
> 3 तस्य हर्षः प्रभोः भये अस्ति। स न स्वनेत्रदर्शनेन न्यायं करिष्यति, न च स्वकर्णश्रवणेन निर्णयं करिष्यति। 4 किन्तु धर्मेण स दरिद्राणां न्यायं करिष्यति, समतया निर्णयं करिष्यति।
>
> पृथिव्याः नम्रजनानां कृते। सः स्ववाक्यदण्डेन पृथिवीं प्रहारयिष्यति, स्वओष्ठश्वासैः दुष्टान् हनिष्यति। धर्मः तस्य कटिसूत्ररूपेण भविष्यति, श्रद्धा च तस्य उदरपट्टरूपेण भविष्यति।
>
> ६। वृकः अपि अजशिशुना सह वसति। चित्ती च नवबक्रेण सह शयति। बछरं नवसिंहेन च स्थूलबलिना च सह। लघुशिशुः तान् नेतुम् आरभते। ७। धेनुः अपि ऋक्षश्च सह चरन्ति। तेषां शिशवः सह शयन्ति। सिंहः अपि वृषभा इव तृणं खादति। 8 दुग्धपानशिशुः सर्पकुले क्रीडति, वियोजितशिशुः विषधिशिंजे हस्तं स्थापयति। 9 मम पवित्रपर्वते ते न हन्ति न च विनश्यन्ति, यथा जलैः समुद्रः आवृतः, तथा पृथिवी ईश्वरज्ञानैः परिपूर्णा भविष्यति।

तस्मिन् दिने येशैमूलः भविष्यति, यः जनानां ध्वजवत् स्थास्यति। अन्यजातिजनाः तं अन्विष्यन्ति, तस्य विश्रान्तिस्थानं च शोभनं भविष्यति। (यशायाह् एकादशः अध्यायः श्लोकाः १–१०)

अहं एतत् ईश्वरस्य राज्यस्य प्रथमं भागं वा प्रथमं चरणं इति संबोधितवान्, यतः एषः कालः भौतिकः भविष्यति (यदा पवित्रनगरं नवयरूशलेमं स्वर्गात् अवतरति, प्रकाशितवाक्यम् 21, तस्य पूर्वम्) च सहस्रवर्षपर्यन्तं स्थास्यति। यदा यशायाहः अनुवदत् तदा सः अस्य चरणस्य भौतिकत्वं पुष्टवान्:

तस्मिन् दिने भविष्यति यदा प्रभुः पुनरपि द्वितीयवारं हस्तं स्थापयिष्यति स्वजनानां अवशिष्टानां उद्धर्तुं ये अस्सिरियात् मिस्रात् पाथ्रोसात् कुशात् एलामात् शिनारात् हमाथात् च समुद्रद्वीपात् च अवशिष्टाः सन्ति।

स राष्ट्रैः ध्वजं स्थापयिष्यति, इजराएलस्य निर्वासितान् समाहर्तुं च, यहूदायाः च विक्षिप्तान् पृथिव्याः चतुर्भ्यः कोणात् समाहर्तुं च। एप्रैमस्य ईर्ष्या अपि विनश्यति, यहूदायाः शत्रवः च छिन्नाः स्युः; एप्रैमः यहूदां न ईर्ष्यते, न च यहूदा एप्रैमं क्लेशयिष्यति। [14] किन्तु ते पश्चिमदिशां प्रति फिलिष्टीनां स्कन्धं अवतिष्ठन्ति; सह ते पूर्वजनान् लुटयिष्यन्ति; ते एदोमं मोआबं च हस्तं स्थापयिष्यन्ति; अम्मोनीयाः च तेषां आज्ञां पालयिष्यन्ति। [15] प्रभुः मिस्रसमुद्रस्य जिह्वां सर्वथा विनश्यति; सः स्वप्रचण्डवातेन नदीं अधस्तात् आवर्तयिष्यति, सप्तप्रवाहेषु तां प्रहारयिष्यति, च मनुष्यान् शुष्कपादैः पारगमयिष्यति। [16] तस्य प्रजानां अवशिष्टेषु, ये अस्सूरदेशात् अवशिष्यन्ते, तेषां मार्गः भविष्यति, यथा इजरायलाय अभवत् यदा सः मिस्रदेशात् आरोहत्। (यशायाह् एकादशः एकादशः अयाः षोडशपर्यन्तं

यशायाहः अपि लिखितुं प्रेरितः आसीत्।

[2] अन्तिमदिनेषु भविष्यति यत् प्रभोः गृहपर्वतः पर्वतानां शीर्षे प्रतिष्ठितः भविष्यति, शैलैः ऊर्ध्वं उन्नतः च; तत्र सर्वे राष्ट्राः प्रवहन्ति। [3] बहवः जना आगच्छन्ति वदन्ति, "आगच्छत, आरोहाम यः प्रभोः पर्वतम्, याकूबस्य ईश्वरस्य गृहम्; सः अस्मान् स्वमार्गान् शिक्षयिष्यति, वयं च तस्य पन्थान् अनुगमिष्यामः।" द्वारात् सियोनात् विधिः निर्गमिष्यति, यरूशलेमात् च प्रभोः वचनम्। सः राष्ट्राणां मध्ये न्यायं करिष्यति, बहून् जनान् च उपदिश्यति; ते स्वखड्गानि हलैः परिवर्तयिष्यन्ति, स्वभालाः द्राक्षच्छेदनकुर्पालैः च। राष्ट्रं राष्ट्रात् खड्गं न उत्थापयिष्यति, न च ते पुनरपि युद्धं अधीयन्ते। … ११

> मनुष्यस्य उन्नतावलोकनानि नम्रानि भविष्यन्ति, मनुष्याणां गर्वः अवनत इव भविष्यति, तस्मिन् दिने केवलः प्रभु एव उन्नतः भविष्यति। (यशायाह २:२-४,११)

एवं पृथिव्यां शान्तिः स्वप्नलोकवत् भविष्यति। अन्ततः एतत् येशोः राज्येन सह अनन्तकालं भविष्यति। विविधशास्त्रेषु (भजनसंग्रहः ९०.४; ९२.१; यशायाहः २.११; होशे ६.२) आधृत्य यहूदी-तल्मुद् अवदति यत् एतत् सहस्रवर्षपर्यन्तं भवति (बाबिलोनीय-तल्मुद्: संहिद्रन्-प्रकरणम् ९७अ)।

यशायाहः अपि अधोलिखितं लिखितुं प्रेरितः आसीत्:

> अस्माकं कृते शिशुः जातः, अस्माकं कृते पुत्रः प्रदत्तः। तस्य स्कन्धे शासनम् भविष्यति। तस्य नाम आहूतं भविष्यति अद्भुतः, परामर्शदाता, शक्तिमान् ईश्वरः, नित्यपितरः, शान्तिराजकुमारः। तस्य शासनवृद्ध्या च शान्तिवृद्ध्या च नान्तः स्यात्। दावीदस्य सिंहासनस्थले तस्य राज्ये च। न्यायसहितां च धर्मसहितां च तं व्यवस्थितुम् संस्थापयितुम्। ततः आरभ्य अनन्तपर्यन्तं। सेनाधिपतेः ईश्वरस्य उत्साहः एतत् साधयिष्यति। (यशाया ९:६-७)

इसायाहः उक्तवान् यत् येशुः आगमिष्यति च शासनयुक्तं राज्यं स्थापयिष्यति। यद्यपि बहवः ख्रिस्तं स्वीकरन्ति, विशेषतः प्रतिवर्षं डिसेम्बरे मासे, एतत् उद्धरणम् उद्धरन्ति, तथापि ते एतत् केवलं येशोः जन्मविषये भविष्यवाणी इति मन्यन्ते, परं यत् एतत् तदधिकं भविष्यवाणी करोति तत् उपेक्षन्ते। बाइबिल् दर्शयति यत् ईश्वरस्य राज्ये प्रजासु शासनार्थं नियमाः सन्ति, च येशुः तस्मिन् राज्ये राजा भविष्यति। इसायाहः, दानियेलः च अन्ये अपि एतत् भविष्यवाणी कृतवन्तः।

ईश्वरस्य विधानानि प्रेममार्गाः सन्ति (मत्ती २२:३७–४०; यूहन्ना १५:१०) च तेषां विधानानां आधारेण ईश्वरस्य राज्यं शासनं भविष्यति। अतः यद्यपि लोके बहवः तं अन्यथा पश्यन्ति, तथापि ईश्वरस्य राज्यं प्रेमाधारितं भविष्यति।

स्तोत्राणि च अन्यानि

न केवलं दानियेलः तथा यशायाहः एव, परन्तु ईश्वरः आगामि ईश्वरस्य राज्यस्य विषये लिखितुं अन्ये अपि प्रेरितवान्।

एज़ेकिएलः प्रेरितः आसीत् लिखितुम् यत् महाक्लेशकाले विखुरिताः इजराएलस्य सर्वे गोत्राः (न केवलं यहूदयः) सहस्राब्दीराज्ये समाहृताः भविष्यन्ति।

> **[17] अतः वद—एवं वदति प्रभु ईश्वरः—अहं राष्ट्रेभ्यः युष्मान् सङ्गृह्य, विखण्डितान् देशान् त्यक्त्वा इजराइलभूमिं प्रदास्यामि।[18] ते तत्र गत्वा तत्र सर्वान् घृणाजनकान् सर्वान् अपवित्रतान् अपहनिष्यन्ति। ततः अहं तेषां एकं हृदयं दास्यामि, नवं च आत्मानं तेषु स्थापयिष्यामि, पाषाणहृदयं तेषां देहात् निष्कासयिष्यामि, मांसहृदयं च दास्यामि, यतः ते मम नियमेषु चलन्ति, मम निर्णयान् पालयन्ति च कुर्वन्ति; ते मम प्रजाः स्युः, अहं च तेषां ईश्वरः स्याम्। [21] परन्तु येषां हृदयानि तेषां घृणाजनकानां च घृत्समनानां च कामनानुगतानि भवन्ति, तेषां कर्माणां प्रतिफलं तेषां शीर्षेषु प्रत्याग्रहीष्यामि, इति प्रभु ईश्वरः वदति। (यहेज्केल ११:१७-२१)**

इज़राएलजातीनाम् वंशजः पुनरपि न विखुरिष्यन्ति, किन्तु ईश्वरस्य आज्ञान् पालयन्ति तथा घृणाजनकान् खाद्यानि न खादन्ति। (लेवी ११; द्वितीयवचनम् १४)

भजनग्रन्थे ईश्वरस्य राज्यस्य शुभवार्तायाः विषये निम्नलिखितानि पश्यतः

> २७। लोकेषु सर्वान्ताः प्रभुं स्मरिष्यन्ति च प्रत्यागमिष्यन्ति। राष्ट्राणां कुलाः सर्वे तव पुरतः उपासयिष्यन्ति। २८। यतः राज्यं प्रभोः अस्ति, स च राष्ट्रेषु अधिपत्यं करोति। (२२.२७–२८ स्तोत्रम्)
>
> हे ईश्वर, तव सिंहासनम् अनन्तकालात् अनन्तकालम् अस्ति। धर्मदण्डः तव राज्यस्य राजदण्डः अस्ति। (स्तोत्राणि ४५:६)
>
> १ हे सर्वजगत्, प्रभुर्विषये नूतनं गीतं गायतु। २ प्रभुर्विषये गायतु, तस्य नाम्नि आशीर्वादं कुर्वतु; तस्य उद्धारस्य शुभसमाचारं प्रतिदिनं प्रचारयतु। ३ राष्ट्रेषु तस्य महिमां प्रकाशयतु, सर्वजनानामध्ये तस्य अद्भुतानि प्रकाशयतु। (भजनसंहिता ९६:१-३; अपि च १ इतिवृत्तम् १६:२३-२४
>
> १०. सर्वे तव कर्माणि त्वां स्तुवन्ति हे प्रभो, तव च संतान् त्वां आशीर्वदन्ति। ११. ते तव राज्यस्य महिमां वदन्ति, तव च सामर्थ्यं भाषन्ते। १२. मानवपुत्रेभ्यः तस्य महतीं कृत्यानि च तस्य राज्यस्य गौरवमहिमां च प्रकाशयितुम्। [13] तव

राज्यं शाश्वतं राज्यम्, च तव प्रभुत्वम् सर्वपिढिषु तिष्ठति। (भजनसंहिता चतुर्दशपञ्चः दश-एकादश-त्रयोदशश्लोकानि)

पुरातननियमग्रन्थेऽपि विविधाः लेखकाः राज्यस्य विभिन्नपक्षाणां विषये लिखितवन्तः (उदाहरणार्थं यहेज्केलः २०:३३; ओबद्याहः २१; मीकाहः ४:७)

तदा यदा ईशुः ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारं उपदिशितुम् आरब्धवान्, तस्य तत्क्षणात् श्रोतृसमूहः मूलधारणायाः किंचित् परिचितः आसीत्।

४. किं प्रेरिताः राज्यस्य सुसमाचारं उपदिशन्?

यद्यपि बहवः इव आचरणं कुर्वन्ति यत् सुसमाचारः केवलं येशोः व्यक्तिविषये शुभसमाचार एव अस्ति, तथापि वस्तुतः येशोः अनुयायिनः ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारं उपदिशन्। एषः एव सन्देशः यः येशोः आनयत्।

पौलः प्रेरितः ईश्वरस्य च येशोः च राज्यस्य विषये उपदिशत्।

> च सः सभागृहं प्रविष्टः त्रिमासपर्यन्तं धैर्येण भाषितवान्, ईश्वरस्य राज्यविषये तर्कयन् च मन्ययन् च। (प्रेरितकृत्येषु १९:८)

> च नूनम् अधुना जानामि यत् यूयं सर्वे येषु मध्ये अहं ईश्वरस्य राज्यस्य उपदेशार्थं गतवान्। (प्रेरितकृत्यानि 20:25)

> तदा ते तस्य कृते एकं दिनं निश्चितवन्तः। बहवः तस्य निवासे आगताः, येभ्यः सः प्रातःकालात् सायाह्ने पर्यन्तं मोशेणोपदेशात् च भविष्यद्वाण्याश्च येशोः विषये व्याख्याय प्रमाणयन् ईश्वरस्य राज्यम् अवदत्। ... सः ईश्वरस्य राज्यस्य प्रचारं कुर्वन् प्रभु येशोः विषये च सर्वविश्वासेन उपदेशं ददाति, न च कश्चन तं निषेधति। (प्रेरितकृत्येषु अष्टाविंशत्-अध्यायस्य त्रयोविंशत्-श्लोके च एकत्रिंशत्-श्लोके च)

ज्ञातव्यम् यत् ईश्वरस्य राज्यम् केवलं येशोः विषये नास्ति (यद्यपि सः तस्य मुख्यः अङ्गः अस्ति), यतः पौलः अपि येशोः विषये ईश्वरस्य राज्यस्य विषये च पृथक् उपदिशत्।

पौलः अपि तं ईश्वरस्य सुसमाचारम् आह, किन्तु तत् अपि ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचार एव आसीत्।

> वयं भवताम् ईश्वरस्य शुभवार्तां उपदिशामः यत् भवन्तः ईश्वरस्य योग्यतया आचरन्तु यः भवताम् स्वराज्यं स्वमहिमां च आह्वयति। (थेस्सालोनिकीयानां प्रति प्रथमपत्रम् २:९,१२)

पौलः अपि तं ख्रीष्टस्य सुसमाचारम् इति आह (रोमन् १.१६)। येशोः 'शुभसन्देशः', यः सन्देशः सः उपदिशत्।

मन्यताम् यत् न केवलं येशु-ख्रिस्तस्य व्यक्तिविषये वा केवलं व्यक्तिगतमोक्षविषये एव सुसमाचारः आसीत्। पौलः उक्तवान् यत् ख्रिस्तस्य सुसमाचारे येशोः आज्ञापालनम्, तस्य पुनरागमनम् च ईश्वरस्य न्यायः च अन्तर्भवन्ति।

> ... ईश्वरः ये त्वां क्लेदयन्ति तेभ्यः क्लेदेन प्रत्यर्पयतु। क्लेदितानां च युष्माकं अस्माभिः सह विश्रामं दातुम्, यदा प्रभुः येशुः स्वर्गान् स्वबलवान् स्वदूतैः सह प्रकटयिष्यते। ज्वालयमानज्वालेन अग्निना ईश्वरं न जानन्ति ये च अस्माकं प्रभोः येशुख्रिस्तस्य सुसमाचारं न पालयन्ति तेभ्यः प्रतिशोधं गृह्णाति। ९ ते प्रभोः साक्षात् च तस्य सामर्थ्यस्य महिमात् अनन्तविनाशेन दण्डिताः भविष्यन्ति। १० यदा सः तस्मिन् दिने स्वपवित्रैः सह महिमीकृतः भविष्यति च सर्वेभ्यः विश्वासिभ्यः मध्ये आदरितः भविष्यति यतः युष्मासु अस्माकं साक्ष्यं विश्वासितम्। (२ थिस्सलुनीकियन् १:६–१०)

नवनीतिवचनग्रन्थः दर्शयति यत् राज्यं वयं प्राप्तुं भविष्यामः, न तु यत् अधुना वयं तद् पूर्णतया स्वाम्यते।

> अस्माभिः अचल्यम् राज्यम् प्राप्नुमः। (हेब्रू १२:२८)

वयं अधुना ईश्वरस्य राज्यस्य अंशत्वं अवगन्तुं च आगामिनि भविष्ये तत्र प्रवेशाय अपेक्षया च स्थितुं शक्नुमः, किन्तु वयं तत्र पूर्णतया प्रवेशिताः न स्मः।

पौलः विशेषतः प्रमाणीकृतवान् यत् मानवः मर्त्यः यथावत् ईश्वरस्य राज्यं न प्रवेशति, परन्तु पुनरुत्थानानन्तरम् एव प्रवेशः भवति।

> अधुना एतत् वदामि, भ्रातरः, यत् मांसरक्तयोः ईश्वरस्य राज्यं वारितुं न शक्यते; न च क्षयः अक्षयं वारितुं शक्नोति। 51 पश्यत, अहं युष्मभ्यं रहस्यं वदामि— सर्वे न सुप्तिं गमिष्यामः, परन्तु सर्वे परिवर्तिष्यामः। 52 क्षणेन, नेत्रपलाले, अन्तिमशंखनादे। यतः शंखनादः भविष्यति, मृतदेहाः अक्षयात्मकाः उत्तिष्ठन्ते, वयं च सर्वे परिवर्तिष्यामः।
>
> अतः अहं त्वां ईश्वरस्य च प्रभोः येशु-ख्रिस्तस्य च पुरतः आज्ञापयामि, यः स्वप्रकटने स्वराज्ये च जीवितमरणयोः निर्णयं करिष्यति।

पौलः न केवलं तत् एव उपदिशत्, अपि तु येशुः राज्यं ईश्वरपितरं समर्पयिष्यति इति अपि उपदिशत्।

[20] किन्तु ख्रीष्टः मृतात् उत्थितः, सुप्तजनानां प्रथमफलरूपेण अभवत्। [21] यतः मनुष्येण मृत्युः आगतः, तथैव मनुष्येण मृतानां पुनरुत्थानम् अपि आगतम्। [22] यथा आदमे सर्वे म्रियन्ते, तथैव सर्वे मृताः ख्रीष्टे जीवितं प्राप्स्यन्ति। [23] परन्तु स्वक्रमेण: प्रथमं ख्रीष्टः, ततः ख्रीष्टस्य आगमनकाले ये ख्रीष्टस्य सन्ति ते। ततः अन्तः आगच्छति, यदा सः राज्यं पितरं ईश्वरं समर्पयति, यदा सः सर्वं शासनं सर्वं अधिकारं सर्वं सामर्थ्यं च समापयति। सः यावत् सर्वान् शत्रून् पादयोः अधः न स्थापयति तावत् राज्यं कर्तुं अर्हति। (१ कुरिन्थीयन् १५:२०–२५)

पौलः अपि उपदिशत् यत् अधर्माः (आज्ञाभङ्गाः) ईश्वरस्य राज्यं न प्राप्तुम् अर्हन्ति।

न जानाथ वा अनीतिमयः ईश्वरस्य राज्यं न प्राप्तुम् अर्हन्ति? मा मोहयध्वम्। न वेश्याः, न मूर्तिपूजकाः, न व्यभिचारिणः, न समलैंगिकाः, न सोदोमवासिनः, न चोरकाः, न लोभी, न मद्यपानाः, न अपशब्दकर्तारः, न च दम्भकर्तारः ईश्वरस्य राज्यं न प्राप्तुम् अर्हन्ति। (१ कुरिन्थीयः ६:९–१०)

[19] अधुना शरीरस्य कर्माणि प्रकटी भवन्ति, यानि: व्यभिचारः, कामक्रीडा, अशुद्धिः, कामाचारः, [20] मूर्तिपूजा, इन्द्रजाल, द्वेषः, विवादः, ईर्ष्या, क्रोधविस्फोटः, स्वार्थपरता, मतभेदाः, विधर्मः, [21] ईर्ष्या, हत्याः, मद्यपानम्, भोजोत्सवाः च इत्यादयः। एतेषु विषयेषु अहं पूर्वमेव युष्मभ्यं सूचयामि, यथा पूर्वकाले अपि उक्तवान्, यत् ये एतानि कुर्वन्ति ते ईश्वरस्य राज्यं न प्राप्तुम् अर्हन्ति। (गलातियन् ५:१९–२१)

एतत् युष्माभिः ज्ञातव्यम् यत् न कामोत्कटः, न अपवित्रः, न लोभी च मूर्तिपूजकः ख्रिस्तस्य च ईश्वरस्य च राज्ये कदापि विरासत् लभते। (एफिसियन्स् ५:५)

ईश्वरस्य मानदण्डाः सन्ति तथा सः पापात् पश्चात्तापं याचते यतः तस्य राज्ये प्रवेशः साध्यते। ईश्वरस्य आज्ञापालनम् आवश्यकम् पवित्रं आत्मानं प्राप्तुम् तथा मोक्षं प्राप्तुम्।

...पेत्रः च प्रेरिताश्च उक्तवन्तः – "वयं मानवानां अपेक्षया ईश्वरस्य आज्ञापालनं कर्तुं बाध्याः स्मः।" ... वयं एतेषां वस्तूनां साक्षिणः स्मः, तथा पवित्रः आत्मा अपि, यः ईश्वरः आज्ञापालकानां दत्तवान्। (प्रेरितकृत्यानि ५:२९,३२, ए°एफ°वी°)

> यद्यपि ख्रीष्टः पुत्रः आसीत्, तथापि सः यातनाभ्यः आज्ञापालनम् अधीतवान्। परिपूर्णः च भूत्वा, सः ये तं आज्ञापालयन्ति तेषां सर्वेषां शाश्वतमोक्षस्य कर्ता अभवत्। (इब्रानीयाः ५:५,८-९)

पौलः प्रेरितः चेतयत् यत् केचित् न शिक्षयिष्यन्ति येशोः सुसमाचारः उत्तरम् इति, परन्तु अन्यः मार्गः स्वीक्रियते।

> भवताम् कृपा च शान्तिः ईश्वरपितुः च प्रभुस्य येशु ख्रिस्तस्य च। यः अस्माकं पापानां निमित्तं स्वयम् अर्पितवान्, यतः सः अस्मान् अस्मात् वर्तमानदुष्टयुगात् विमोचयितुम् इच्छति, यथा अस्माकं ईश्वरपितुः इच्छा। तस्मै अनन्तकालात् अनन्तकालम् महिमा भवतु। अमेन्। ६ अहं विस्मये अस्मि यतः भवन्तः ख्रिस्तकृपायाम् आहूतैः शीघ्रमेव परावर्तन्ते, अन्येन सुसमाचारेण, यः न अन्यः; किन्तु केचन भवन्तः क्लेशयन्ति तथा ख्रिस्तस्य सुसमाचारं विकृतुम् इच्छन्ति। [8] परन्तु वयं वा स्वर्गदूतः वा यदि अन्यं सुसमाचारं युष्मभ्यं प्रचारयेत्, यः वयं प्रचारितवन्तः स्मः, स श्रापितः भवेत्। [9] यथा पूर्वं वयम् उक्तवन्तः, तथा अधुना अपि पुनरपि वदामः, यदि कश्चित् युष्मभ्यं प्राप्तस्य भिन्नं सुसमाचारं प्रचारयेत्, स श्रापितः भवेत्। (गलातियकाः १:३-९)

> किन्तु मम भीतिः अस्ति यथा सर्पः चातुर्येण ईवम् मोहयत् तथा भवताम् मनः ख्रिस्ते स्थिते सरलतया भ्रष्टं भवेत्। यदि च यः आगच्छति अन्यं येशुं प्रचारयति यं वयं न प्रचारयाम, अथवा अन्यं आत्मानं गृह्णथ यं न गृह्णथ, अथवा अन्यं सुसमाचारं स्वीकरोथ यं न स्वीकरोथ, तर्हि भवन्तः तत् सहनं कुर्वन्ति। (२ कोरिन्थीय ११:३-४)

वास्तविकतया मिथ्यां 'अन्य' तथा 'भिन्न' सुसमाचारम् किम् आसीत्?

मिथ्या सुसमाचारः विभिन्नाः अंशाः सन्ति।

सामान्यतः मिथ्या सुसमाचारः इति विश्वासः यत् त्वं वस्तुतः ईश्वरस्य आज्ञापालनं कर्तुं न आवश्यकम्, न च तस्य मार्गे यथार्थतया जीवितुं प्रयत्नं कर्तुं आवश्यकम्, तथापि तं जानामि इति दावयति (मत्ती ७:२१–२३)। एषः स्वार्थपरः भवति।

सर्पः लगभग षट् सहस्रवर्षाः पूर्वं (उत्पत्ति ३) हव्वां मिथ्यासुसमाचारे मोहितवान्—ततः मानवाः ईश्वरं अपेक्षया अधिकं जानन्ति इति मन्यन्ते तथा च स्वयमेव शुभं पापं च निर्णयितुं युक्ताः इति विश्वासं कुर्वन्ति। येशोः आगमनानन्तरम् तस्य नाम बहुधा

विविधेषु मिथ्यासुसमाचारेषु संलग्नम् अभवत्—एतत् च अनवरतं प्रवर्तते तथा च अन्तिमस्य मसीहविरोधिनः कालपर्यन्तं अपि प्रवर्तिष्यते।

अपोस्तल् पौलस्य काले मिथ्या सुसमाचारः मूलतः ग्नोस्टिक्-रहस्यमय-सत्य-दोष-संयोगरूपः आसीत्। ग्नोस्टिकाः मूलतः मन्यन्ते यत् विशेषज्ञानम् एव आध्यात्मिकदृष्टिं मोक्षं च प्राप्तुम् आवश्यकम्। नोस्टिकीयाः मन्यन्ते यत् देहकृत्येषु किञ्चित् विशेषफलम् नास्ति, अतः ते सप्तमदिने विश्रामदिनपालने ईश्वरस्य आज्ञापालनं न कुर्वन्ति। एतादृशः एकः मिथ्यागुरुः साइमन् मगसः आसीत्, यं प्रेरितः पेत्रः (प्रेरितकृत्येषु ८:१८–२१) निन्दितवान् च चेतयितवान्।

किन्तु सुकरं नास्ति।

नवनीतिवचनग्रन्थः दर्शयति यत् फिलिपेन ईश्वरस्य राज्यं उपदिष्टम्।

> ततः फिलिप्स् सामरिया-नगरं अवतीर्णः तेभ्यः ख्रीष्टं उपदिशत्। ... ते विश्वासं कृतवन्तः यदा फिलिप्स् ईश्वरस्य राज्यविषये उपदिशत्। (प्रेरितकृत्येषु ८:५, १२)

तथापि येशुः पौलश्च शिष्याश्च उपदिशन् यत् ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशः न सुगमः।

> यदा येशुः तं दृष्ट्वा अतीव शोकितः अभवत्, तदा सः उवाच – "धनवान् ये सन्ति तेषां ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशः कथं क्लिष्टः!" पुनरपि सः उवाच – "उष्ट्रस्य सूच्यन्मुखेण गमनं धनवानस्य ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशात् सुकरतरम्।"
>
> यैः तद् श्रुतम् ते उवाचन्, "तर्हि कः रक्षितुं शक्नोति?"
>
> किन्तु सः उवाच – यत् मनुष्यैः अशक्यं, तत् ईश्वरे शक्यते। (लूका १८:२४-२७)
>
> वयं बहूनि क्लेशानि अतिक्राम्य ईश्वरस्य राज्यं प्रवेशयेम। (प्रेरितकृत्येषु १४:२२)
>
> भ्रातरः, युष्माकं विषये नित्यं ईश्वरं धन्यवादं कर्तुं वयं बाध्याः स्मः, यथा युक्तम्, यतः युष्माकं विश्वासः अतिवृद्धिं याति, च परस्परं युष्माकं प्रेम अतिशयेन वर्धते। यतः वयं स्वयम् ईश्वरस्य चर्चासु युष्माभिः सहिष्णुतायाः च सर्वेषु क्लेशेषु च परीक्षासु धैर्यस्य च विषये गर्वं कुर्मः। [5] यत् ईश्वरस्य न्याय्यनिर्णयस्य स्पष्टं प्रमाणम् अस्ति, यतः भवन्तः ईश्वरस्य राज्यस्य योग्यतया गणनीयाः स्युः,

> यस्मिन् भवन्तः अपि दुःखं वहन्ति; [6] यतः ईश्वरे न्याय्यं अस्ति यैः भवन्तः क्लेशयन्ति तेभ्यः क्लेशेन प्रत्यर्पणं कर्तुम्, [7] च क्लेशितानां भवन्तः अस्माभिः सह विश्रान्तिं दातुम् यदा प्रभुः येशुः स्वर्गान् स्वबलवान् स्वदूतैः सह प्रकटयिष्यते, (थेस्सालोनिकीयानां प्रति द्वितीयं पत्रम् १:३–७)

अस्मिन् काले क्लेशानां कारणेन अल्पैः एव अस्मिन् युगे तस्य अङ्गीभूताः भवितुम् आहूताः च चयनिताः च भवन्ति (मत्ती २२:१–१४; यूहन्ना ६:४४; इब्रानी ६:४–६)। अन्ये पश्चात् आह्विताः भविष्यन्ति, यथा बाइबिल् दर्शयति – "ये आत्मनि भ्रान्ताः ते बोधं प्राप्स्यन्ति, ये च आक्षेपं कृतवन्तः ते शिक्षां अधिगमिष्यन्ति" (यशायाह २९:२४)।

प्रेषितः पेत्रः उपदिशत् यत् परमेश्वरस्य राज्यम् अनन्तम् अस्ति तथा च परमेश्वरस्य सुसमाचारः यत्नपूर्वकं पालनीयः अन्यथा न्यायः भविष्यति।

> 10 अतः भ्रातरः, स्वस्य आह्वानस्य च निर्वासनस्य च दृढीकरणार्थं अधिकं यत्नं कुर्वन्तु; यदि एतानि कृतवन्तः स्युः तर्हि कदापि न पतन्ति। 11 एवं भवतः प्रभोः रक्षकस्य च येशु-ख्रिस्तस्य अनन्तराज्ये प्रशस्तप्रवेशः प्रदास्यते। (द्वितीयः पत्रः १:१०–११)
>
> १७ न्यायस्य आरम्भाय ईश्वरगृहात् समयः आगतः। यदि च आरम्भः अस्माभिः प्रथमं क्रियते, तर्हि ये ईश्वरस्य सुसमाचारं न पालयन्ति तेषां अन्तः किं भविष्यति?

बाइबिलस्य अन्तिमग्रन्थाः च राज्यम्

बाइबिल् उपदिशति यत् "ईश्वरः प्रेम एव" (पहिलयोहन्ना चतुर्थः अध्यायः अष्टमः श्लोकः, षोडशः श्लोकः) तथा येशुः ईश्वरः अस्ति (यूहन्ना एकः एकः, चतुर्दश)। ईश्वरस्य राज्ये प्रेमस्वरूपः राजा भविष्यति, यस्य नियमाः प्रेमं पोषयन्ति, द्वेषं न (प्रेषितवाक्यम् द्वाविंशत्-अध्यायः चतुर्दश-पञ्चदश श्लोकौ)।

बाइबिल् अपि दर्शयति यत् ईश्वरः एकं दूतं प्रेषयिष्यति यः ईश्वरस्य राज्यस्य शाश्वतं सुसमाचारं घोषयिष्यति (प्रकाशितवाक्यम् चतुर्दशः अध्यायः षष्ठः सप्तमौ श्लोकौ), ततः अन्यः दूतः प्रेष्यते यः दर्शयिष्यति यद्यपि बबेलः महान् इव दृश्यते तथापि पतति (प्रकाशितवाक्यम् चतुर्दशः अष्टमः नवमश्च श्लोकौ)। एते सन्देशाः पूर्वमेव जगति साक्ष्यरूपेण स्वीकृताः सुसमाचारस्य अलौकिकप्रमाणाः भविष्यन्ति तथा अन्ते ईश्वरं प्रति आगच्छतः 'महाजनसमूहस्य' कारणरूपेण दृश्यन्ते (प्रकाशितवाक्यम् सप्तमः

अध्यायः नवमः श्लोकः चतुर्दशः श्लोकः)। उदितः पतितश्च भविष्यतः अन्तिमः बबेलस्य साम्राज्यः इव न, परन्तु ईश्वरस्य राज्यस्य अन्तिमः चरणः अनन्तकाले स्थास्यतिः

> ततः सप्तमः देवदूतः ध्वनिं कृतवान्। स्वर्गे च उच्चस्वराः अभवन्, यथा— "अस्माकं प्रभोः च मसीहस्य च एतानि लोकेषु राज्येभ्यः अभवन्, स च अनन्तकालं राज्यं करिष्यति।" (प्रकाशितवाक्यम् ११:१५)

येशुः राज्ये शासनं करिष्यति! बाइबिल् तस्य द्वे उपाधयः प्रकाशयतिः

> तस्य वस्त्रे च जङ्घायामपि लिखितं नाम अस्ति – राजराजः च प्रभुप्रभुः। (प्रकटीकरणम् १९:१६)

किं केवलः एव येशुः राज्यं करिष्यति? अयं अंशः पश्यतुः

> च अहं सिंहासनानि दृष्टवान्, ते च तेषु उपविष्टाः, न्यायश्च तेषां समर्पितः। ततः अहं तेषां आत्मान् दृष्टवान् ये ये येशोः साक्ष्यस्य च ईश्वरवचनस्य च निमित्तेन शिरच्छेदिताः, ये च पशुं तस्य च मूर्तिं न आराधिताः, न च तस्य चिह्नं लभन्ते तेषां ललाटे वा हस्ते वा। ते सह ख्रीष्टेन सह सहस्रवर्षाणि जीवित्वा राज्यं च कृतवन्तः। ... प्रथमपुनरुत्थानभागी धन्यो पवित्रश्च सः। तेषाम् उपरि द्वितीयमरणस्य शक्तिः नास्ति, किन्तु ते ईश्वरस्य ख्रीष्टस्य च याजकाः भविष्यन्ति, तेन सह सहस्रवर्षाणि राज्यं च करिष्यन्ति। (प्रकाशितवाक्यम् २०:४,६)

सत्यख्रिश्चनाः सहस्रवर्षपर्यन्तं ख्रिस्तेण सह राज्यं कर्तुं पुनरुत्थिताः भविष्यन्ति। राज्यं अनन्तकालं स्थास्यति (प्रकाशितवाक्यम् एकादशः पञ्चदशः), किन्तु प्रकाशितवाक्यम् विंशतिः षष्ठः मध्ये निर्दिष्टप्रथमपुनरुत्थितसंतैः सह राज्यकालः केवलं सहस्रवर्षपर्यन्तः आसीत्। एतत् कारणात् अहं पूर्वमेव एतत् राज्यस्य प्रथमचरणम् इति उक्तवान्— भौतिकं सहस्रवर्षीयं चरणम्, अन्तिमस्य अधिकं आध्यात्मिकस्य चरणस्य विपरीते।

प्रकाशितवाक्यपुस्तके सहस्राब्दीकाले च परमपरिणामकाले च मध्ये घटितव्यानि इति कतिपयाः घटनाः सूचीकृताः सन्ति।

> यदा सहस्रवर्षाणि समाप्तानि स्युः तदा शैतानः स्वबन्धनात् विमोच्यते च पृथिव्याः चतुर्भुजानां मध्ये अवस्थितान् गोगाः मगोगाश्च राष्ट्राणि मोहयितुं युद्धार्थं समाहर्तुं निर्गमिष्यति येषां संख्या समुद्रतटवल्लरीवत् अस्ति। ... [11]
> ततः अहं एकं महद् श्वेतं सिंहासनं दृष्टवान्, यस्मिन् उपविष्टः सः, यस्य मुखतः

पृथिवी च स्वर्गश्च पलायितौ। तेषां च स्थानं न दृष्टम्। [12] अहं च दृष्टवान् मृतान्, लघून् महाञ्च, ईश्वरस्य पुरतः तिष्ठन्तः। पुस्तकानि च उद्घाटितानि। अन्यत् अपि पुस्तकम् उद्घाटितम्, यत् जीवितपुस्तकम्। मृतैः स्वकृत्यैः न्यायः कृतः, यत् पुस्तकेषु लिखितम् आसीत् तेन। [13] समुद्रः स्वमध्ये यान् मृतान् आसीत् तान् समर्पितवान्। मृत्युश्च पातालश्च स्वमध्ये यान् मृतान् आसीत् तान् समर्पितवन्तौ। ते च प्रत्येके स्वकृत्येषु अनुसारेण निर्णायिताः। [14] ततः मृत्युः पातालश्च अग्निसरोवरं प्रविष्टौ। एषा द्वितीया मृत्युः। [15] यः कश्चन जीवपुस्तके लिखितः न दृष्टः सः अपि अग्निसरोवरं प्रविष्टः। (प्रकाशनम् विंशतिः सप्तमः-अष्टमः, एकादशः-पञ्चदशः)

प्रकाशितवाक्यग्रन्थः दर्शयति यत् सहस्रवर्षराज्यस्य अनन्तरम् तथा ये स्थायिनीकृत्य पश्चात्तापं च ईश्वरमार्गान् च परित्यजन्ति तेषां द्वितीयमरणानन्तरम् राज्यस्य पश्चात्कालीनः चरणः भविष्यति।

अहं नूतनं स्वर्गं नूतनां च पृथिवीं पश्यामि, यतः प्रथमः स्वर्गः प्रथमश्च पृथिवी विलीयमानाः। अपि च समुद्रः न आसीत्। ततः अहं योहान् पवित्रं नगरं नवं यरूशलेमं स्वर्गात् ईश्वरतः अवतीर्णं दृष्टवान्, यथा पतिवधूः अलङ्कृता सा सज्जा। च अहं स्वर्गात् महतीं वाणी श्रुतवान् उवाच— "पश्य, ईश्वरस्य निवासः मनुष्येषु अस्ति, स तेषां सह वसति, ते च तस्य जनाः भविष्यन्ति। ईश्वरः स्वयम् तेषां सह वसति च तेषां ईश्वरः भविष्यति।" [४] च ईश्वरः तेषां नेत्राभ्यः सर्वं अश्रुं निवारयिष्यति; न पुनरस्ति मृत्युः, न शोकः, न क्रन्दनम्। न पुनरस्ति पीडा, यतः पूर्ववस्तूनि अतीतानि। (प्रकाशितवाक्यम् एकविंशतिः १–४)

1 च सः मम दर्शयत् शुद्धं जीवनजला नदीं, यत् स्फटिकवत् पारदर्शिनी, ईश्वरस्य मेषस्य च सिंहासनात् प्रवहति। 2 तस्य नदीमार्गे मध्ये च तटयोः जीवनवृक्षः आसीत्, यः द्वादशफलाः वहति, प्रतिमासं स्वफलं ददाति। तस्य पत्रेभ्यः राष्ट्राणां आरोग्यलाभाय। [3] तत्र पुनरपि श्रापः न भविष्यति, परन्तु ईश्वरस्य मेषस्य च सिंहासनम् तस्मिन् भविष्यति, तस्य च सेवकाः तस्मै सेवां कुर्वन्ति। ते तस्य मुखं पश्यन्ति, तस्य च नाम लभेषु लिखितम्। तत्र रात्रिः न भविष्यति; न दीपप्रकाशः न च सूर्यप्रकाशः तेषां आवश्यकः, यतः प्रभु ईश्वरः तेषां प्रकाशं ददाति। ते च युगयुगे राज्यं करिष्यन्ति। (प्रकाशितवाक्यम् २२:१-५)

पश्य यत् एषः शासनः सहस्रवर्षानन्तरम् आरभ्यते, यस्मिन् ईश्वरस्य सेवकाः अन्तर्भवन्ति च अनन्तकालं यावत् तिष्ठति। पवित्रनगरम्, यत् स्वर्गे सज्जीकृतम्

आसीत्, स्वर्गं त्यक्त्वा पृथिव्यां अवतिष्यति। एतत् ईश्वरस्य राज्यस्य अन्तिमचरणस्य आरम्भः अस्ति। यत्र पुनरपि पीडा वा दुःखं नास्ति।

शान्ताः पृथिवीम् अधिगमिष्यन्ति (मत्ती ५:५) च सर्वान् वस्तून् (प्रकाशितवाक्यम् २१:७)। पृथिवी, यस्मिन् पवित्रनगरः भविष्यति, उत्तमा भविष्यति यतः ईश्वरस्य मार्गाः प्रवर्तिष्यन्ते। एतत् अवगच्छतु:

> तस्य शासनवृद्धेः च शान्त्याः च अनन्तः भविष्यति।

स्पष्टम् यत् यदा ईश्वरस्य राज्यस्य अन्तिमचरणम् आरभ्यते तदा वृद्धिः भविष्यति यतः सर्वे ईश्वरस्य शासनम् अनुगमिष्यन्ति।

एषः अतीव गौरवपूर्णः कालः भविष्यति।

> 9 किन्तु यथा लिखितम् अस्ति – "नेत्रेण न दृष्टम्, कर्णेन न श्रुतम्, न च मनुष्यहृदये प्रविष्टम् यानि ईश्वरः स्वप्रेमिभ्यः सज्जीकृतवान्।" 10 किन्तु ईश्वरः आत्मना एतानि अस्मभ्यं प्रकाशितवान्। (न च कदाचित् मनुष्यैः दृष्टम्, न च कदाचित् मनुष्यैः श्रुतम्, न च कदाचित् मनुष्यैः चिन्तितम्। परन्तु ईश्वरः स्वप्रेम्णा अस्मभ्यं प्रकटितवान्।)

एषः कालः प्रेमस्य, आनन्दस्य च शाश्वतसन्तोषस्य च अस्ति। अद्भुतः कालः भविष्यति। ईश्वरस्य राज्यं अद्भुतरूपेण उत्तमं अनन्तकालं भविष्यति। किं त्वं तस्मिन् स्वभागं न इच्छसि?

पञ्च। नवनीतिवचनस्य बहिः स्रोताः ईश्वरस्य राज्यं उपदिशन्।

प्रारम्भिक ईसा-शिक्षकाः किं मन्यन्ते स्म यत् ते शाब्दिकं ईश्वरस्य राज्यं प्रचारयितुं कर्तव्याः आसन्?

आम्।

वर्षाः पूर्वं उत्तर केरोलिना विश्वविद्यालयस्य प्रोफेसरः बार्ट् एहरमन् एकस्मिन् व्याख्याने पुनरपि यथार्थतया उक्तवान् यत् अद्य बहवः ख्रिस्तीयत्वम् उद्घोषयन्ति ते बहुशः न अवगच्छन्ति, परन्तु येशुः च तस्य प्राचीनशिष्याः ईश्वरस्य राज्यम् उद्घोषितवन्तः। यद्यपि डॉ॰ एहरमनस्य ख्रिस्तीयधर्मस्य समग्रबोधः 'Continuing Church of God' इत्यस्य मण्डलस्य बोधात् बहुधा भिन्नः अस्ति, तथापि वयं सहमताः स्म यत् राज्यस्य सुसमाचारः एव यः येशुना स्वयमेव उद्घोषितः आसीत् तथा तस्य अनुयायिनः तस्मिन् श्रद्धया आसीत्। वयं अपि सहमताः स्म यत् अद्य ख्रिस्तीयधर्मं स्वीकरोति इति कथयन्तः बहवः तद् न अवगच्छन्ति।

नवनीतिवचनोत्तरकालीनं सर्वातिप्राचीनं संरक्षितं लेखनं च प्रवचनं

ईश्वरस्य राज्यम् 'जीविते अवशिष्टः प्राचीनतमः सम्पूर्णः ख्रिश्चनप्रवचनः' इति कथितस्य महत्त्वपूर्णं अङ्गम् आसीत् (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. प्रेरितपितरः: ग्रीक् पाठानि आङ्ग्लानुवादाश्च, द्वितीयं संस्करणम्, बेकर् बुक्स्, ग्रैंड् रैपिड्स्, २००४, पृ. १०२)। अयं प्राचीनः ख्रिश्चनप्रवचनः राज्यविषये एतानि वक्तव्यानि धारयति:

> भ्रातरः, यूयं जानन्ति यत् अस्माकं मांसलोकमध्ये निवासः क्षुद्रः क्षणिकश्च अस्ति; परन्तु ख्रीष्टस्य प्रतिज्ञा महान् अद्भुता च अस्ति। आगामिन्यां राज्ये च अनन्तजीवने च विश्रान्तिं प्राप्नुध्वम्।

उपरिलिखितं वक्तव्यं दर्शयति यत् राज्यं इदानीं नास्ति, परन्तु आगमिष्यति च शाश्वतं भविष्यति। अथ च एषः प्राचीनोपदेशः वदति:

> यदि एते धर्मात्मनः अपि स्वधर्मकर्मैः स्वपुत्रान् रक्षितुं न शक्नुवन्ति, तर्हि यदि वयं स्नानं पवित्रं अदूषितं न धारयेम, तर्हि ईश्वरस्य राज्ये प्रवेशस्य किं आश्वासनम्? अथवा यदि पवित्रानि धर्मात्मनां कर्माणि न दृश्यन्ते, तर्हि अस्माकं अधिवक्ता कः स्यात्? 9:6 अतः परस्परं प्रेम कुर्मः यतः सर्वे देवाधिराज्यं प्रवेशयेम। 11:7 अतः यदि वयं यत् ईश्वरस्य दृष्टौ उचितम् इति

> जानिमहि तर्हि तस्य राज्यं प्रवेशयेम च तानि प्रतिज्ञाः प्राप्स्यामः याः कानैः न श्रुता न च नेत्रैः दृष्टा न च मनुष्यहृदये कल्पिता।
>
> तस्मात् वयं प्रेमणः च धार्मिकतायाश्च ईश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां घटीघटीं कुर्मः, यतः वयं तस्य प्रकटने दिनं न जानिमः। सः वदति, मम पितुः राज्यं आगमिष्यति।

उपरोक्तानि वक्तव्यानि दर्शयन्ति यत् सम्यक् आचरणेन सह प्रेम आवश्यकम् अस्ति, यत् वयं अद्यापि ईश्वरस्य राज्यं न प्राप्तवन्तः स्म, च यत् तत् ईश्वरस्य प्रकटने दिने अनन्तरम् एव भवति—अर्थात् यदा येशु पुनरागच्छति। एतत् पितुः राज्यम् अस्ति, न तु केवलं येशु एव।

रोचकं यत् ईश्वरः जीवितुं अनुमतवान् इति दृश्यते प्राचीनतमः ख्रिश्चनप्रवचनः, यः नवनीतिमतेन शिक्षितं तथा अधुना निरन्तरं ईश्वरचर्चेण शिक्षितं तदेव ईश्वरस्य राज्यं उपदिशति। (संभवति यत् एतत् खलु वास्तविकस्य ईश्वरचर्चस्य आसीत्, परन्तु मम ग्रीक्-भाषायाः सीमितज्ञानं दृढनिश्चयार्थं मम सामर्थ्यं बाधते।)

द्वितीयशताब्दीय-चर्च्-नेतारः च राज्यसुसमाचारः

प्रारम्भिकद्वितीयशताब्दे इदं मन्यते यत् पापियासः, योहानस्य श्रवणकर्ता, पॉलीकार्पस्य च मित्रः, रोमनकैथोलिकैः पवित्रपुरुष इति गणितः, सहस्रवर्षीयं राज्यं उपदिशत्। यूसेबियसः लिखति यत् पापियासः उपदिशत्:

> मृत्युत्थानानन्तरं सहस्रवर्षाणि भविष्यन्ति, यदा अस्मिन् पृथिव्यां ख्रीष्टस्य व्यक्तिगतं राज्यं स्थाप्यते। (पपियासस्य खण्डाः षष्ठम्। यूसेबियसस्य चर्च्-इतिहासः तृतीयः अध्यायः उन्नवत्तमः, द्वादश अपि पश्यत)

पापियासः उक्तवान् यत् एषः कालः महती समृद्ध्या युक्तः भविष्यति।

> तथैव सः उक्तवान् यत् एकं गोधूमबीजं दश उत्पादयिष्यति।
>
> सहस्रकर्णानि, प्रत्येककर्णे च दशसहस्रकणाः, प्रत्येककणे च दशपौण्ड् निर्मलशुद्धसूक्ष्मपिष्टस्य उत्पादनम्; तथा अपि फलाः बीजानि तृणानि च समानुपातेन उत्पादयन्ति; सर्वे च पशवः तदा केवलं पृथिव्याः उत्पादैः एव आहारं कुर्वन्ति, शान्तिसमाहतया च मानवस्य पूर्णवशं वर्तन्ते। [एतेषां विषयाणां लिखिते साक्ष्यं प्राचीनपुरुषेण पापियासेन दत्तम्, यः योहानस्य श्रोता

पॉलीकार्पस्य च मित्रः आसीत्, तस्य चतुर्थे ग्रन्थे; पञ्च ग्रन्थाः तेन रचिताः...] (पापियासस्य खण्डाःचतुर्थः)

नवनीतिवचनग्रन्थे कोरिन्थवासिनां प्रति पत्रे उक्तम् अस्तिः

४२:१-३ प्रेरिताः अस्माकं कृते प्रभु येशु ख्रिस्तात् सुसमाचारं प्राप्तवन्तः। येशु ख्रिस्तः ईश्वरतः प्रेषितः आसीत्। अतः ख्रिस्तः ईश्वरतः, प्रेरिताः च ख्रिस्तात्। उभे च नियतक्रमेण ईश्वरस्य इच्छया आगताः। ततः उत्तरदायित्वं प्राप्य, प्रभोः येशोः ख्रिस्तस्य पुनरुत्थानस्य च पूर्णविश्वासेण पवित्रात्मविश्वासेन च दृढीकृताः, ते परित्राणसमाचारं प्रचारयन् प्रस्थातुम् आरब्धवन्तः यत् ईश्वरस्य राज्यं आगमिष्यति।

स्मुर्णा-नगरे पॉलीकार्पः प्रारम्भिक-ईसाई-नेता आसीत्, यः जॉनस्य शिष्यः अपि आसीत्, जोहनः च मूलप्रेषितानाम् अन्तिमः मृतः। पॉलीकार्पः ईस्वीसंवत्सरे १२०–१३५ मध्ये आसीत्। सः उपदिशत्:

धन्योऽस्तु दरिद्राः च धर्माय उत्पीडिताः च, यतो हि तेषां ईश्वरस्य राज्यम् अस्ति। (पोलिकार्पः फिलिप्पीयानां प्रति पत्रम्, द्वितीयः अध्यायः। अलेक्जैण्डर् रॉबर्ट्स् तथा जेम्स् डोनाल्डसन् सम्पादितात् 'एण्टि-निकेन फादर्स्' नामकग्रन्थात् प्रथमखण्डात्। अमेरिकीयसंस्करणम्, १८८५)

तर्हि यत् 'ईश्वरः न उपहास्यते' इति ज्ञात्वा वयं तस्य आज्ञायाः महिमायाश्च योग्यतया आचरितव्यम् ... यत् ते लोकेषु वासनाभ्यः विच्छिन्नाः स्युः, तत् उचितम्; यतः "प्रत्येका वासना आत्मनः विरुद्धा" इति; न च व्यभिचारिणः, न स्त्रीलिङ्गिणः, न च पुरुषैः सह स्वयमापमानकाः ईश्वरस्य राज्यं प्राप्तुम् अर्हन्ति, न च ये अनर्हाः अनुचितकर्माः कुर्वन्ति। (तत्रैव, अध्यायः पञ्च)

तर्हि वयं भयेन सर्वसम्मानपूर्वकं तं सेवेम, यथा सः स्वयम् अस्मान् आज्ञापयत् तथा ये प्रेरिताः अस्मभ्यं सुसमाचारं प्रचारयामासन् तथा ये भविष्यद्रष्टारः प्रभोः आगमनम् पूर्वमेव घोषयामासन्। (तत्रैव, षष्ठः अध्यायः)

नवनीतिवचनग्रन्थे अन्यैः इव, पोलीकार्पः उपदिशत् यत् धर्मात्मनः एव, न तु आज्ञाभङ्गकाः, ईश्वरस्य राज्यं प्राप्तुम् अर्हन्ति।

निम्नलिखितं अपि पोलीकार्पेण शिक्षितम् इति कथ्यतेः

च परस्मिन् शबाथे सः उवाच – "श्रुणुत मम उपदेशं, हे ईश्वरस्य प्रियपुत्राः। यदा बिशपाः उपस्थिताः आसन् तदा अहं युष्मान् शपथयामास, इदानीं च पुनरपि उपदिशामि यत् सर्वे भवन्तः ईश्वरस्य मार्गे शोभनतया च योग्यतासहितं च चरन्तु।" पश्यन्तु च पुनरपि सज्जाः भवन्तु। न हृदयानि भवन्तः भारिता भवन्तु। परस्परप्रेमविषये नूतनं आज्ञाप्राप्तिः। तस्य आगमनं शीघ्रवज्रवत् आकस्मिकं प्रकाशते। महाग्निना महान्यायः। नित्यजीवनम्। तस्य अमरं राज्यम्। च यत् किञ्चित् ईश्वरात् शिक्षितम् अस्ति सर्वं, यत् भवन्तः प्रेरितग्रन्थान् अन्वेष्य जानन्ति, तत् पवित्रात्मनः लेखनीया हृदयेषु उत्कीर्णयन्तु, यतः आज्ञाः अविनाशेन भवतिष्ठन्ति।पोलिकार्पस्य जीवनचरितम्, अध्यायः २४। जे. बी. लाइट्फुट्, द् अपोस्टोलिक् फादर्स्, खण्डः ३.२, १८८९, पृष्ठानि ४८८–५०६।

सार्दिस्-निवासी मेलिटोः, ईस्वीसंवत्सरे १७० तमे धर्मसंघनेता, उपदिशत्:

> यथार्थतया सुसमाचारे प्रदत्तः नियमः—पुरातनं नव्यां मध्ये, उभे च सियोनतः यरूशलेमात् सह उद्भवतः; तथा अनुग्रहप्रदत्तः आज्ञा, सिद्धफले प्रतिरूपम्, पुत्रे मेषशिशु, मनुष्ये मेषः, देवे मनुष्यः ...
>
> किन्तु सुसमाचारः विधानस्य च तस्य व्याख्या अभवत्।
>
> सिद्धिः, चर्च् तु सत्यस्य भाण्डारम् अभवत्...
>
> एषः एव यः अस्मान् दास्यात् स्वातन्त्र्यं, तमसात् प्रकाशं, मृतात् जीवितं, अत्याचारात् शाश्वतराज्यं च दत्तवान्। मेलिटोः पास्काहोमिलिः श्लोकाः ७, ४०, ६८। अनुवादः केरक्स्: ऑनलाइन-धर्मशास्त्रपत्रिकायाः (http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp) इत्यस्मात्।

एवं ईश्वरस्य राज्यं न केवलं वर्तमानं ख्रिश्चनं वा रोमनकैथोलिकं चर्चम् इति, अपि तु शाश्वतं किञ्चित् इति ज्ञातम् आसीत्, यस्मिन् ईश्वरस्य विधानम् अपि आसीत्।

द्वितीयशताब्दीमध्य-उत्तरार्धे रचितः अन्यः ग्रन्थः जनान् राज्यं पश्यितुं आह्वयति।

> अतः युष्माकं मध्ये कश्चन दीर्घं छद्मं मा कुर्यात्, न च पश्चद्दृष्टिं कुर्यात्, किन्तु स्वेच्छया ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचाराय समीपं आगच्छन्तु। रोमनः क्लेमेंटः। परिचयाः। दशमः प्रकरणः। चत्वारिंशत् अध्यायः। अंशः अष्टमखंडात्

'अन्ते-निकेन-पितरः' इति ग्रन्थात्। अलेक्जण्डर् रॉबर्ट्स् तथा जेम्स् डोनाल्डसन् संपादितम्। अमेरिकी संस्करणम्, १८८६।

तथापि यद्यपि सा लेखनी द्वितीयशताब्दीमध्यकाले ख्रिश्चनसत्यसमाजे कस्यचित् न लिखिता इति दृश्यते, रॉबर्ट्स्-डोनाल्डसन् अनुवादे 'हरमसस्य गोपालकः' इति शीर्षके चतुर्दशवारं 'ईश्वरस्य राज्यम्' इति पदप्रयोगः कृतः।

द्वितीयशताब्दे ख्रीष्टस्य सत्यप्रचारकाः तथा केवलं ख्रीष्टं उद्घोषयन्तः अपि बहवः ईश्वरस्य राज्यस्य विषये किंचित् अवगतम् आसीत्।

रोमनकैथोलिकः च पूर्वीयरूढ़िवादीः च संत इरेनायसः अपि अवगतम् यत् पुनरुत्थानानन्तरम् ख्रिश्चनाः ईश्वरस्य राज्यं प्रवेशिष्यन्ति। पश्य यत् सः ईसवी १८० तमे वर्षे लिखितवान्:

> यतः विश्वासिनः एव एतादृशा अवस्था अस्ति, यतः तेषु निरन्तरं पवित्रः आत्मा निवसति, यः तेन बप्तिस्मया प्रदत्तः, च प्राप्तारः धार्यते यदि सः सत्ये पवित्रतया धर्मनिष्ठया च धैर्येण च आचरति। यतः विश्वासिषु एतस्मिन् आत्मनि पुनरुत्थानम् अस्ति, शरीरं पुनः आत्मनं गृह्णाति, च पवित्रस्य आत्मा शक्तिभ्यः सह उत्थाय ईश्वरस्य राज्यं प्रविशति। (इरेनियसः, लियोनस्य बिशप्। आर्मेनियाभाषातः आर्मिटेज् रॉबिन्सनकृतम्। 'प्रेरितोपदेशप्रदर्शनम्', अध्यायः ४२। वेल्स्, सोमरसेट्, अक्टोबर् १८७९। 'क्रिश्चियज्ञानप्रवर्धनसंस्था'यां प्रकाशितम्। न्यू यॉर्क्: द मैकमिलन् कम्पनी, १९२०)

अन्तियोखियायाः थियोफिलुस् उपदिशत्:

> अहं केवलं तस्य कृपां एव उल्लेखयामि; यदि तं राज्यं इति आह्वये, तर्हि अहं केवलं तस्य महिमां एव उल्लेखयामि... यतः यदि सः तं आदौ अमरं कृतवान्, तर्हि सः तं देवम् एव कृतवान्। ... न च तं अमरं न च तं नश्वरं सः सृष्टवान्, किन्तु यथा पूर्वमेव उक्तम्, उभयोः सामर्थ्यवान्; यतः यदि सः अमरत्वविषयान् प्रवृत्तः ईश्वरस्य आज्ञां पालयन् तर्हि तस्मात् अमरत्वं पुरस्काररूपेण लभते च ईश्वरः भवति। (थियोफिलुस्, टू ऑटोल्यकस्, एकत्र त्रयः, द्वौ सप्तविंशतिः)

रोमनकैथोलिक-सन्तः हिप्पोलिटुसः तृतीयशताब्द्याः आरम्भे लिखितवान्:

> यः अस्मिन् जीवने यावत्वाससि दिव्यराज्ञं जानासि, त्वं स्वर्गराज्यं प्राप्स्यसि। त्वं च देवस्य सहचरः भविष्यसि, ख्रीष्टेन सह सहवारिसः च, न पुनर् कामाभिलाषैः वा कामवासनाभिः दासः भविष्यसि, न च पुनर् व्याध्या क्षीणः भविष्यसि। यतः त्वं देवः अभवः। यत् यत् दुःखं मानवत्वेन भोगितवान्, तानि सर्वाणि त्वया सह वहति, यतः त्वं नश्वररूपेण आसीः। किन्तु यत् यत् ईश्वरसम्यक् दातुं शक्यते, तानि सर्वाणि ईश्वरः त्वयि दातुं प्रतिज्ञातवान्, यतः त्वं देवताभूतः अभवः च अमरत्वाय जातः। (हिप्पोलिटुस्। सर्वविधश्रद्धाभ्रान्तिषु खण्डनम्, दशमः प्रकरणः, त्रिंशत् अध्यायः)

मानवानां लक्ष्यं आगामिनि ईश्वरस्य राज्ये देवत्वं प्राप्तुम् अस्ति (ईश्वरस्य शाब्दिकपुत्ररूपेण, तुलनीयं भजनसंग्रहः ८२:६)।

आगामि देवाधिराज्यम् आदि-कैथोलिक-चर्चस्य शिक्षा आसीत् (पश्यतु अपि अस्माकं निशुल्कं ई-पुस्तकम्, यत् ccog.org इत्यत्र लभ्यते, शीर्षकेन मूल कैथोलिक चर्चस्य श्रद्धाः:किम् अवशिष्टसमूहः निरन्तरं प्रेरितपरम्परां धारयितुं शक्नोति?तत्।

द्वितीयशताब्द्यां तृतीयशताब्द्यां च समस्याः

यद्यपि राज्यस्य सर्वत्र स्वीकृतिः आसीत्, द्वितीयशताब्दे मार्सियोनः इति नाम विधिविरोधी धर्मत्यागी नेता उत्पन्नः। मार्सियोनः ईश्वरस्य विधिम्, सप्तमदिनविश्रामम् च शाब्दिकं ईश्वरस्य राज्यम् च विरोधितवान्। यद्यपि पॉलीकार्पेण च अन्यैः निन्दितः, तथापि सः रोमगिरिजायाः सह दीर्घकालं सम्पर्कं आचरत् तथा तत्र बहु प्रभाववान् इव आसीत्।

द्वितीयशताब्दे तृतीयशताब्दे च मिश्रदेशस्य अलेक्जेन्ड्रियायां रूपकाभ्यां प्रवक्तारः प्रतिष्ठिताः अभवन्। बहवः रूपकाभ्यां प्रवक्तारः ईश्वरस्य शाब्दिकराज्यसिद्धान्तं प्रतिवादितवन्तः। तेषां कतिपयानां रूपकाभ्यां प्रवक्तृणां वृत्तान्तं पश्यतः

> डायोनिसियसः अलेक्जान्ड्रियायां कुलीन-धनाढ्य-पैगन-कुलस्य जातः, तेषां दर्शनशास्त्रे शिक्षितः। सः पैगन-विद्यालयान् त्यक्त्वा ओरिजिनस्य शिष्यः अभवत्, यस्य उत्तराधिकारी रूपेण सः अलेक्जान्ड्रियायाः धर्मोपदेशविद्यालयस्य प्रभारं प्राप्तवान्।
>
> क्लेमेंटः, ओरिजेनश्च ग्नोस्टिकविद्यालयश्च स्वल्पकल्पनात्मकैः रूपकात्मकैश्च व्याख्यानैः पवित्रवाणीनां सिद्धान्तान् दूषयन्तः आसन्। ते स्वयम् 'रूपकात्मकवादिनः' इति नाम प्राप्तवन्तः। नेपोज् सार्वजनिकरूपेण

रूपकात्मकवादिनः प्रतिवादितवान् तथा पृथिव्यां ख्रिस्तस्य राज्यं भविष्यति इति प्रतिपादितवान्।

डायोनिसियसः नेपोसस्य अनुयायिभिः विवादं कृतवान्, च तस्य कथनानुसारम् "यथा अधुना ईश्वरस्य राज्ये वस्तूनां अवस्था अस्ति।" इदं चर्चेषु वर्तमानस्थितौ ईश्वरस्य राज्यस्य प्रथमउल्लेखः अस्ति।

नेपोज् तेषां दोषं निन्दितवान्, प्रदर्शयन् यत् स्वर्गराज्यं रूपकं नास्ति, किन्तु पुनरुत्थाने अमरजीवनाय अस्माकं प्रभोः वास्तविकं आगमिष्यत् राज्यम् अस्ति।

एवं राज्यस्य आगमनकल्पना वर्तमानपरिस्थितिषु इजिप्टदेशे द्विशताब्दीपूर्वं (ईस्वीसंवत्सरे २००–२५०) अललेगोरिस्ट्-ग्नोस्टिक्-विद्यालये संकल्पिता प्रकाशिता च, यावत् साम्राज्यप्रादेशिकपुरोहिताः सिंहासनधारकाः इति मान्यन्ते तस्मात् पूर्णशताब्दपूर्वम्।

क्लेमेंटः ईश्वरस्य राज्यस्य कल्पनां यथार्थमानसिकज्ञानरूपेण कल्पितवान्। ओरिजेनः तं शास्त्रेषु साधारणपाठे गोपितं आध्यात्मिकार्थरूपेण प्रतिपादितवान्। (वार्ड्, हेनरी डाना। राज्यस्य सुसमाचारः: न अस्मिन् लोके राज्यम्; न अस्मिन् लोके; किन्तु स्वर्गलोकदेशे आगामि, मृत्योः पुनरुत्थानस्य च सर्ववस्तूनां पुनर्स्थापनस्य च। क्लेक्स्टन्, रेम्सेन् च हाफेलफिङ्गर् इत्यैः प्रकाशितम्, १८७०, पृ. १२४–१२५)

एवं यदा नेपोजः बिशपः ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारं उपदिशत्, तदा रूपकाग्रहीणः तस्य शाब्दिकार्थं त्यक्त्वा मिथ्या अल्पशाब्दिकबोधं कल्पयितुं यतन्ते। तस्मिन्नेव काले हिएरापोलिसस्य अपोलिनारिस् बिशपः अपि रूपकाग्रहीणां दोषानां प्रतिवादं कर्तुं यतत्। ईश्वरचर्चे यथार्थतः स्थिताः सदैव ईश्वरस्य शाब्दिकराज्यस्य सत्यं इतिहासे रक्षन्ति।

हर्बर्ट् डब्ल्यू. आर्मस्ट्राङ्ग् राज्यस्य सुसमाचारं च अन्यत् च उपदिशत्।

विंशतितमे शताब्दे स्वर्गीयः हर्बर्ट् डब्ल्यू. आर्मस्ट्रॉङ्ग्, ईश्वरचर्चस्य आधुनिक-फिलाडेल्फिया-युगस्य प्रथमनेता (प्रकाशितवाक्यम् ३:७–१३), लिखितवान्:

यतः ते ख्रीष्टस्य सुसमाचारं अस्वीकारितवन्तः, अतः जगत् तस्य स्थानं अन्येन प्रतिस्थापयितुम् बाधितम्। ते छद्मं रचयितुम् बाधिताः। अतः वयं श्रुतवन्तः यत्

ईश्वरस्य राज्यं केवलं शोभनं वाक्यम् इव, मानवहृदयेषु सुन्दरभावना इव, यत् तद् अतीन्द्रियं अवास्तविकं शून्यं इव न्यूनितम्। अन्यैः मिथ्याप्रतिपादितम् यत् "चर्च्" एव राज्यम् इति ... दानियेलः, यः ख्रीष्टात् षट्शत् वर्षाणि पूर्वं आसीत्, अवगच्छत् यत् ईश्वरस्य राज्यम् वास्तविकं राज्यम् आसीत्—पृथिव्यां प्रत्यक्षजनैः शासनं कुर्वन् सरकारः ...

अत्र ईश्वरस्य राज्यस्य स्वरूपं ईश्वरः स्वयम् व्याख्याति: "च एतेषां राजानां दिनेषु..." इति वचने दशपादाङ्गुलीनां विषये भाषते, यत्र कश्चन लोहेन निर्मितः, कश्चन भंगुरमृत्तिकायाः। एतत् दानियेलस्य सप्तमध्याध्यायम् तथा प्रकाशितवाक्यस्य त्रयोदश-सप्तदश अध्याययोः संयोगेन निर्दिशति नूतनं यूरोपसंघराज्यं यत् अधुना तव नेत्रयोः पुरतः निर्मीयते। प्रकाशितवाक्यस्य सप्तदशः अध्यायः द्वादशश्लोके स्पष्टतया सूच्यते यत् दशराजानां वा दशराज्यानां संघः भविष्यति, यः (प्रकाशितवाक्यस्य सप्तदशः अध्यायः अष्टमश्लोके) पुरातनं रोमसाम्राज्यं पुनरुत्थापयिष्यति ...

यदा ख्रीष्टः आगच्छति, सः राजानां राजा इव सम्पूर्णं पृथिवीं शासनं करोति (प्रकाशितवाक्यम् 19:11-16); च तस्य राज्यम्—दैवराज्यम्—यत् दानियेलः उक्तवान्, एतानि सर्वाणि लोकीय राज्यानि विनश्यितुम् आगतम्। प्रकाशितवाक्ये ११:१५ इति वचनेन उक्तम् – "अस्य लोके राज्यानि अस्माकं प्रभोः च तस्य ख्रिस्तस्य च राज्यानि जातानि; स च अनन्तकाले अनन्तपर्यन्तं राज्यं करिष्यति।" एतत् ईश्वरस्य राज्यम्। एतत् वर्तमानशासनस्य अन्तः अस्ति—आम्, संयुक्तराज्येषु च ब्रिटिश् राष्ट्रेषु अपि। तदा ते प्रभोः येशु ख्रिस्तस्य राज्यानि—शासनानि—भविष्यन्ति, यः तदा समग्रपृथिव्यां राजराजः भविष्यति। एतत् पूर्णतया स्पष्टं करोति यत् ईश्वरस्य राज्यम् वास्तविकं शासनम् अस्ति। यथा खलदियन् साम्राज्यं राज्यम् आसीत्, यथा रोमन् साम्राज्यं राज्यम् आसीत्, तथा ईश्वरस्य राज्यं शासनम् अस्ति। एतत् विश्वस्य राष्ट्राणां शासनं अधिगृह्यति। येशु ख्रीष्टः राजा भवितुम्, शासकः भवितुम् जातः। ...

यः एव येशु ख्रीष्टः, यः सहस्रान्नवत्यधिकवर्षात् अधिकं पूर्वं पवित्रभूमेः पर्वतान् उपत्यकाः च यरूशलेमस्य मार्गाः च अतिक्राम्य गतवान्, पुनरागमिष्यति। सः पुनरागमिष्ये इति उक्तवान्। क्रूशदण्डेन बद्धः, ततः त्रिदिनानि त्रिरात्रयश्च अनन्तरम् ईश्वरः तं मृत्युपश्चात् उत्थापितवान् (मत्ती १२:४०; प्रेरितकृत्येषु २:३२; प्रथमकुरिन्थीय १५:३-४)। सः ईश्वरस्य सिंहासनम् आरोह्य

विश्वशासनस्य मुख्यालयम् प्राप्तवान् (प्रेरितानां कृत्येषु एकः नवः नवत् एकः; इब्रानियन् एकत्रिंशत्-अष्टमः-दशद्वादशः; प्रकाशितवाक्ये त्रिः एकविंशत्)।

सः उपमायाः कुलीनपुरुषः अस्ति, यः ईश्वरस्य सिंहासनम्—दूरदेशम्—गत्वा सर्वराष्ट्राणां राजाधिराज इति राज्याभिषिक्तः भूत्वा पुनः पृथिवीं प्रत्यागतः (लूका १९:१२–२७)।

पुनरपि सः स्वर्गे एव अस्ति यावत् सर्ववस्तूनां पुनर्स्थापनाकालः (प्रेरितकृत्यानि ३:१९–२१)। पुनर्स्थापना इति पूर्वस्थितिं वा पूर्वपरिस्थितिं प्रतिस्थापयितुम् अर्थः। अत्र ईश्वरस्य पृथिव्यां शासनस्य पुनर्स्थापना, तेन च विश्वशान्तेः आदर्शपरिस्थितीनां च पुनर्स्थापना।

वर्तमानस्य जगत्-उत्कण्ठितः कलहः, वर्धमानाः च युद्धविवादाः, अतिविशालां विश्वदुःखपरिस्थितिं उत्पादयिष्यन्ति; यदि च ईश्वरः हस्तक्षेपं न करोति तर्हि न कश्चन मानवः जीवितः रक्ष्यते (मत्ती २४:२२)। यदा च तस्य चरमसीमायाम् विलम्बः सर्वे जीवः पृथिव्याः विनश्येत्, तदा येशु ख्रीष्टः प्रत्यागमिष्यति। अस्मिन्काले सः दिव्यदेव इव आगमिष्यति। सः विश्वपालकस्रष्टारः सर्वशक्तिमहिमाभिः युक्तः आगमिष्यति। (मत्ती २४:३०; २५:३१) सः 'राजानां राजा च प्रभूनां प्रभुः' इति (प्रकाशितवाक्य १९:१६) आगम्य विश्वपरिसंघशासनं स्थापयित्वा सर्वान् राष्ट्राणि 'लोहेन दण्डेन' (प्रकाशितवाक्य १९:१५; १२:५) शासनं करिष्यति ...

ख्रीष्टः अवांछितः?

किन्तु मानवजातिः हर्षनादेन घोषयिष्यति वा, उन्मत्तपरमानन्देन उत्साहेन च तं स्वागतं करिष्यति वा? परम्परागत-ईसाईधर्मगृहाणि अपि तथा करिष्यन्ति वा?

ते न विश्वासिष्यन्ति। ते विश्वासिष्यन्ति यतः सैतानस्य मिथ्या-सेवकाः (२ कोरिन्थीय ११:१३–१५) तान् मोहयन्ति यत् स एव मसीहविरोधी अस्ति। चर्च्-समुदायाः राष्ट्राश्च तस्य आगमने क्रुद्धाः भविष्यन्ति (पुनरुत्थानम् ११:१५ सह एकादशः अष्टादशः), तथा सैन्यबलानि तं विनाशयितुं युद्धं कर्तुं यत्नं करिष्यन्ति (ते सर्वे युध्यन्ते, यथा मेषः।)।

राष्ट्राणि आगामिन्याः तृतीयस्य विश्वयुद्धस्य निर्णायकयुद्धे संलग्नानि भविष्यन्ति, यत्र युद्धक्षेत्रं यरूशलेमे भविष्यति (जेक्कियाह १४:१–२), ततः

ख्रीष्टः प्रत्यागमिष्यति। अलौकिकशक्त्या सः ये राष्ट्राणि तस्मै प्रतियुद्धं कुर्वन्ति तेषां विरुद्धं युध्यिष्यति (श्लोकः त्रयः)। सः तान् पूर्णतया पराजयिष्यति (प्रतीतवन्तः १७:१४ "तस्मिन् दिने तस्य पादौ जैतून् नगरस्य पूर्वतः अल्पदूरीं स्थितौ भविष्यन्ति" (ज़ेच. चतुर्दशः चतुर्थः)। (आर्मस्ट्रॉङ् एच्. डब्ल्यू. द मिस्ट्री ऑफ् द एजेस्, १९८४)

बाइबिल् उद्घोषयति येशुः पुनरागमिष्यति च सः विजयी भविष्यति, तथापि बहवः तस्य पुनरागमने तस्य विरुद्धं संग्रामं कुर्वन्ति (प्रकाशितवाक्यम् १९:१९)। बहवः (बाइबिल्-भविष्यवाण्यः अवबोधनदोषात् तथा मिथ्या-प्रवक्तृभिः रहस्यवादिनश्च आंशिकतः प्रेरिताः) वदन्ति यः पुनरागच्छन् येशुः सः अन्तिमः विरोधी ख्रिस्तः इति।

अधोलिखितं अपि हर्बर्ट् आर्मस्ट्रॉङ्ग् इत्यस्मात् अस्ति:

सत्यधर्मः—पवित्रात्मना प्रदत्तः ईश्वरप्रेम्णा युक्तः ईश्वरस्य सत्यम्...ईश्वरं च येशुं ख्रीष्टं च ज्ञातुं अनिर्वचनीयः आनन्दः—सत्यं ज्ञातुं च ईश्वरस्य दिव्यप्रेमस्य ऊष्मा...

ईश्वरस्य सत्यसङ्घस्य उपदेशाः केवलं पवित्रबाइबिलस्य प्रत्येकशब्देन जीवितुम् एव सन्ति।

पुरुषाः 'ग्रहणमार्गात्' त्यक्त्वा 'दानमार्गम्' अवलम्बन्तु—ईश्वरस्य प्रेममार्गम्।

नवीनः सभ्यता अधुना पृथिवीम् आवेष्टयिष्यति!

नवीनः सभ्यता ईश्वरस्य राज्यम् अस्ति। नवीनः सभ्यता आगमिष्यति प्रेमनिष्ठः इति उद्घोषयितुं येशुना स्वशिषैः च उपदिष्टस्य राज्यस्य सत्यस्य सुसमाचारस्य मुख्यः अंशः अस्ति। एतत् वयं ईश्वरस्य निरन्तरचर्चे उपदिशामः।

हर्बर्ट् आर्मस्ट्रॉङ् अवगतम् यत् येशुः उपदिशत् यत् मानवसमाजः यद्यपि आज्ञापालनं इच्छति इति मन्यते, तथापि जीवनस्य मार्गं, प्रेममार्गं च त्यक्तवान्। प्रायः कोऽपि येशोः उपदेशस्य महत्त्वं सम्यक् न अवगच्छति।

येशुना मोक्षः सुसमाचारस्य अङ्गम् अस्ति।

अद्यपर्यन्तं पठित्वा कतिपयाः सम्भवतः येशोः मृत्युप्रवेशस्य मोक्षे भूमिकायाः विषये आश्चर्यम् अनुभवन्ति। आम्, तस्य मृत्युः सुसमाचारस्य अङ्गम् अस्ति, यत् नूतननियमग्रन्थे च हर्बर्ट् डब्ल्यू. आर्मस्ट्रॉङ्गेण च लिखितम्।

नवनीतिवचनग्रन्थः दर्शयति यत् सुसमाचारः येशुना मोक्षं समावहति।

> अहं ख्रीष्टस्य सुसमाचारात् न लज्जामि। यः विश्वासं करोति तस्मै सर्वेभ्यः तद् ईश्वरस्य उद्धाराय शक्तिः अस्ति। प्रथमं यहूदाय, अनन्तरं यूनान्येभ्यश्च।

> तस्मात् ये विखुरिताः अभवन्, ते सर्वत्र वचनं प्रचारयन् प्रसारितवन्तः। ततः फिलिप्पुः समारिया-नगरं अवतीर्णः, तेभ्यः ख्रीष्टं प्रचारयत्। यदा च ते ईश्वरस्य राज्यविषये तथा येशु-ख्रीष्टस्य नामविषये फिलिप्पुः प्रचारं श्रुत्वा विश्वासं कृतवन्तः, तदा पुरुषाश्च स्त्रियाश्च बप्तिस्मां प्राप्तवन्तः। ... [25] यदा ते प्रभोः वचनं साक्ष्यं दत्त्वा प्रचारितवन्तः, तदा ते येरुशलेम् प्रत्यागच्छन्, समरियादेशस्य ग्रामेषु बहुषु शुभवार्तां प्रचारयन्। [26] अधुना प्रभोः दूतः फिलिपाय उक्तवान् ... [40] फिलिपः अज़ोतौ लब्धः। ततः यावत् सः केसरियाम् आगतः, सर्वान् नगराणि व्याप्त्वा प्रचारं अकुर्वत्। (प्रेरितकृत्यानि ८:४,५,१२,२५,२६,४०)

> सः तेभ्यः येशुं पुनरुत्थानञ्च उपदिशत्।

> ततः पौलः स्वभाटकगृहे द्वौ पूर्णौ वर्षौ निवसन् ये च सर्वे तं आगच्छन् तान् सर्वान् स्वीकृतवान्। सर्वेन आत्मविश्वासेन ईश्वरस्य राज्यं प्रचारयन् प्रभु येशु ख्रिस्तस्य विषयान् च शिक्षयन्, न कश्चन तं निषेधयत्। (अध्यायः २८ श्लोकाः ३०–३१)

ध्यान्यताम् यत् उपदेशे येशुश्च राज्यश्च समाविष्टौ। दुःखदं यत् ग्रीको-रोमीय-चर्चेषु ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य सम्यक् अवबोधनम् प्रायः लुप्तम् अस्ति।

वास्तवतः अस्मान् तस्य राज्यस्य अङ्गत्वेन साधयितुं ईश्वरः मानवान् अतिशयेन स्नेहित्वा अस्माकं कृते मरणाय येशुं प्रेषितवान् (यूहन्ना ३:१६–१७) तथा च स्वकृपामात्रेण अस्मान् रक्षति (एफिसियन् २:८)। एतत् च शुभवार्तायाः अंशः अस्ति (प्रेरितकृत्यम् २०:२४)।

राज्यस्य सुसमाचारः एव जगत् आवश्यकम्, किन्तु ...

शान्त्यर्थं प्रयत्नः (मत्ती ५:९) च सत्कर्म कर्तुं च उचितलक्ष्यानि सन्ति (पश्यत् गलातियन् ६:१०)। तथापि बहवः विश्वनेतारः, धार्मिकनेतारश्च, मन्यन्ते यत् अन्तरराष्ट्रीयमानवसहयोगः एव शान्तिं समृद्धिं च आनयिष्यति, न तु ईश्वरस्य राज्यम्। यद्यपि ते किञ्चित् क्षणिकं सफलतां प्राप्स्यन्ति, तथापि ते न केवलं सफलं न प्राप्स्यन्ति, अपि तु तेषां केचन मानवीयप्रयासाः अन्ततः पृथिवीं तावत् अवस्थां आनयिष्यन्ति यत् यदि ईशुः स्वराज्यस्थापनाय न प्रत्यागच्छेत् तर्हि जीवितं असह्यं

भविष्यति (मत्ती २४:२१–२२)। ईश्वरविना मानवैः पृथिवीं सुधर्तुं प्रयत्नः व्यर्थः मिथ्याचर्चः च अस्ति (भजनसंग्रहः १२७:१)।

विश्वे बहवः अर्धधार्मिकं बबेलनियं अन्तर्राष्ट्रीयं योजनां संयोजयितुं यतन्ते, यया एकविंशतितमे शताब्दे नूतनं विश्वव्यवस्थां स्थापयितुं शक्यते। एतत् यत् निरन्तरं ईश्वरचर्च् संस्थापनात् आरभ्य निन्दितवती, तथा अनवरतं निन्दां कर्तुं योजनां करोति। यदा प्रायः षट् सहस्रवर्षाः पूर्वं सैतानः ईवम् मोहयित्वा तस्य सुसमाचारस्य एकस्मिन् रूपे पतितुम् प्रेरितवान् (उत्पत्ति ३), तदा आरभ्य बहवः मनुष्याः मन्यन्ते यत् ते ईश्वरात् श्रेष्ठतरं जानन्ति यत् तेषां च विश्वस्य च कल्याणाय किम् उपयुक्तम्।

बाइबिल्नुसारम्, युरोपदेशे सैन्यनेता (उत्तराधीश्वरः इति ख्यातः, प्रकाशनग्रन्थस्य १३:१–१० मध्ये 'पशु' इति अपि ख्यातः) च धार्मिकनेता (मिथ्याभविष्वाणी इति ख्यातः, अन्तिमः खलन्तारिष्टः इति अपि ख्यातः, प्रकाशनग्रन्थस्य १३:११–१७ मध्ये 'द्विशृङ्गपशु' इति अपि ख्यातः) च सप्तपर्वतस्थनगरात् आगमनेन संयुक्तः विश्वव्यवस्था स्थापयिष्यति। (प्रकाशितवाक्यम् सप्तदशः नवः च अष्टादशः) 'बबिलोनियन्' (प्रकाशितवाक्यम् सप्तदश तथा अष्टादश) विश्वव्यवस्थां स्थापयितुम्। यद्यपि मानवजातिः ख्रीष्टस्य पुनरागमनम् तस्य च राज्यस्य संस्थापनम् अपेक्षते, एकविंशतितमे शताब्दे बहवः लोकेऽस्मिन् सन्देशं न अवलोकयिष्यन्ति—ते सैतानस्य मिथ्या-सुसमाचारस्य विविधान् रूपान् अनुवर्तिष्यन्ति। किन्तु जगत् साक्ष्यं प्राप्स्यति।

स्मर येशुना उपदिष्टम्:

> एतत् राज्यसुसमाचारः सर्वेषु लोकेषु सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः साक्ष्यरूपेण प्रचारितः भविष्यति, ततः अन्तः आगमिष्यति। (मत्ती २४:१४)

पश्य यत् राज्यस्य सुसमाचारः साक्ष्यरूपेण जगति व्याप्स्यति, ततः अन्तः आगमिष्यति। तत् 'अन्तः' महाक्लेशस्य आरम्भः अस्ति।

एतस्य कतिपयाः कारणाः सन्ति।

एकम् यत् ईश्वरः इच्छति यत् जगत् महाक्लेशस्य आरम्भात् पूर्वम् सत्यं सुसमाचारम् श्रवयेत् (यः मत्ती २४:२१ आरभ्यते इति दर्शितः)। एवं सुसमाचारसन्देशः साक्ष्यं च चेतावनी च अस्ति (तुलनीयम् यहेज्केल् ३; आमोस् ३:७)। येशोः पुनरागमनात् पूर्वं तेन अधिकानि अ-यहूदीपरिवर्तनानि (रोमन्स् ११:२५) च अ-अ-यहूदीपरिवर्तनानि (रोमन्स् ९:२७) च भविष्यन्ति।

अन्यः कारणः यत् संदेशस्य सारः उदीयमानस्य उत्तरदेशीयस्य मृगबलस्य राज्ञः तथा मिथ्याप्रवक्तारः अन्तिमख्रिष्टः च मतैः विपरीतः भविष्यति। ते द्वौ मानवप्रयत्नेन धार्मिकसमझोतेन च शान्तिं प्रतिज्ञास्यन्ति, किन्तु तत् अन्त्ये (मत्ती २४:१४–२२) विनाशे च (१ थिस्सलूनिकी ५:३) नेतुम् आगमिष्यति।

यद्यपि बाइबिल् प्रामाणिकं सत्यं श्रद्धां रक्षितुं युध्यताम् इति (यहूदा ३), ईश्वरवचनं सत्यं इति (यूहन्ना १७:१७), ख्रिष्टान् असुरधर्मेण सम्मिलितान् त्यक्तव्याः इति (द्वितीयकोरिन्थीय ६:१४–१७) वदति, तथापि बहवः स्वस्य 'सुसमाचारः' (शुभसमाचारः) सम्मिलनयुक्तः इति मन्यन्ते, यतः शान्तिः एकता च स्यात्। दुःखेन, दैत्यानां तथा मिथ्याप्रवक्तारः (अन्तिमः खलः मसीहः) इत्ययोः एक्यूमेनिकल-अन्तरधर्म-कार्यक्रमेषु प्रवर्तमानानां बहवः ईश्वरस्य राज्यस्य सत्यं सुसमाचारं मिथ्यासुसमाचाररूपेण मन्यन्ते।

तेषां सह संलग्नैः चिह्नैः मिथ्या-चमत्कारैश्च (२ थिस्सलुनीकियन् २:९), लोके बहवः सुसमाचारसन्देशस्य अपेक्षया मिथ्यां श्रद्धां स्वीकर्तुम् इच्छन्ति (२ थिस्सलुनीकियन् २:९–१२)। रोमनकैथोलिकैः, पूर्वी-ऑर्थोडॉक्स्, लूथरनपन्थिनः च अन्यैः सहस्राब्दी-ईश्वरराज्यस्य अनुचितनिन्दाभ्यः बहवः मिथ्यावदन्ति यत् सहस्राब्दी-ईश्वरराज्यस्य सुसमाचारः पशुना च विरोधीख्रिस्तेन च सम्बद्धः मिथ्यासुसमाचारः इति।

महाक्लेशस्य आरम्भात् पूर्वम् विश्वास्य फिलाडेल्फियाई ख्रिश्चयाः (प्रकाशितवाक्यम् ३:७–१३) जगत् प्राप्त्वा (मत्ती २४:१४) सहस्राब्दीयं राज्यसुसमाचारं प्रचारयन्ति तथा च कथयन्ति यत् केचित् लौकिकनेतारः (मृगः तथा मिथ्याप्रवक्ता च) किं कुर्वन्ति।

ते विश्वे प्रचारयितुं समर्थनं करिष्यन्ति यत् उत्तरशक्तिराजः 'बीस्ट्' इति नाम्ना ख्यातः, मिथ्याप्रवक्तारः च अन्तिमः ख्रीष्टविरोधी च, स्वसहयोगिभिः सह अन्ततः अमेरिकां च युनाइटेड् किंग्डम्, कनाडां, ऑस्ट्रेलियां च आङ्ग्लराष्ट्राणि विनश्यन्ति। च न्यूजीलैंड् (दानियेलः एकादशः २४, ३९) च, तत्पश्चात् शीघ्रमेव अरबी-इस्लामीसंघं (दानियेलः एकादशः चत्वारिंशत्-चत्वारिंशत्-चत्वारिंशत्-चत्वारिंशत्) विनाशयिष्यन्ति, राक्षसाणां साधनानि इव कार्यं कुर्वन्ति (प्रकाशितवाक्यम् षोडशः अध्यायः त्रयोदश-चतुर्दश श्लोकौ), च अन्ते ते येशुं ख्रीष्टं तस्य प्रत्यागमने संग्रामं कुर्वन्ति (प्रकाशितवाक्यम् षोडशः १४; एकोनविंशतिः १९–२०)। विश्वासिनः फिलाडेल्फियावासी (प्रकाशनम् ३:७–१३) शीघ्रं ईश्वरस्य सहस्राब्दीयराज्यस्य आगमनं घोषयिष्यन्ति।

एतत् सम्भवतः बहु सञ्चारमाध्यमेषु प्रचारं जनयिष्यति तथा मत्ती २४:१४ इत्यस्य पूर्त्यर्थं योगदानं करिष्यति। वयं ईश्वरस्य अनुवर्तमानचर्चे बहुभाषासु साहित्यं सज्जीकुर्मः,

जालस्थलेषु योजयामः च, अन्ये च उपायाः कुर्मः, येन 'लघुकर्म' (रोमन्स् ९:२८) इत्यस्य सिद्धयर्थं साहाय्यं स्यात्, यत् ईश्वरस्य निर्णयाय साक्ष्यं दातुं शक्यते यत् मत्ती २४:१४ पर्याप्ततया प्रदत्तम् अस्ति आगामिनः अन्त्यस्य साक्ष्यरूपेण।

'मिथ्या सुसमाचारः' यः विश्वनेतारः (संभाव्यतया यूरोपस्य किञ्चित् 'नवः' श्रेष्ठनेता च दोषयुक्तः पोन्तिफ् यः कैथोलिकधर्मस्य रूपं *दावयिष्यति*) इति उद्घोषयति, ते तं उद्घोषणं न रोचयिष्यन्ति—ते न इच्छन्ति यत् विश्वे तेषां यथार्थकृत्यानि ज्ञातुं (आरम्भे स्वयमेव न विश्वासयन्ति, इशायाह १०:५–७ इति तुलनीयम्)। ते वा तेषां अनुयायी अपि मिथ्या उपदिशन्ति यत् विश्वास्य फिलाडेल्फियाई ख्रिश्चनाः आगामिनः प्रतिमसीतुः अतिवादी-सिद्धान्तं (सहस्राब्दीवादः) आलिङ्गन्ति। यत् अपि निन्दा ते वा तेषां अनुयायी फिलाडेल्फियाई विश्वास्येषु च *अनवरत-ईश्वरचर्चे* कुर्वन्ति, तत् उत्पीडनं जनयिष्यति (दानियेलः एकादशः २९–३५; प्रकाशितवाक्यम् द्वादशः अध्यायः त्रयोदशः श्लोकः पञ्चदश श्लोकपर्यन्तम्) एतत् अपि अन्त्ये महाक्लेशस्य आरम्भं जनयिष्यति (मत्ती २४:२१; दानियेल ११:३९; तुलनीयं मत्ती २४:१४–१५; दानियेल ११:३१) तथा विश्वास्य फिलाडेल्फियाई ख्रिश्चनानां त्रयार्धवर्षीयं रक्षणकालम् अपि (प्रकाशितवाक्य ३:१०; १२:१४–१६)।

पशुः च मिथ्या-प्रवक्ता च नियन्त्रणं स्थापयितुं बलं, आर्थिक-ब्लैकमेलं, चिह्नानि, मिथ्या-चमत्काराणि, हत्या च अन्यानि पीडनान् (प्रकाशितवाक्यम् त्रयोदशः अध्यायः दशवाक्यं दशमं वाक्यं सप्तदशवाक्यं च; षोडशः चतुर्दश; दानियेल 7:25; थिस्सलूनिकीयान् द्वितीयः अध्यायः नवमः श्लोकः दशमः श्लोकः) प्रयत्नं करिष्यन्ति। ईसाईः पृच्छन्ति:

> कतिपर्यन्तं हे पवित्रसत्यस्वरूप प्रभो, पृथिव्यां वसन्तेभ्यः अस्माकं रक्तस्य प्रतिशोधं न करिष्यसि?

युगयुगे ईश्वरजनाः चिन्तयन्तः पृच्छन्ति – "येशुः पुनरागमनं कदा भविष्यति?"

यद्यपि वयं दिनं वा घण्टां न जानिमहि, तथापि बहुशास्त्रैः (उदाहरणार्थं मत्ती २४:४–३४; भजनसंग्रहः ९०:४; होशे ६:२; लूका २१:७–३६; इब्रानी १:१–२; ४:४,११; द्वितीयपेत्रः ३:३–८; प्रथमथेस्सालोनिकी ५:४), यस्य कतिपयानि अंशाः अधुना पूर्यन्ते इति वयं पश्यामः।

यदि येशु न हस्तक्षेपं करोति तर्हि मानवजातिः सर्वं जीवितं विनश्यिष्यति।

तदा महाक्लेशः भविष्यति यथा लोकोत्पत्त्याः आरभ्य अद्यापि न अभवत् न च कदापि भविष्यति। यदि ते दिनानि न संक्षीयन्ते तर्हि न कश्चन अपि जीवितः स्यात्; परन्तु चयनितानां कृते ते दिनानि संक्षीयन्ते।

तत्क्षणात् एतेषां दिनेभ्यः क्लेशात् अनन्तरम् सूर्यः तिमिरितः भविष्यति, चन्द्रः च प्रकाशं न दास्यति; ताराः स्वर्गान् पतन्ति, स्वर्गशक्तयः च कम्पमानाः भविष्यन्ति। तदा मानुषपुत्रस्य लक्षणं स्वर्गे दृश्यते, तदा पृथिव्याः सर्वे कुलाः शोकं कुर्वन्ति, च ते मानुषपुत्रं स्वर्गमेघेषु शक्तिमहान्तेन महिमायुक्तं आगच्छन्तं पश्यन्ति। सः स्वदूतान् महाशंखनादेन प्रेषयिष्यति, ते च स्वस्य चयितान् चत्वारि वातः, स्वर्गस्य एकान्तात् परान्तम्, समाहर्तुं आगमिष्यन्ति। (मत्ती चतुर्विंशत्-अध्यायस्य अन्त्ये नवविंशतिः श्लोकाः त्रिंशत् श्लोकाः च)

ईश्वरस्य राज्यम् एव जगत् आवश्यकम् अस्ति।

राज्यस्य राजदूतः

राज्ये तव भूमिका किम्?

अद्य यदि त्वं खरोख्रिश्चियनः असि तर्हि त्वं येशोः च ईश्वरस्य राज्यस्य च राजदूतः भव। प्रेषितः पौलः यत् लिखितवान् तत् पश्य।

अथ ख्रिस्तस्य राजदूतत्वेन वयं वर्तामहे, यथा ईश्वरः अस्माभिः मध्यस्थेन याचितुम् इच्छेत्। अतः ख्रिस्तस्य कृते वयं याचितुम् इच्छामः—ईश्वरेण मेलयित्वा। (द्वितीयं कोरिन्थीयं ५:२०)

तस्मात् स्थित्वा सत्येन कटिबन्धं बद्ध्वा धार्मिकतायाः कवचं धृत्वा शान्तिसुसमाचारस्य पादयोः पादत्राणं पादित्वा सर्वेभ्यः उपरि विश्वासस्य ढालं गृह्णीत यया दुष्टस्य सर्वाणि अग्निसरपन्धानि शमयितुं शक्यन्ते। [17] रक्षणशिरोभरणं च आत्मनः खड्गं च गृह्यताम्, यत् ईश्वरवचनम् अस्ति; [18] आत्मानां सर्वैः प्रार्थनाभिः निवेदनैश्च सर्वदा प्रार्थयन्, एतस्मात् हेतोः सर्वैः धैर्येण च निवेदनेन च सर्वेषां पवित्राणां कृते जागरूकः भवन्— [19] मम अपि कृते प्रार्थनां कुर्वन्तु यत् मम वाक्यं प्रदत्तं भवेत्, यतः अहं सुसमाचारस्य रहस्यं निर्भयतया प्रकाशयितुं मम मुखं उद्घाटयितुं शक्नोमि, [20] यस्य कृते अहं बन्धनेषु राजदूतः अस्मि; यत् तस्मिन् अहं यथोचितं धैर्येण भाषिष्ये। (एफिसीयर् षट्-चतुर्दश-श्लोकात् अष्टादश-श्लोकपर्यन्तम्)

राजदूतः किम्? मेरियम्-वेब्स्टरः निम्नलिखितं परिभाषां ददाति:

> १:अधिकारिकदूतः;*विशेषतः*:परराष्ट्रसरकारे वा सार्वभौमे स्वीयसरकारस्य वा सार्वभौमस्य निवासीप्रतिनिधिरूपेण मान्यताप्राप्तः उच्चतमपदवीयुक्तः राजनयिकप्रतिनिधिः, अथवा विशेषाय बहुशः अस्थायिन्यै राजनयिककार्याय नियुक्तः।
>
> २ *a*: अधिकृतप्रतिनिधिः वा दूतः

यदि त्वं खरो ख्रिश्चियनः असि, तर्हि त्वं ख्रिस्तस्य अधिकृतदूतः असि। प्रेषितः पेत्रः यत् लिखितवान् तत् पश्य।

> [9] किन्तु भवन्तः चयनिताः कुलाः, राजोपचारकवर्गः, पवित्रराष्ट्रम्, तस्यैव विशेषजनाः, येन तमसोः विस्मयप्रकाशे आहूतः, तस्मै स्तुतिं प्रचारयितुम्।[10] याः पूर्वं जनाः न आसन्, किन्तु अधुना ईश्वरस्य जनाः; याः पूर्वं दया न प्राप्ताः, किन्तु अधुना दया प्राप्ताः।

ईसा-मसीहीभूताः वयं पवित्रराष्ट्रस्य अङ्गत्वं धारयितव्यम्।

अधुना कः राष्ट्रः पवित्रः अस्ति?

अवश्यं न खलु अस्य लोके राज्यानाम् किञ्चन अपि, परन्तु अन्ते ते सर्वे ख्रीष्टस्य राज्यस्य अङ्गं भविष्यन्ति (प्रकाशितवाक्यम् एकादशः पञ्चदशः)। एतत् ईश्वरस्य राष्ट्रम्, तस्य पवित्रं राज्यम् अस्ति।

राजदूतत्वेन वयं सामान्यतः अस्य जगतः राष्ट्राणां प्रत्यक्षराजनीतौ न प्रवर्तामहे। किन्तु अधुना वयं ईश्वरस्य जीवनमार्गेण एव जीवितव्यम्। (पश्यतु अपि मुक्त-ई-पुस्तकम् यत् लभ्यते) www.ccog.org शीर्षकम्: *ईसाइः ईश्वरस्य राज्यस्य राजदूतः, ईसाईरूपेण जीवनस्य बाइबिलानुसारनिर्देशाः*अधुना ईश्वरस्य जीवनमार्गेण आचरन् वयं उत्तमतरं अवगच्छेम यत् ईश्वरमार्गाः श्रेष्ठाः सन्ति, यतः तस्य राज्ये वयं राजानः पुरोहिताश्च भूत्वा पृथिव्यां ख्रीष्टेन सह राज्यं कुर्मः।

> यः अस्मान् स्नेहित्वा स्वरक्तेन पापैः शुद्धीकृतवान्, च अस्मान् स्वस्य ईश्वरपितुः राज्यपुरोहितरूपेण निर्मितवान्, तस्मै अनन्तकालात् अनन्तकालम् महिमा च राज्यं च भवतु। आमेन्।

च अस्मान् ईश्वरस्य राजान् पुरोहितान् च कृतवान्। वयं च पृथिव्यां राज्यं करिष्यामः। (प्रकाशितवाक्यम् ५:१०)

राजा-पुरोहितत्वे भविष्यत् एकः पक्षः यः तदा मर्त्येभ्यः ईश्वरमार्गेण गन्तुम् शिक्षयिष्यति।

[19] यतो हि जनाः सियोनमध्ये यरूशलेमे वसन्ति; त्वं पुनरपि न रोदयिष्यसि। यदा सः तव क्रन्दात् श्रुत्वा तदा त्वां अनुग्रहेण पूरयिष्यति। [20] यद्यपि प्रभुः त्वां विपत्त्याः अन्नं क्लेशजलञ्च ददाति, तथापि तव शिक्षकाः पुनरपि कोणे न स्थापयिष्यन्ते; किन्तु तव नेत्राणि तव शिक्षकान् पश्यन्ति। [21] तव कर्णौ पृष्ठतः शब्दं श्रविष्यन्ति, "एषः मार्गः, तस्मिन् गच्छ" इति, यदा त्वं दक्षिणं वा वामं वा प्रत्यागच्छसि। (यशायाह त्रिंशत्-१९-२१)

यद्यपि तत् सहस्रराज्यस्य भविष्यवाणी अस्ति, तथापि अस्मिन् युगे ख्रिश्चनानां शिक्षयितुं सज्जाः भवितव्याः।

अधुना पर्यन्तं यूयं शिक्षकाः भवितव्याः। (हेब्रू ५:१२)

किन्तु हृदयेभ्यः प्रभुं ईश्वरं पवित्रं कुर्वन्तु। च सदा सौम्यभययुक्तैः मृदुभावेन च सज्जाः भवन्तु, ये युष्मान् मया सह युष्मासु विद्यमानस्य आशायाः कारणं पृच्छन्ति तेषां सर्वेषां उत्तरं दातुम्। (प्रथमपेत्रस्य तृतीयः अध्यायः पञ्चदशः श्लोकः (के.जे.वी.))

बाइबिल् दर्शयति यत् महाक्लेशस्य आरम्भात् क्षणपूर्वम् बहवः अधिकविश्वासिनः ख्रिश्चनाः बहून् उपदिशन्ति।

तथा च जनानाम् ये विज्ञाः ते बहून् शिक्षयिष्यन्ति। (दानियेलस्य एकादशः अध्यायः त्रिंशत् श्लोकः;)

तर्हि अनुग्रहज्ञाने च अधिगमः वृद्धिः च। (द्वे पेत्रुस् ३:१८), एतत् अस्माभिः अधुना कर्तव्यम्। येशुना उक्तम् – "त्वं यरूशलेमे, समस्त-यहूदियायाम्, सामरियायाम् च पृथिव्याः अन्त्यपर्यन्तं मम साक्ष्यं भविष्यसि।" (प्रेरितकृत्येषु १:८). ईश्वरस्य राज्ये तव भूमिकायाः अंशः शिक्षयितुं सामर्थ्यम् अस्ति।

अधिकविश्वासिनां फिलाडेल्फियाई ख्रिश्चनानां कृते (प्रकाशितवाक्यम् ३:७–१३) एतत् अपि समाविष्टं भविष्यति यत् सहस्रवर्षीयस्य ईश्वरस्य राज्यस्य आरम्भात् पूर्वं महत्त्वपूर्णं सुसमाचारसाक्ष्यं समर्थनं कर्तुं। (तुलनीयम् मत्ती २४:१४).

यदा ईश्वरस्य राज्यं स्थाप्यते तदा ईश्वरजनाः क्षतग्रस्तं ग्रहं पुनर्निर्माणाय उपयुज्यन्ते।

> युष्माकमध्ये ये जनाः प्राचीनविरानानि स्थानानि पुनर्निर्मीयन्ति। बहूनां पीढीनां नीवः प्रतिष्ठापयन्ति। ते विदरसंशोधक इति, वसतिपथपुनरुद्धारक इति च कथ्यन्ते। (यशायाह ५८:१२)

एवं अस्मिन् युगे ईश्वरमार्गेण यापितैः ईश्वरजनाः सहस्राब्दिपुनरुत्थानकाले नगरेषु च अन्यत्र च वासाय जनानां मार्गं सुगमं करिष्यन्ति।

विश्वं खलु उत्तमतरं भविष्यति। अधुना वयं ख्रिस्तस्य राजदूतत्वेन भवेम, यतः वयं अपि तस्य राज्ये सेवां कर्तुं शक्नुमः।

सत्यं सुसमाचारसन्देशः परिवर्तनकारी अस्ति।

येशु उवाच – यदि यूयं मम वचने तिष्ठथ तर्हि खलु यूयं मम शिष्याः स्युः। ३२ च सत्यं ज्ञास्यथ, सत्यं च युष्मान् विमुक्तयिष्यति (यूहन्ना ८:३१–३२)। ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य सत्यं ज्ञात्वा वयं अस्य लोके मिथ्याआशासु बन्धनात् विमुक्ताः स्मः। वयं धैर्येण समर्थयितुं शक्नुमः यत् कार्यं कुर्वन्ति—ईश्वरस्य योजनाम्। सैतानः सर्वं जगत् मोहयत् (प्रकाशितवाक्यम् 12:9) च ईश्वरस्य राज्यं एव सत्यं समाधानम्। वयं सत्यस्य पक्षे तिष्ठितुं तस्य च समर्थनं कर्तुं आवश्यकम् (प्रेषितानां अष्टादश त्रिंशत् निमेषे इव)।

सुसमाचारसन्देशः केवलं व्यक्तिगतमोक्षविषये नास्ति। ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः अस्मिन् युगे मनुष्यं परिवर्तयितुम् अर्हति।

> मा एतस्मिन् लोके अनुकूलिताः भवन्तु, किं तु मनसः नूतनीकरणेन रूपान्तरिताः भवन्तु, यतः भवन्तः परीक्ष्य ज्ञातुं शक्नुवन्ति यत् ईश्वरस्य शुभं स्वीकृतं च परिपूर्णं च इच्छितम् अस्ति। (रोमाः द्वादशः द्वितीयः)

सत्यख्रिश्चनाः ईश्वरस्य च अन्येषां च सेवायै परिवर्तिताः भवन्ति।

> दासाः, देहगतैः स्वामिभिः सर्वत्र आज्ञापालयन्तु। न केवलं मानुषान् तुष्टुं नेत्रसेवया, किन्तु हृदयपवित्रतया ईश्वरभयेन। [23] यत् किञ्चिदपि कुर्वन्ति, तद् हृदयात् कुर्वन्तु, प्रभुर्निमित्तम्, न मनुष्यानां कृते, [24] जानन्तः यत् प्रभुणा वारिसत्त्वफलं प्राप्स्यथ; ख्रीष्टप्रभुं सेवन्तः। (कुलोस्स◌ेियन् ३:२२-२४)

> यतः वयं अकम्प्यं राज्यं प्राप्नुमः, तस्मात् अनुग्रहं धारयेम, यया वयं ईश्वरस्य प्रसन्नतया पूजनं भक्तिभयेन च कुर्मः। (हेब्रू १२:२८)

सत्यख्रिश्चनाः लोकात् भिन्नतया जीवन्ति। वयं यथार्थं च अनर्थं च निर्णेतुं लोकात् परं ईश्वरमानदण्डान् स्वीकुर्मः। धर्मात्मनाः श्रद्धया एव जीवन्ति (इब्रानीयाः १०:३८), यतः अस्मिन् युगे ईश्वरमार्गेण जीवितुं श्रद्धा अपेक्ष्यते। नवनीतिमते (प्रेरितकृत्येषु नवः द्वौ; एकोनविंशतिः नवः चतुर्विंशत्: चतुर्दश, द्वाविंशत्) ख्रिश्चनाः स्वजीविते लोकेभ्यः अतिविशिष्टाः इति मन्यन्ते, यतः तेषां जीवनपद्धतिः 'मार्गः' इति संज्ञां प्राप्तवती। लोकाः स्वार्थपराः, सैतानस्य अधीनतायाम् मोहग्रस्ताः, यत् 'काइनमार्गः' इति कथितः (यूहूदा एकादश)।

ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः धर्मात् आनन्दात् च शान्तात् च संदेशः अस्ति (रोमन् १४:१७)। भविष्यवाणीवचनं यथोचिततया अवगतं सांत्वनादायकम् अस्ति (तुलनीयम् १ कुरिन्थीयन् १४:३; १ थिस्सलूनिकीन् ४:१८), विशेषतः यदा वयं जगत् पतितुं पश्यामः (तुलनीयम् लूकः २१:८–३६)। यथार्थः ख्रिश्चनजीवनमार्गः आध्यात्मिकसमृद्धिं च भौतिकान् आशीर्वादान् च आनयति (मार्कः १०:२९–३०)। एतत् अपि कारणम् यत् ये तेन मार्गेण जीवन्ति, ते अवगच्छन्ति यत् जगत् ईश्वरस्य राज्यस्य आवश्यकता अस्ति। ख्रिश्चनाः ईश्वरस्य राज्यस्य राजदूतः सन्ति।

ईसाईः अस्माकं आशां आध्यात्मिके एव स्थापयामः, न तु भौतिके, यद्यपि वयं भौतिके लोके वसामः (रोमन्स् ८:५–८)। अस्माकं 'सुसमाचारस्य आशा' अस्ति (कोलोस्सन् १:२३)। एतत् तत्त्वं प्राचीन-ईसाईभिः अवगतम्, यत् अद्य येशुं स्वीकरन्ति बहवः, ते तद् यथार्थतया न अवगच्छन्ति।

६. ग्रीको-रोमान् गिरिजाः राज्यं महत्त्वपूर्णं इति उपदेशयन्ति, किन्तु...

ग्रीको-रोमान् चर्च्-समुदायाः मन्यन्ते यत् ते ईश्वरस्य राज्यस्य अङ्गानां शिक्षणं कुर्वन्ति, किन्तु तस्य यथार्थरूपं अवगन्तुं ते क्लेशं अनुभवन्ति। उदाहरणार्थम्, *कैथोलिक् एन्सायक्लोपीडिया*राज्यस्य विषये एतत् शिक्षयति:

> ख्रिस्तस्य ... तस्य उपदेशस्य प्रत्येकचरणे अस्य राज्यस्य आगमनम्, तस्य विविधाः पक्षाः, तस्य यथार्थार्थः, तस्य प्राप्त्याः मार्गः च तस्य प्रवचनेषु मुख्यविषयः भवति, यत् तस्य प्रवचनं 'राज्यस्य सुसमाचारः' इति कथ्यते... ते चर्च् इति 'ईश्वरस्य राज्यम्' इति भाषितुम् आरब्धवन्तः; तुलनीयम् कोलोस्से १.१३; १ थिस्सलुनिकी २.१२; अपोकलिप्स् १.६, ९; ५.१० इत्यादिषु ... एतत् चर्च् दिव्यसंस्था इति अर्थः ... (पोप् एच्. 'ईश्वरस्य राज्यम्'. द कैथोलिक् एन्सायक्लोपीडिया, खण्डः अष्टमः, १९१०)

यद्यपि उपरि "कोलोस्सैः १.१३; प्रथम थिस्सलुनीकियैः २.१२; अपोकलिप्सिस् १.६, ९; ५.१०" इति सूच्यन्ते, यदि तान् पश्यसि तर्हि तेषु एकस्मिन् अपि श्लोके न दृश्यते यत् गिरिजा ईश्वरस्य राज्यम् इति। ते श्लोकाः शिक्षयन्ति यत् विश्वासिनः ईश्वरस्य राज्यस्य अङ्गं भविष्यन्ति अथवा यत् तद् येशोः राज्यम् अस्ति। बाइबिल् चेतयति यत् बहवः सुसमाचारं परिवर्तयिष्यन्ति अथवा अन्यत्र मिथ्यासुसमाचारे प्रवर्तिष्यन्ति (गलातियन् १:३–९)। दुःखेन, विविधाः एतत् कृतवन्तः।

येशु उपदिशत् – "अहं मार्गः सत्यं च जीवितं च अस्मि।" मया विना पितरं न आगच्छति कश्चन" (योहन् १४:६)। पेत्रुः उपदिशत् – "न च अन्यत्र कस्यापि उद्धारः अस्ति, न च स्वर्गे अधस्तात् मानवेषु अन्यत् नाम प्रदत्तम् यत् नाम्ना वयं उद्धारं प्राप्नुमः" (प्रेरितकृत्येषु ४:१२)। पेत्रुः यहूदेभ्यः उक्तवान् – "पश्चात्तापाय विश्वासः सर्वेभ्यः येशुं स्वीकर्तुं च अनिवार्यः, एवमेव उद्धारः लभ्यते" (प्रेरितकृत्येषु २:३८)।

तस्मिन् विपरीते स्वर्गीयः पोप् फ्रांसिस् अवदत् यत् नास्तिकाः येशुं विना पुण्यकर्मैः मोक्षं प्राप्तुं शक्नुवन्ति। सः अपि अवदत् यत् यहूदयः येशुं न स्वीकृत्य मोक्षं प्राप्तुं शक्नुवन्ति। अतिरिक्ततया सः कतिपयैः ग्रीको-रोमानैः सह मन्यते यत् 'मेरी' इत्यस्य बाइबिल्विरुद्धरूपः सुसमाचारस्य मुख्यं कुञ्जिका इव, तथा च एक्यूमेनिकल तथा अन्तरधार्मिकैक्यस्य अपि। दुःखेन ते च अन्ये येशोः महत्त्वं न च ईश्वरस्य राज्यस्य सत्यं सुसमाचारं अवगच्छन्ति। बहवः मिथ्यासुसमाचाराणि प्रचारयन्ति।

बहवः लोके दृष्ट्या विचरितुम् इच्छन्ति च विश्वासं धारयितुम्।नवप्रतिज्ञापुस्तकः उपदेशयति यत् ख्रिश्चनाः ऊर्ध्वम् पश्येयुः।

> मनः उपरि वस्तुषु धारय, न च पृथिव्यां वस्तुषु। (मनसा स्वर्गीयम् चिन्तयत)
>
> वयं श्रद्धया एव गच्छामः, न च दृष्ट्या। (द्वितीयकोरिन्थीयः ५:७)

तथापि पोप् पियुस् एकादशः स्वगिरिजायाः दृष्ट्या आचरितुम् मूलतः उपदिशत्।

> … कैथोलिकगिरिजा … पृथिव्यां ख्रीष्टस्य राज्यम् अस्ति। (पापस्य परिपत्रम् *Quas Primas*).

कैथोलिकबाइबिल्१०१ जालस्थलम् उक्तम् – "ईश्वरस्य राज्यम् ईसवीसन् ३३ तमे वर्षे ईशु ख्रिस्तेन पृथिव्यां तस्य चर्च् रूपेण स्थाप्यम्, या पेत्रेण नेतृत्विता कैथोलिकचर्च् अस्ति।" तथापि सहस्रवर्षीयं ईश्वरस्य राज्यं न अत्र अस्ति, न च रोमचर्च एव। यदा तद् आगमिष्यति, तदा पृथिव्यामेव भविष्यति। यद्यपि परमे सत्ये ईश्वरस्य चर्चे 'राज्यस्य कुञ्जिकाः' सन्ति (मत्ती १६:१९), ये चर्चं ईश्वरस्य राज्यमिति वदन्ति, ते 'ज्ञानस्य कुञ्जिकां अपहरन्ति' (लूका ११:५२)।

रोमगिरिजाघरः शीघ्रं आगमिष्यन् पृथिव्यां सहस्राब्दीयम् ईश्वरस्य राज्यम् इति दृढतया प्रतिषेधति, यत् तत् एव कैथोलिकगिरिजाघरस्य अधिकृतशिक्षापुस्तिकायाम् उल्लिखितं 'अन्तख्रिष्टस्य सिद्धान्तः' इति एकमेव अस्ति।

> ६७६। यदा इतिहासे एव मसीहप्रत्याशां साध्यताम् इति दावः क्रियते, या केवलं इतिहासान्ते अन्त्यनिर्णयेन एव साध्यते, तदा तस्य मिथ्याप्रपञ्चः जगति आकारं गृह्णाति। चर्च् अपि सहस्राब्दीवादनाम्ना आगतराज्यस्य मिथ्याकरणस्य संशोधितरूपाणि अपि अस्वीकारितवती … (कैथोलिकचर्चस्य धर्मशिक्षापुस्तिका। इम्प्रिमाटर् पोटेस्ट् +जोसेफ् कार्डिनल् रात्जिङ्गरः। डबल्डे, न्यूयोर्क् 1995, पृ. 194)

दुःखेन वदामः यत् ये तस्मिन् मते सहमताः सन्ति ते अन्ते ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य प्रचारणे महतीं क्लेशं अनुभविष्यन्ति। केचन तेषां विरुद्धं भीषणानि पादानि गृह्णन्ति (दानियेलः ७:२५; ११:३०–३६)। किन्तु त्वं मन्यसे न यत् ये सर्वे येशुं प्रभुं इति घोषयन्ति ते सर्वे राज्ये भविष्यन्ति? न, ते न भविष्यन्ति। पश्य यत् येशुना उक्तम्:

> [21] यः मां प्रति 'हे प्रभो, हे प्रभो' इति वदति, स सर्वे न स्वर्गराज्ये प्रवेशिष्यन्ति, किन्तु यः मम स्वर्गे स्थितस्य पितुः इच्छां करोति, स एव प्रवेशिष्यति। [22] तस्मिन् दिने बहवः मम समीपे वदिष्यन्ति— 'हे प्रभो, हे प्रभो, किं न वयं तव नाम्ना भविष्यवाणीं कृतवन्तः, तव नाम्ना पिशाचान् निष्कासितवन्तः, तव नाम्ना बहूनि चमत्काराणि कृतवन्तः?' [23] तदा अहं तेषां प्रति उद्घोषयिष्यामि— 'न कदापि अहं युष्मान् जानामि; मम समीपात् पलायन्तु, हे अधर्मकर्तारः!' (मत्ती ७:२१–२३)

पौलः प्रेरितः अवदत् यत् 'अधर्मस्य रहस्यम्' तस्य काले एव क्रियमानम् आसीत् (२ थिस्सलूनिकीयान् २:७)। एतत् अधर्मत्वं अपि अन्त्यकालेषु बाइबिल् यत् 'महान् रहस्यम् बबेल' इति नाम्ना सावधानं करोति, तेन सम्बद्धम् अस्ति (प्रकाशितवाक्यम् १७:३–५)।

अधर्मस्य रहस्यम् तेषां ख्रिस्तीयभक्तानां सम्बन्धि अस्ति, ये मन्यन्ते यत् ते ईश्वरस्य दश आज्ञाविधिं पालयितुं प्रयत्नं कर्तुं न आवश्यकम् इति, अथवा तस्मिन् बहवः स्वीकर्तव्याः अपवादाः सन्ति, अथवा ईश्वरविधिं उल्लङ्घ्य स्वीकर्तव्याः प्रायश्चित्तप्रकाराः सन्ति। यद्यपि ते मन्यन्ते यत् ते ईश्वरविधेः रूपं धारयन्ति, तथापि ते ख्रिस्तीयधर्मस्य तद् रूपं न पालयन्ति यत् येशुः वा तस्य शिष्याः वैधं इति स्वीकरिष्यन्ति।

बहवः ये ख्रिस्तीयत्वं वदन्ति, ते फरीसिनः इव सन्ति, ये ईश्वरस्य आज्ञाः उल्लङ्घितवन्तः, परं स्वपरम्पराः एतत् अनुमेयम् इति वदन्ति—येशुना तां प्रवृत्तिं निन्दितवान् (मत्ती १५:३–९)। यशायाहः अपि चेतयत् यत् ईश्वरस्य इति वदन्तः जनाः तस्य विधिं अवहेलयिष्यन्ति (यशायाह ३०:९)। दुःखेन वदामः यत् एषा विधिरहिता विद्रोहा अद्यापि दृश्यते।

अन्यं 'रहस्यम्' इव दृश्यते यत् रोमचर्चः मन्यते तस्य सैन्यवादी सार्वधर्मिक-एकता-आन्तरधर्म-कार्यक्रमाः शान्तिं च पृथिव्यां बाइबिलविहीनं ईश्वरराज्यरूपं च साधयिष्यन्ति। शास्त्रं आगामिन्यां सार्वधर्मिक-एकतायाः विषये चेतावनीं ददाति, या कतिपयवर्षाणि सफलतया स्थास्यति इति उपदिशति (टिप्पणी: रोमनकैथोलिक-स्वीकृतः 'न्यू जेरुसलेम् बाइबिल्' अनुवादः प्रदर्श्यते):

> ते सर्पस्य पुरतः प्रणम्यन्ते यतः सः पशुः स्वस्य अधिकारं प्राप्तवान्; तथा च ते पशोः पुरतः प्रणम्यन्ते, वदन्तः— "कः पशुना तुल्यः?" कः तस्मै प्रतियुद्धुं शक्नोति?' पशुः द्वात्रिंशत् मासान् गर्ववचनेषु निन्दावचनेषु च प्रवर्तितुम् अनुमतः। सः ईश्वरस्य, तस्य नामस्य, तस्य स्वर्गलयाश्रयस्य च ये तत्र आश्रिताः

सन्ति तेषां सर्वेषां प्रति निन्दावचनानि उच्चारितवान्। [7] तस्मै संतोः प्रति युद्धं कर्तुं तेषां च जयं लब्धुम् अनुमतम्; सर्वजातिषु, सर्वलोकेषु, सर्वभाषासु, सर्वराष्ट्रेषु च अधिकारः प्रदत्तः। [8] पृथिव्याः सर्वे जना तं पूजयिष्यन्ति, येषां नाम यदात् जगत्सृष्टेः पूर्वं मेषस्य बलिपुस्तके जीवितपुस्तके लिखितम् नास्ति। [9] यः श्रोतुं शक्नोति स श्रुणोतु। [10] बन्धनाय बन्धनम्; खड्गेन मृत्युम् खड्गेन मृत्युम्। अतः पवित्रैः धैर्यं श्रद्धां च धारयितव्यम्। (प्रकाशनम् १३:४-१०, एनजेबी)

बाइबिल् अन्तकालिकं बबेलैक्यं प्रति चेतावनीं ददाति।

[1] सप्तपात्रधारिणां दूतपैकी एकः मया समीपं आगत्य अवदत् – "अत्र आगच्छ, अहं त्वां महतीवेश्यायाः दण्डं दर्शयिष्यामि या प्रचुरजलसमीपे सिंहासनस्थिता अस्ति, [2] या सह पृथिव्याः सर्वे राजानः वेश्यावृत्तिं कुर्वन्ति, या च स्ववेश्यापानेन विश्वस्य सर्वान् मद्यपानं कृत्वा मत्तवन्तः।" [3] सः आत्मान्तेन मां मरुस्थले नयत्। तत्र अहं एकां स्त्रीं रक्तवर्णपशुं आरोढुं दृष्टवान्, यस्य सप्त शिरोः दश च शृङ्गाः आसन्, तस्य च सर्वत्र अपमानसूचकनामानि लिखितानि। [4] सा स्त्री नीलपीतवर्णैः वस्त्रैः भूषिता, सुवर्णरत्नमोतीभिः च दीप्तिमती आसीत्। सा च स्ववेश्यापापदूषितमलैः परिपूर्णं सुवर्णमद्यपात्रं धारयत्। [5] **तस्याः ललाटे लिखितम् आसीत् नाम, रहस्यमयम् नाम— 'महाबबीलोन्, पृथिव्यां सर्ववेश्याणां सर्वमलकृत्यानां जननी' इति।** [6] अहं ताम् दृष्ट्वा पवित्राणां रक्तेन तथा येशोः शहीदानां रक्तेन मत्तवतीं दृष्टवान्; तां दृष्ट्वा अहं अतीव विस्मितः अभवम्। (प्रकाशनम् १७:१–६, एनजेबी)

एतत् चातुर्येण कर्तव्यम्। सप्तशिरोः सप्तपर्वताः, येषु स्त्री उपविष्टा अस्ति। यया त्वया दृष्टा सा स्त्री महानगरम् अस्ति, यत् पृथिव्यां सर्वेभ्यः शासकैः अधिकारिणी अस्ति। (प्रकाशितवाक्यम् १७:९, १८ एनजेबी)

ततः अनन्तरम् अहं अन्यं स्वर्गत् आगच्छन्तं दूतम् दृष्टवान्, यस्मै महती अधिकारः प्रदत्तः; पृथिवी तस्य महिमात् दीप्तिमती अभवत्। तस्य उच्चस्वरेण सः उद्घोषयत् – "पतितवती बबिलोनः, महाबबिलोनः अपि पतितः; दैत्यानां निवासस्थानं, प्रत्येकदूषितदुष्टपक्षिणां च गृहं जातम्।" [3] सर्वे राष्ट्राणि तस्या वेश्यापाने मद्यं गभीरतया पिबन्ति; पृथिव्यां सर्वे राजानः तया सह वेश्यावृत्तिं कुर्वन्ति, च सर्वे व्यापारी तस्या वेश्यावृत्त्या धनाढ्याः जाताः। [4] अन्यः स्वर्गतः स्वरः श्रूयते; अहं तत्र श्रुतवान्—'मम प्रजाः, तस्याः मध्ये मा भवन्तु, यतः ते तस्याः पापेषु सहभागिनः न स्युः, न च तेनैव पीडाभिः पीडिताः स्युः।' तस्याः पापकृत्यानि स्वर्गं स्पृशन्ति, ईश्वरः च तस्याः अपराधान् मनसि

धारयति। यथा सा अन्येभ्यः कृतवती, तथैव ताम् कुरुत। या यातना सा दत्तवती, तस्या द्विगुणं ताम् प्रदातव्यम्। सा स्वमिश्रणस्य द्विगुणं दृढं पात्रं पिबेत्। [7] तस्याः प्रत्येकं वैभवं कामक्रीडां च यातना वा पीडा समतुल्या भविष्यति। सा मन्यते—'अहं राज्ञीरूपेण सिंहासनस्था; अहं न विधवा, न च कदापि शोकं अनुभविष्ये।' [8] तस्मात् एकस्मिन् दिने ताम् महामार्याः, शोकः, अकालः च पतन्ति। सा भूमौ दग्धा भविष्यति। यां दण्डितवान् ईश्वरः प्रभुः, सः पराक्रमी अस्ति। पृथिव्याः राजैः ये तया सह वेश्यावृत्तिं कृत्वा कामक्रीडां च कृतवन्तः, ते तस्याः कृते शोकं रुदनं च कुर्वन्ति। यदा सा दह्यते तदा ते धूमं पश्यन्ति। (प्रकाशनम् १८:१–९, एनजेबी)

ज़ेकारियाह-ग्रन्थे बाइबिल् आगामिनीं बबेलनं प्रति चेतावनीं ददाति तथा यथार्थैक्यं यावत् येशोः पुनरागमनं न भवति इति दर्शयति।

[10] सावधान! सावधान! उत्तरादेशात् पलायन्तु — यहोवा वदति — यतः अहं युष्मान् स्वर्गस्य चत्वारि वायवः प्रसारितवान् — यहोवा वदति।[11] सावधान! पलायस्व, **सियोन, अधुना बबेलपुत्र्या सह वसति!**

यहवे सबाओथ् वदति, यतः महिमा आज्ञापिता।

मम विषये ये राष्ट्राः त्वां लुटितवन्तः, 'यः त्वां स्पृशति स मम नेत्रबिम्बं स्पृशति।' अधुना पश्य, अहं तेषां उपरि मम हस्तं आवर्तयिष्यामि, ते च येभ्यः ते दासान् कृतवन्तः तैः एव लुटिताः भविष्यन्ति। ततः त्वं जानीष्यसे यत् यहोवा सबाओथ् मां प्रेषितवान्। १४ गाय, हृष्टा भव, हे सियोनपुत्रिके, यतः अहं अधुना तव मध्ये वसतुम् आगमिष्यामि—यथोवा उद्घोषयति। १५ तस्मिन् दिने बहवः राष्ट्राः यहोवां प्रति परिवर्तिष्यन्ते। आम्, ते तस्य जनाः भविष्यन्ति, च ते तव मध्ये वसन्ति। ततः त्वं जानीष्यसे यत् यहोवा सबाओथ् मां तव प्रति प्रेषितवान्। [16] यहोवा यहूदां स्वीयांशं पवित्रभूमौ गृह्णाति, पुनश्च यरूशलेमं स्वविकल्पं करोति। (जकर्याह २:१०-१६, एनजेबी; केजेवी/एनकेजेवी संस्करणेषु श्लोकाः जकर्याह द्वितीयः अध्यायः षट्-श्लोकात् द्वादश-श्लोकपर्यन्तम् इति सूचीकृताः)

यद्यपि कतिपयेषु विषयेषु सहयोगः कल्याणकरः स्यात्, तथापि संयुक्तराष्ट्रसंघेन, वेटिकनेन, बहुभिः प्रोटेस्टेन्टैः च पूर्वी-ऑर्थोडॉक्स् नेतृभिः च प्रवर्ध्यमानाः एक्यूमेनिक् अन्तरधर्मीय च आन्दोलनाः बाइबिलस्य स्पष्टतया निन्दिताः सन्ति, अतः तान् प्रोत्साहयितुं न युक्तम्। येशुः चेतयत् ये तं अनुयातुं दावयन्ति ते बहून् मोहयिष्यन्ति

(मत्ती २४:४–५)। बहुसंख्यकः एक्यूमेनिज्म् प्रकाशनस्य षष्ठस्य अध्यायस्य प्रथममुद्राया उद्घाटनसम्बद्धः अस्ति, यः 'श्वेतघोडारूढः' इति ख्यातः (यः येशुः नास्ति) तथा प्रकाशनस्य वेश्या च। सप्तदश.

जकरिया इव प्रेरितः पौलः अपि उपदिशत् यत् येशोः प्रत्यागमनानन्तरम् एव श्रद्धायाः सत्यैक्यं न स्यात्।

> यावत् वयम् सर्वे ईश्वरपुत्रस्य विश्वासे च ज्ञाने च एकतां प्राप्नुमः तथा पूर्णमानुषं निर्मयामः यः ख्रिस्तस्यैव पूर्णतया परिपक्वः भवति। (एफिसियन्स् चतुर्थः १३, एनजेबी)

ये मन्यन्ते एषा एकता येशोः प्रत्यागमनात् पूर्वम् आगच्छति, ते भ्रान्तिम् अनुभवन्ति। वास्तवतः यदा येशुः प्रत्यागच्छति, तदा सः राष्ट्रैः ये तस्य विरुद्धं एकीभवन्ति, तेषां एकतां विनष्टुम् बाध्यः भविष्यति।

> ततः सप्तमः देवदूतः स्वशंखं ध्वनयत्। स्वर्गे च स्वराः श्रूयन्ते, घोषयन्ति— 'पृथिव्याः राज्यम् अस्माकं प्रभोः तथा तस्य ख्रिस्तस्य राज्यम् अभवत्; सः च युगयुगे राज्यं करिष्यति।' [16] द्वाविंशतिवृद्धान्, ये ईश्वरस्य समक्षे सिंहासनस्थिताः, प्रणम्य शिरः भूमौ स्पृष्ट्वा ईश्वरं पूजयन्। [17] एतेन वाक्येन, "वयं तव कृते धन्यवादाः कुर्मः, सर्वशक्तिमान् प्रभु ईश्वरः, यः अस्ति यः आसीत्, यतः त्वया महती शक्तिः गृह्य राज्यारम्भः कृतः।" [18] जातिषु क्रन्दनम् अभवत्, परन्तु अधुना आगतः तव प्रतिशोधसमयः, मृतकानां न्यायनिर्णयार्थम्, च तव सेवकानां भविष्यद्रष्टॄणाम्, पवित्राणाम् च ये तव नाम भयभीताः, लघु-महान् च, तेषां पुरस्कारसमयः। पृथिवीं विनाशयन्तीनां विनाशाय समयः आगतः। (प्रकाशितवाक्यम् ११:१५–१८, एनजेबी)

> [19:6] अहं च महाजनसमूहस्य स्वरं श्रुतवान्, यथा समुद्रघोषः वा मेघघोषः इव, प्रत्युत्तरं ददन्तः – 'अल्लेलूया! सर्वशक्तिमान् ईश्वरस्य प्रभोः राज्यम् आरभ्यते; . . . [19] ततः अहं पशवम् अपश्यम्, पृथिव्याः सर्वे राजन्तः तेषां च सेनाः सह सवारस्य च तस्य सेनायाः च संग्रामार्थं समागताः। [20] किन्तु पशुः बन्धितः, सह मिथ्याप्रवचनकर्त्रेण येन तस्य कृते चमत्काराणि कृत्वा तेन पशुचिह्नग्रहणं स्वीकृतवन्तः तथा तस्य मूर्तिं पूजितवन्तः तेषां मोहः कृतः। एते उभे जीवितौ सल्फरदहनयुक्तं ज्वालासरोवरं प्रक्षिप्तौ। [21] शेषाः सर्वे तस्य अश्वारोहीणः खड्गेन हताः, यत् तस्य मुखतः निर्गतम्, च सर्वे पक्षिणः तेषां मांसैः तृप्ताः अभवन्। [20:4] ततः अहं सिंहासनानि दृष्टवान्, यत्र ते उपविष्टाः, च तेषां

> न्यायप्रदानाधिकारः प्रदत्तः। अहं दृष्टवान् ये सर्वे येशोः साक्ष्यं दत्वा च ईश्वरवचनं प्रचारयित्वा शिरच्छेदिताः अभवन्, तथा ये पशुं वा तस्य मूर्तिं न पूजितवन्तः, न च ललाटे वा हस्ते चिह्नं स्वीकृतवन्तः; ते पुनर्जीविताः सन्तः ख्रीष्टेन सह सहस्रवर्षाणि राज्यं कृतवन्तः। (प्रकाशनम् १९:६,१९–२१; २०:४, एनजेबी)

पश्य येशुना तस्य विरुद्धं एकीकृतानि विश्वस्य सेनानि विनष्टव्यानि स्युः। ततः सः च प्रथमपुनरुत्थितपवित्राः च राज्यं कुर्वन्ति। तदा एव श्रद्धायाः सम्यक् ऐक्यं भविष्यति। दुःखेन, बहवः मिथ्या-पुरोहितान् श्रविष्यन्ति, ये शुभरूपेण दृश्यन्ते परन्तु न सन्ति, यथा प्रेरितः पौलः (२ कोरिन्थीय ११:१४-१५) सावधानं कृतवान्। यदि बहवः खलु बाइबिल् च ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारं च यथार्थतया अवगच्छेयुः, तर्हि तस्य पुनरागमने येशोः विरुद्धं युद्धं कुर्वन्तः अल्पाः एव स्युः।

७. किमर्थं ईश्वरस्य राज्यम्?

यद्यपि मनुष्याः स्वबुद्धिमत्त्वं अतिशयेन मन्यन्ते, तथापि अस्माकं बुद्धेः सीमाः सन्ति; परन्तु ईश्वरस्य बुद्धिः अनन्ता अस्ति। (ईश्वरः महान् अस्ति, तस्य शक्तिः अनन्ता, तस्य बुद्धिः अपारम्।).

अतः एतत् ग्रहं सुधर्तुं ईश्वरस्य हस्तक्षेपः आवश्यकः।

यद्यपि बहवः ईश्वरम् श्रद्धन्ते, तथापि मानवसमूहस्य बहुसंख्याः तस्य आज्ञानुसारं कर्तुम् तथा यथार्थतया सः निर्देशयति तद् अनुसरितुम् अनिच्छन्ति। अधोलिखितं पश्यत:

> हे मनुष्य, सः त्वां प्रदर्शितवान् यत् शुभम्। प्रभुः त्वत् किं अपेक्षते? केवलं न्यायपूर्वकं कर्तुम्, दयां प्रियं कर्तुम्, च ईश्वरस्य सह नम्रतया चरितुम्। (माइका ६:८)

ईश्वरसहितं नम्रतया गमनं मानवजातिः खलु यथार्थतया कर्तुम् इच्छितुम् न इच्छति। आदमा-हवः कालतः (उत्पत्ति ३:१–६) मानवाः ईश्वरस्य आज्ञाः (निर्गमन २०:३–१७) अवहेलयित्वा स्वयमेव स्वप्राधान्येषु च आश्रितुम् इच्छन्ति।

नीतिशस्त्रग्रन्थः उपदिशति:

> 5 सम्पूर्णहृदयेन ईश्वरं विश्वसि, स्वबुद्धौ च मा आश्रय। 6 तव सर्वेषु मार्गेषु तं अवगच्छ, सः तव पन्थान् निर्देशयिष्यति। 7 आत्मने न प्राज्ञः भव; ईश्वरं भय, पापात् च परिहर्। (नीतिवचनानि त्रिः पञ्च-सप्त)

तथापि बहवः मनुष्याः समग्रहृदयेन ईश्वरं न विश्वसन्ति, न च तस्य पादपथनिर्देशाय प्रतीक्षां कुर्वन्ति। बहवः वदन्ति यत् ते ईश्वरस्य इच्छां करिष्यन्ति, परन्तु न कुर्वन्ति। मानवजातिः सैतानेन (प्रकाशितवाक्यम् द्वादशः नव) वञ्चिता, लोकेषु कामवासनासु च जीवनाभिमानश्च (प्रेमपत्रम् एकः द्वौ षोडशः) पतितवती।

अतः बहवः स्वधर्मपरम्पराः च धर्मनिरपेक्षशासनव्यवस्थाः च स्वयमेव संस्थापयन्ति, यतः ते मन्यन्ते यत् ते उत्तमं जानन्ति। किन्तु ते न जानन्ति (यिर्मयाह १०:२३) न च बहवः खलु सत्येन पश्चात्तापं कुर्वन्ति।

अतः मानवजातिः ईश्वरस्य राज्यम् आवश्यकम् अस्ति।

धन्यवाक्यानि चिन्तयतु।

येशुना प्रदत्तानां वक्तव्यानां प्रसिद्धतमानां शृङ्खलानामध्ये एकः आसीत् 'धन्यवाक्यानि', यानि सः स्वस्य *पर्वतोपदेशे* प्रदत्तवान्।

सः यत् उक्तवान् तस्य किञ्चित् पश्यतु।

> [3] "आत्मनि दीनाः धन्यवन्तः, यतः तेषां स्वर्गलोकः।" [4] शोकग्रस्ताः धन्ये, ते सान्त्वनां प्राप्स्यन्ति। [5] विनीताः धन्ये, ते पृथिवीं धेयिष्यन्ति। [6] धर्मे इच्छन्तः तृष्णाग्रस्ताः धन्ये, ते तृप्ताः स्युः। [7] दयालवः धन्ये, ते दयां प्राप्स्यन्ति। [8] शुद्धहृदयाः धन्ये, ते ईश्वरं पश्यन्ति। [9] शान्तिदायकाः धन्ये, ते ईश्वरस्य पुत्राः इति कथ्यन्ते। [10] धर्माय उत्पीडिताः धन्ये, तेषां स्वर्गलोकः। (मत्ती ५:३-१०)

ईश्वरस्य राज्ये एते धन्यप्रतिज्ञाः पूर्यन्ते (मार्क् ४:३०–३१; मत्ती १३:३१)। ईश्वरस्य राज्ये एव सौम्येभ्यः पृथिव्याः उत्तराधिकारं लब्धुं, शुद्धेभ्यः च ईश्वरदर्शनं लब्धुं प्रतिज्ञा पूर्यते। ईश्वरस्य राज्ये आशीर्वादानां शुभवार्तां अपेक्षस्व।

ईश्वरस्य मार्गाः सम्यक् सन्ति।

सत्यं यत् ईश्वरः प्रेम एव अस्ति (पहला योहान् ४:८,१६) च ईश्वरः स्वार्थी नास्ति। ईश्वरस्य नियमाः ईश्वरप्रेमं च परोपकारप्रेमं च प्रदर्शयन्ति (मार्क् १२:२९–३१; याकूब २:८–११)। लोकमार्गाः स्वार्थी भवन्ति च मरणे समाप्यन्ते (रोमन्स् ८:६)।

पश्य यत् बाइबिल् दर्शयति यथार्थ-ईसा-भक्ताः आज्ञाः पालयन्ति।

> यः खलु येशुं ख्रीष्टं इति विश्वासं करोति स ईश्वरजातः। यः च तं जनकं प्रेम करोति स तं अपि पुत्रं प्रेम करोति। एतत् वयं जानीमहि यत् ईश्वरस्य बालकान् प्रेम कुर्मः यदा ईश्वरं प्रेम कुर्मः तस्य च आज्ञाः पालयामः। एतत् एव ईश्वरस्य प्रेम यत् वयं तस्य आज्ञान् पालयामः। तस्य च आज्ञाः भाररूपाः न सन्ति। (१ योहन् ५:१-३)

ईश्वरस्य सर्वे आज्ञाः धर्माः सन्ति (भजनसंग्रहः ११९:१७२)। तस्य मार्गाः शुद्धाः सन्ति (तीतुस् १:१५)। दुःखेन, बहवः विविधानि 'अधर्मस्य' रूपाणि स्वीकृतवन्तः, न च अवगच्छन्ति यत् येशुः न विधिनिर्नाशार्थं न च भविष्यवक्तृणां विनाशाय आगतः, अपि तु तान् पूर्त्यर्थम् आगतः (मत्ती ५:१७), तेषां वास्तविकं अर्थं व्याख्याय बहुभिः कल्पितात् परं विस्तरयन् (उदाहरणार्थं मत्ती ५:२१–२८)। येशु उपदिशत् यः कश्चन तान् आचरति च शिक्षयति च स स्वर्गलोकराज्ये महान् इति कथ्यते (मत्ती ५:१९) (ईश्वरराज्यः इति च स्वर्गलोकराज्यः इति च पदौ परस्परपरिवर्तनीयौ)।

बाइबिल् उपदिशति यत् कर्मरहितः श्रद्धा मृतवत् अस्ति (याकोब २:१७)। बहवः येशुं अनुयायी इति वदन्ति, परन्तु ते तस्य उपदेशान् यथार्थतया न श्रद्धन्ते (मत्ती ७:२१–२३) न च यथोचितं तं अनुकरन्ति (१ कुरिन्थीय ११:१)। "पापः विधान उल्लङ्घनम्" (एकः योहन् त्रिः चतुर्थांशः किंग् जेम्स् संस्करणम्) इति, सर्वे पापिताः (रोमन् त्रयः त्रयः विंशतिः)। तथापि बाइबिल् दर्शयति यत् दया निर्णयात् विजयी भविष्यति (याकूब 2:13), यतः ईश्वरः सर्वेषां कृते यथार्थं योजनां धारयति (लूका त्रयः षट्)।

ईश्वरमार्गात् पृथक् मानवीयाः उपायाः न कार्यन्ते। सहस्राब्दीराज्ये येशु लोहेन दण्डेन शासनं करिष्यति (प्रकाशितवाक्यम् १९:१५), च यतः जनाः ईश्वरमार्गेण जीवन्ति, अतः शुभं प्रबलिष्यति। सर्वाः जगत् समस्याः सन्ति यतः अस्य लोके समाजगणाः ईश्वरं तस्य च विधानं अवहेलयन्ति। इतिहासः दर्शयति यत् मानवजातिः समाजसमस्याः समाधानं कर्तुं अक्षमा अस्ति।

> 6 यतः देहप्राणप्रवृत्तिः मृत्युः, परन्तु आध्यात्मिकप्रवृत्तिः जीवनं च शान्तिं च। 7 यतः देहप्राणप्रवृत्तिः ईश्वरविरोधः, न च ईश्वरस्य विधिं अधीनः, न च अधीनः भवितुं शक्नोति। 8 अतः ये देहस्थिताः, ते ईश्वरं तुष्टुं न शक्नुवन्ति। (रोमाः अष्टमः अध्यायः षट्-सप्तम-अष्टमश्लोकानि)

ईसा-प्रशंसकाः आध्यात्मिके केन्द्रं कुर्वन्तु। पश्चात्ताप-जलसंस्कारयोः अनन्तरम् अस्मिन् युगे ईश्वरस्य आत्मा प्रदत्तः भवति (रोमन्स् ८:९), यद्यपि अस्माकं व्यक्तिगतदुर्बलताः सन्ति।

> भ्रातरः, यत् भवन्तः स्वस्य आह्वानम् पश्यन्ति—न मांसानुसारं बहवः प्राज्ञाः, न बहवः शक्तिशालिनः, न च बहवः कुलाधिकाः आहूताः। किन्तु ईश्वरः लोकेषु मूर्खान् चयित्वा प्राज्ञाः लज्जयितुम्, दुर्बलान् चयित्वा शक्तिशालिनः लज्जयितुम् इच्छति। [28] च लोकेषु नीचितान् च तिरस्कृतान् च ईश्वरः चयनितान्, ये च न सन्ति तेषां द्वारा ये सन्ति तान् शून्यं कर्तुम्। [29] यतः न कश्चन देहः तस्य समीपे गर्वेण गर्वेत्। [30] परन्तु परमेश्वरात् भवन्तः ख्रीष्टे येशू सन्ति, यः अस्माकं कृते बुद्धिः धार्मिकता पवित्रता मोक्षश्च अभवत्। [31] यथा लिखितम् अस्ति— "यः गर्वं करोति, सः प्रभौ एव गर्वं कुर्यात्।" (१ कोरिन्थीयन् १:२६–३१

ईसा-प्रतीयाः ईश्वरस्य योजनायाम् गर्वं कुर्वन्तु। अधुना वयं श्रद्धया एव चलामः (द्वितीयकोरिन्थीयः ५:७, ऊर्ध्वं पश्यामः (मनसा स्वर्गीयम् चिन्तयत), श्रद्धया (विश्वासः

च धैर्यं च परस्परं आश्रित्य धार्यन्ते।)। ईश्वरस्य आज्ञापालनेन वयं धन्याः भविष्यामः (धौतपादाः धन्ये भवन्ति।)।

किमर्थं ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः?

प्रोटेस्टेन्टाः मन्यन्ते यदा ते येशुं उद्धारकं स्वीकृतवन्तः तदा एव ते ईश्वरस्य राज्यम् अन्वेष्टवन्तः। रोमनकैथोलिकाः मन्यन्ते यत् याः स्नाताः, अपि शिशुकाले, ते स्वचर्च् एव राज्यरूपेण प्रविष्टाः। रोमन-पूर्वी-ऑर्थोडॉक्स्-कैथोलिकाः मन्यन्ते यत् संस्कारैः इत्यादिभिः ते ईश्वरस्य राज्यं अन्वेषयन्ति। यद्यपि ख्रिश्चनानां स्नानं कर्तव्यम्, ग्रीको-रोमन-प्रोटेस्टन्ताः मानवसमस्यानां निवारणार्थं जगत् अवलोकयन्ति। ते भूमिलोलुपदृष्टिं धारयन्ति (रोमन् ८:६–८)।

ईसा-मसीहीभ्यः ईश्वरस्य राज्यं प्रथमं अन्वेष्टुम् आजीवनलक्ष्यं भवेत्। लक्ष्यं न तु जगत् उपायान् पश्यितुम्, किन्तु ईश्वरं तस्य च मार्गाणि पश्यितुम्। ईश्वरस्य राज्यस्य शुभवार्ता अस्माकं जीवनानि परिवर्तयति।

बाइबिल् वदति यत् ख्रिश्चनाः येशोः सह राज्यं कुर्वन्ति, किं त्वं अवगच्छसि यत् एतत् अर्थः यत् सच्च ख्रिश्चनाः नगराणां अधिपत्यं कुर्वन्ति? येशुः उपदिशत्:

> [12] कश्चन कुलीनपुरुषः स्वयम् राज्यं प्राप्तुम् दूरदेशं गतः, ततः प्रत्यागन्तुम्। [13] ततः सः स्वदासानाम् दश जनान् आहूतवान्, तेभ्यः दश मीनान् दत्तवान्, च अवदत् – 'यावत् अहं आगच्छामि, तावत् व्यापारं कुर्वन्तु।' [14] किन्तु तस्य नगरवासी तं द्वेषितवन्तः, च तस्य अनन्तरम् एकं दूतसमूहं प्रेषितवन्तः, वदन्तः – 'अस्माभिः एषः पुरुषः अधिपत्यं न इच्छामः।'
>
> तथा अभवत् यदा सः प्राप्तवान् इति
>
> ततः सः धनं प्रदत्तवान् सेवकान् आह्वयितुं आज्ञापयत्, येन सः व्यापारकर्मणा प्रत्येकः कियत् लाभं प्राप्तवान् इति ज्ञातुम् इच्छत्। ततः प्रथमः आगत्य अवदत् – 'स्वामिन, तव मीना दश मीनान् अर्जितवती।' स तु तस्मै अवदत् – 'कुशलं कृतम्, हे शुभकर्मचारिन्; यतः त्वं अल्पे एव विश्वसनीयः आसीः, दश नगराणां अधिकारं गृह्णीहि।' [18] ततः द्वितीयः आगत्य अवदत् – 'हे स्वामिन, तव मीना पञ्च मीनान् अर्जितवती।' [19] तथा स तस्मै अवदत् – 'त्वं अपि पञ्च नगराणां अधिपत्यं गृह्णीष्व।' (लूका १९:१२–१९)

अद्य यत् अल्पं ते अस्ति तस्मिन् विश्वसनीयः भव। ख्रिश्चनानां वास्तविकेषु नगरेषु वास्तविके राज्ये शासनस्य अवसरः भविष्यति। येशु अपि उक्तवान् – "मम प्रतिफलं मया सह अस्ति, यत् अहं प्रत्येकाय तस्य कर्मणः अनुकूलं दास्यामि" (प्रकाशितवाक्यम् 22:12)। ईश्वरस्य योजना अस्ति (योब् १४:१५) च स्थानम् अपि (योहन् १४:२) तेषां कृते ये तस्मै सत्येन प्रत्युत्तरं दास्यन्ति (योहन् ६:४४; प्रकाशितवाक्यम् १७:१४)। ईश्वरस्य राज्यम् वास्तविकम् अस्ति च त्वम् तस्य अङ्गी भवितुम् शक्नोषि।

२०१६ तमे वर्षे आरम्भे विज्ञानम् इति पत्रिकायाम् 'जनसमूहस्य शक्तिः' इति शीर्षके लेखः प्रकाशितः, यः सूचयति यत् कृत्रिमबुद्धिः च जनसमूहसहाय्यम् च मानवजातिं व्याप्नुवन्ति 'दुष्टसमस्याः' इत्येतान् समाधानं कर्तुं शक्नुवन्ति। तथापि लेखः 'दुष्टता' इति किम् इति न अवगतम्, न च तस्य समाधानमार्गः कः इति। पश्चात् कृत्रिमबुद्धि-कार्यक्रमाणां आगमनेन निःसन्देहं विश्वस्य समस्याः न समाधासिताः।

ईश्वरस्य सत्यमार्गान् अनुगच्छतः विना सहयोगः एकविंशतितमे शताब्दे यथा महाप्रलयानन्तरम् मानवैः असफलं बाबेलस्य मीनारं निर्मातुं सहयोगः कृतः तथा एव विफलः भविष्यति।(आदिकाव्यम् ११:१-९).

विश्वे मध्यपूर्वदेशेषु इव (अपेक्षितकालिकलाभान् अपि यथा दानियेलः ९:२७अ तथा १ थिस्सलूनिकी ५:३) समस्याः मानवैः न समाधानं प्राप्स्यन्ति—अस्माभिः ईश्वरस्य राज्यस्य शान्तिः अपेक्ष्यते (रोमन् १४:१७)।

संयुक्तराष्ट्रेषु मोहग्रस्तैः (प्रतीतलाभानि अपि सन्ति) अन्तर्राष्ट्रीय आतंकवादस्य समस्याः (इजेकिएल् एकविंशतिः द्वादश इति संदर्भे) न समाधानं प्राप्स्यन्ति—वयं ईश्वरस्य राज्यस्य आनन्दं च सांत्वनां च अपेक्षामहे।

पर्यावरणसमस्याः अन्तरराष्ट्रीयसहयोगेन न समाधानं प्राप्स्यन्ति, यतः विश्वराष्ट्राणि पृथिवीं विनाशयितुं सहाय्यं करिष्यन्ति (प्रकाशितवाक्यम् ११:१८), किन्तु पर्यावरणसमस्याः ईश्वरस्य राज्येन समाधानं प्राप्स्यन्ति।

कामदुष्कर्मस्य, गर्भपातस्य, मानवशरीरअङ्गविक्रयस्य च समस्याः न अमेरिकादेशेन (प्रेरितवाक्यम् १८.१३) समाधानं प्राप्स्यन्ते, किन्तु ईश्वरस्य राज्येन।

अमेरिकादेशस्य, ब्रिटेनदेशस्य च अन्येषां बहूनां राष्ट्राणां महती ऋणराशिः अन्तर्राष्ट्रीयमध्यस्थतया न निवार्यते, परन्तु अन्ते (हब्बक्कूक् २:६–८ अनुसारं विनाशात् अनन्तरम्) ईश्वरस्य राज्येन निवार्यते।

अज्ञानं च मिथ्याशिक्षा च संयुक्तराष्ट्रसंघेन न निवार्यन्ते—अस्माभिः ईश्वरस्य राज्यम् आवश्यकम्। धार्मिककलहः ख्रिस्तग्रन्थे निर्दिष्टस्य सत्यस्य येशोः परित्यज्य मोक्षस्य स्वीकृत्य कस्यापि सार्वधर्मिक-अन्तरधर्म-आन्दोलनेन न यथार्थतया निवार्यते। पापः एव जगति समस्या अस्ति, तस्मात् येशोः बलिदानं च तस्य ईश्वरस्य राज्ये पुनरागमनं च अस्माभिः आवश्यकम्। आधुनिकवैद्यकविज्ञानं मानवस्वास्थ्यस्य सर्वाणि उत्तराणि न ददाति—अस्माभिः ईश्वरस्य राज्यम् आवश्यकम्।

आनुवंशिकरूपेण परिवर्धिताः जीवाः, ये संभावितविशालफसलविनाशात् जगत् खण्डान् अकालसंकटे स्थापयन्ति, क्षुधार्ताः समस्याः न समाधानं कुर्वन्ति। अस्माभिः ईश्वरस्य राज्यम् आवश्यकम्।

अफ्रिकायाः एशियायाश्च अन्यत्रापि प्रदेशेषु व्यापकः दरिद्रता यद्यपि अन्त्यकाले 'बबेल' इत्यस्मात् (प्रकाशितवाक्यम् अष्टादशः १–१९) किञ्चित् लाभं प्राप्नोति, तथापि दरिद्रतायाः समस्या न निवारयति—वयं ईश्वरस्य राज्यं अपेक्षामहे। येशोः विना मानवजातिः अस्मिन् 'वर्तमानदुष्टयुगे' स्वर्गसदृशं राज्यं स्थापयितुं शक्नोति इति धारणा मिथ्यासुसमाचारः अस्ति (गलातियन् एकत्रिंशत्-त्रिदश-दश)। वयं ईश्वरस्य राज्यं अपेक्षामहे।

ईश्वरस्य राज्यस्य सहस्राब्दीयः कालः पृथिव्यां स्थाप्यः शाब्दिकः राज्यः भविष्यति। सः ईश्वरस्य प्रेमपूर्णैः विधानैः च प्रेमपूर्णेन ईश्वरेण च अधिष्ठातृत्वेन आधारितः भविष्यति। पुण्यपुरुषाः ख्रीष्टेन सह सहस्रवर्षाणि राज्यं करिष्यन्ति (प्रकाशितवाक्यम् ५:१०; २०:४–६)। अयं राज्यः यथार्थतः ईश्वरचर्चे अन्तर्भूतान् एव समावेशयिष्यति, किन्तु कश्चन शास्त्रं न वदति यत् ईश्वरस्य राज्यः एव चर्चः (रोमनकैथोलिकः वा अन्यः) इति। रोमचर्चा सहस्राब्दीयशिक्षां प्रतिवादितवती, अनन्तरं यदा वयं अन्त्यसमीपे आगच्छामः तदा सा बाइबिलस्य सुसमाचारसन्देशं अधिकबलवन्तरूपेण प्रतिषेधयिष्यति। एतत् सम्भवतः मीडियायाम् व्यापकं प्रचारं लभिष्यति, यत् मत्ती २४:१४ इत्यस्य पूर्त्यर्थं साहाय्यं करिष्यति।

अन्तिमचरणे ईश्वरस्य राज्ये स्वर्गात् ईश्वरात् अवतीर्णा नूतना यरूशलेम् अन्तर्भविष्यति (प्रकाशितवाक्यम् एकविंशतिः द्वे) च तस्य वृद्धेः अन्तः न भविष्यति। तत्र अन्यायः न भविष्यति, शोकः न भविष्यति, मृत्युः न भविष्यति।

ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारस्य प्रचारः च अवबोधनं च बाइबिलस्य एकः महत्वपूर्णः विषयः अस्ति। पुरातननियमलेखकाः तस्मिन् विषये उपदिशन्। येशुः, पौलः, योहान् च तस्मिन् विषये उपदिशन्। नवपुरातननियमबाह्ये अवशिष्टः प्राचीनतमः 'ईसाई' प्रवचनः

तस्मिन् विषये उपदिशत्। द्वितीयशताब्दीप्रारम्भे ईसाईनेतारः, यथा पोलीकार्पः मेलिटोश्च, तस्मिन् विषये उपदिशन्। वयं ईश्वरस्य निरन्तरचर्चे अद्य तद् विषये उपदिशामः। स्मर यत् ईश्वरस्य राज्यम् प्रथमं विषयम् अस्ति यत् बाइबिल् येशुना उपदिष्टम् इति दर्शयति (मार्कः १:१४–१५)। पुनरुत्थानानन्तरम् अपि सः तद् विषये उपदिशत् (प्रेरितकृत्यानि १:३) — तथा ईसा-भक्तानां प्रथमं अन्वेष्टव्यम् (मत्ती ६:३३)।

सुसमाचारः केवलं येशोः जीवितमरणयोः विषये नास्ति। येशोः च तस्य अनुयायाः च यः सुसमाचारः उपदिशन्, तस्य मुख्यं विषयं आगामि देवाधिपत्यम् आसीत्। राज्यस्य सुसमाचारः ख्रीष्टेन मोक्षं समावहति, परं मानवशासनस्य अन्तम् अपि उपदिशति (प्रकाशितवाक्यम् एकादशः पञ्चदशः)।

स्मर, येशुना उपदिष्टम् यत् यावत् राज्यस्य सुसमाचारः सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः साक्ष्यरूपेण जगति प्रचारितः न स्यात्, तावत् अन्त्यकालः न आगमिष्यति (मत्ती २४:१४)। च तद् प्रचारः अधुना प्रवर्तते। किं त्वम् तस्मिन् अन्त्यकालीनकर्मणि सहाय्यं कर्तुम् इच्छसि?

शुभसमाचारः यत् **ईश्वरस्य राज्यम् मानवजातेः समस्याणां समाधानम् अस्ति।**. तथापि बहवः तस्य समर्थनं कर्तुम् न इच्छन्ति, न तद् श्रवितुम् इच्छन्ति, न च तस्य सत्यं विश्वासितुम् इच्छन्ति। ईश्वरस्य राज्यम् अनन्तम् अस्ति (मत्ती ६:१३), परन्तु एतत् जगत् क्षीणमानम् अस्ति (१ कुरिन्थीयन् ७:३१)।

ईश्वरस्य राज्यस्य सत्यं सुसमाचारं प्रचारयितुं वयं *Continuing* ईश्वरचर्चे गम्भीरतया प्रयत्नवन्तः स्मः। वयं बाइबिलस्य यत् यत् उपदेशयति सर्वं शिक्षयितुं यतामहे (मत्ती २८:१९–२०), यत्र ईश्वरस्य राज्यं अपि (मत्ती २४:१४) समाविष्टम्। यावत् वयं तद् राज्यं प्रतीक्षामहे, तावत् अस्माभिः ईश्वरस्य मार्गाः अधीतुं अनुगन्तुं च, सत्यं श्रद्धितुं इच्छन्तीन् जनान् सान्त्वयितुं च कर्तव्यम्।

किं त्वं आगामि देवलोकस्य सुसमाचारस्य प्रचारं न समर्थयसि? किं त्वं देवलोकस्य सुसमाचारं विश्वासयसि?

Continuing Church of God

The USA mailing address of the *Continuing* Church of God is 917 W. Grand Avenue, Unit 109, Grover Beach, California, 93433 USA; website www.ccog.org.

अविच्छिन्ना ईश्वरचर्चा (CCOG) जालस्थलानि

CCOG.ASIA अयं स्थलः एशियायाः विषये केन्द्रितः अस्ति।
CCOG.IN अयं जालस्थलः भारतीयवंशजानां कृते लक्षितः अस्ति।
CCOG.EU अयं जालस्थलः यूरोपदेशाय लक्षितः अस्ति।
CCOG.NZ अयं जालस्थलः न्यूजीलैण्डदेशाय तथा ब्रिटिश्-वंशजानां अन्येषां च लक्षितः अस्ति।
CCOG.ORG एषा परमेश्वरस्य निरन्तरचर्चस्य मुख्यजालेपुटम् अस्ति। एतत् सर्वखण्डेषु जनान् सेवते। एतस्मिन् लेखाः, सङ्केतसूत्राणि, चलचित्राणि च सन्ति।
CCOGCANADA.CA अयं जालस्थलः कनाडादेशवासिनां कृते लक्षितः अस्ति।

CCOGAfrica.ORG अयं जालस्थलः आफ्रिकादेशवासिनां कृते लक्षितः अस्ति।
CDLIDD.ES ईश्वरचर्चस्य अनुवर्तनम्। एषा स्पेनीयभाषायां वेबसाइट् अस्ति, या ईश्वरस्य अनुवर्तमानचर्चस्य अस्ति।
PNIND.PH पैटुलोय ना इग्लेसिया ना दियोस्। एषा फिलिप्पीन्स्-देशस्य *अनुवर्तते*चर्च् ऑफ् गॉड् इत्यस्य जालपुटम् अस्ति। अत्र आङ्ग्लभाषायाम् च तागालोग् भाषायाम् च सूचना अस्ति।

समाचार-इतिहास-जालस्थलानि

COGWRITER.COM अयं जालस्थलः प्रमुखः उद्घोषणासाधनः अस्ति तथा तस्मिन् समाचाराः, सिद्धान्तः, ऐतिहासिकलेखाः, चलचित्राणि च भविष्यवाणीनवीनसूचनाः च सन्ति।
CHURCHHISTORYBOOK.COM गिरिजाघरइतिहासविषये लेखानि सूचनाश्च सहितं एतत् स्मरणे सुगमं जालस्थलम् अस्ति।
BIBLENEWSPROPHECY.NET एषा आङ्ग्लभाषायाम् अन्तर्जालरेडियो-वेबसाइट् अस्ति या समाचारान् च बाइबिलविषयान् च आवृणोति। BNPI.NET इत्यस्मिन् बहुभाषाः सन्ति।

यूट्यूब् च बिट्च्यूट् प्रवचनलघु-प्रवचनलघु-प्रवचन-चैनलाः

BibleNewsProphecy माध्यमम्। सीसीओजी लघु-प्रवचन-चलच्चित्राणि।
CCOGAfrica माध्यमम्। अफ्रिकीभाषासु CCOG सन्देशाः।
CCOG Animations ईसाईधर्मविश्वासस्य विभिन्नपक्षान् शिक्षयितुं माध्यमम्।
CDLIDDSermones माध्यमे स्पेनीयभाषायाः सन्देशाः सन्ति।
ContinuingCOG माध्यमम्। सीसीओजी चलदृश्य-प्रवचनानि।

तस्मिन् छायाचित्रे अधः दृश्यन्ते यरूशलेमस्थस्य भवनस्य अवशिष्टानां अल्पसंख्याकानां ईंटकानां केचन (पश्चात् योजिताः अपि), यत् भवनं कदाचित् 'सेनाक्ले' इति ख्यातं, परं यथार्थतया 'यरूशलेमस्य पश्चिमपर्वते ईश्वरचर्चः' इति वर्णनीयम् (वर्तमानकाले 'माउंट् ज़ायोन्' इति कथ्यते)।

अत्र सम्भवतः प्रथमस्य वास्तविकस्य ख्रिश्चनचर्चभवनस्य स्थलम् आसीत् इति मन्यते। यत्र येशुना 'ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः' उपदिष्टः आसीत्, तत् भवनम् आसीत्। एतत् यरूशलेमे स्थितं भवनम् आसीत्, यत्र ईश्वरस्य राज्यस्य सुसमाचारः उपदिष्टः आसीत्।

एतस्मात् कारणात् अपि वयं निरन्तरं ईश्वरं धन्यवादयामः यतः भ्रातरः यूयं यहूदियायां ख्रीष्टे येशोः ईश्वरचर्चेषु अनुयायिनः अभवन्।

एकवारमेव पवित्रैः समर्पितस्य श्रद्धायाः कृते दृढतया संघर्षं कुर्वन्तु।

सः (येशुः) तेभ्यः उक्तवान् – "अन्येषु अपि नगरेषु मम ईश्वरस्य राज्यस्य प्रचारः कर्तव्यः, यतः अहं एतस्मात् हेतोः प्रेषितः अस्मि।" (लूका ४:४३)

किन्तु ईश्वरस्य राज्यं अन्वेषयत, तर्हि एतानि सर्वाणि युष्मभ्यं योजितानि भविष्यन्ति। न भीष्यताम्, लघु मेषसमूह, यतः युष्मभ्यं राज्यं दातुं पितुः प्रसन्नता अस्ति। (लूका १२:३१–३२

च एतत् राज्यस्य सुसमाचारः सर्वेषु लोकेषु सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः साक्ष्यरूपेण प्रचारितः भविष्यति, ततः अन्तः आगमिष्यति। (मत्ती २४:१४)